

MALAYSIA

Hari Isnin
8hb Jun, 1981

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KELIMA

Fifth Parliament

PENGGAL KETIGA

Third Session

KANDUNGANNYA

PENGUMUMAN TIMBALAN YANG DI-PERTUA:

Mengangkat Sumpah [Ruangan 2645]

Memperkenankan Akta-akta [Ruangan 2645]

Perutusan daripada Dewan Negara [Ruangan 2646]

Cuti Y. B. Tuan Haji Hassan Adli bin Haji Arshad dan Y. B. Datuk Stephen Robert Evans—Kebenaran [Ruangan 2647]

Perubahan kepada Tarikh Mesyuarat Kedua bagi Penggal Ketiga, Parlimen Kelima [Ruangan 2647]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2648]

MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT 18:

Pegawai-pegawai Jabatan Pengangkutan Jalan Johor Bahru—Salahguna Kuasa
[Ruangan 2695]

KANDUNGANNYA—(samb.)

**RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 2699]**

USUL-USUL:

Ordinan Perjanjian-perjanjian Bretton Woods [Ruangan 2700]

Akta Perubatan 1971:

**Ketetapan di bawah Seksyen 39 (3) untuk meneruskan Bahagian VII
[Ruangan 2713]**

Penangguhan [Ruangan 2748]

UCAPAN PENANGGUHAN:

Skandal di Jabatan Tanah dan Galian Negeri Pulau Pinang [Ruangan 2749]

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KELIMA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO (DR) SYED NASIR BIN ISMAIL,
P.M.N., S.P.M.J., S.S.I.J., S.I.M.P., D.P.M.P., P.I.S., B.S.I.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' HUSSEIN
ONN, D.K. (Johor) (Sri Gading).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Perdagangan dan
Perindustrian, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD,
S.S.D.K., S.P.M.J., S.P.M.S., S.S.A.P. (Kubang Pasu).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' LEE SAN CHOON, S.P.M.J.,
S.S.I.J., K.M.N. (Segamat).

„ Menteri Sain, Teknologi dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE
HUI, P.M.N., P.N.B.S., P.G.D.K. (Bandar Kuching).

„ Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD
GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI
HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Luar Negeri, Y.M. TENGKU DATO' AHMAD
RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., P.M.K.
(Kota Bharu).

„ Menteri Pelajaran, DATO MUSA BIN HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J.
(Labis).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH
HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N.
(Batu Berendam).

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO'
SHARIFF AHMAD, D.S.A.P., D.I.M.P., J.M.N. (Jerantut).

„ Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J.,
S.S.I.J., D.P.M.J., K.M.N. (Pulai).

„ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' RICHARD HO UNG
HUN, D.P.M.P. (Lumut).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG,
D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN,
D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu).

Yang Berhormat Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO YEE PAN, S.P.M.J., D.P.M.J. (Muar).

„ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' S. SAMY VELLU, D.P.M.S., A.M.N., S.M.S., P.C.M. (Sungai Siput).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' MOKHTAR BIN HAJI HASHIM, D.S.N.S. (Tampin).

„ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Selayang).

„ Menteri Wilayah Persekutuan, DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, J.B.S. (Santubong).

„ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, DATO MANSOR BIN OTHMAN, K.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).

„ Menteri Tak Berpotfolio, DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF (Kimanis).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).

„ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).

„ Timbalan Menteri Pengangkutan, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).

„ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).

„ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).

„ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).

„ Timbalan Menteri Penerangan, DR LING LIONG SIK, (Mata Kuching).

„ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N. S.M.T., P.J.K. (Besut).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO ABDULLAH BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N. (Ulu Nerus).

„ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN SANUSI BIN JUNID, S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

„ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).

„ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK, O.K.I.S., D.S.A.P. (Pekan).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO DR NIK HUSSEIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Renggam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO HAJI EMBONG BIN YAHYA, D.P.M.J., D.S.I.J., A.M.N., P.I.S. (Ledang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN ABDULLAH BIN HAJI AHMAD, K.M.N., D.J.N. (Kepala Batas).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., S.M.S., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN WILLIAM LYE CHEE HIEN, A.S.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DATO HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N., S.M.S. (Sepang).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, D.P.M.J., S.M.J., A.M.N. (Batu Pahat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN IDRIS BIN ABDUL RAUF, P.C.M., A.M.P., A.M.N. (Parit Buntar).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, TUAN ABDUL RAHIM BIN DATUK THAMBY CHIK, A.M.N., P.J.K. (Alor Gajah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMAD (Machang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S., S.M.S. (Ulu Langat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ TUAN ABBAH BIN MENGIMBAL *alias* GEORGE ABBAH (Bandau).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).

Yang Berhormat TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Bahru).

- „ TAN SRI DATO HAJI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.D.K., S.P.M.J., S.S.I.J. (Tenggaroh).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN DAUD (Pasir Mas).
- „ DATO ABDUL SAMAD BIN IDRIS, D.P.M.J., J.M.N., P.J.K. (Jelebu).
- „ TUAN ABDUL SHUKUR BIN HAJI SIRAJ, A.M.N. (Tanjong Karang).
- „ DATO AMAR HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA (Paloh).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).
- „ TUAN HAJI AMPONG BIN PUYON, A.S.D.K., A.D.K., J.P.U., J.P. (Labuk Sugut).
- „ DATUK HAJI ASHKAR HASBOLLAH, P.G.D.K. (Marudu).
- „ TUAN AU HOW CHEONG, P.M.P. (Telok Anson).
- „ TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- „ TUAN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- „ TUAN CHAN TECK CHAN (Kota Melaka).
- „ TUAN CHAN KOK KIT *alias* CHAN KIT (Sungai Besi).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Ulu Selangor).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- „ TUAN CHIENG TIONG KAI (Sarikei).
- „ TUAN RICHARD DAMPING ANAK LAKI (Serian).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. DAVID (Damansara).
- „ TUAN EDWARD ESNEN UNANG (Mukah).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).
- „ DATUK STEPHEN ROBERT EVANS, P.G.D.K., J.P. (Keningau).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ DATO' SERI HAJI HAMZAH BIN DATUK HAJI ABU SAMAH, S.S.A.P., S.I.M.P., S.M.K., S.P.D.K. (Temerloh).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).

- Yang Berhormat TUAN HAJI HASHIM BIN HAJI ENDUT, A.M.K. (Ulu Muda).
- „ TUAN HAJI HASHIM BIN HAJI GHAZALI, A.M.N. (Matang).
- „ TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD, J.S.M. (Bagan Dato).
- „ DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).
- „ TUAN HIEW NYUK YING (Tawau).
- „ DATO HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA, S.A.P. (Maran).
- „ TUAN HUSSEIN BIN MAHMOOD (Tanah Merah).
- „ TUAN IBRAHIM BIN MUHAMMAD, P.B., P.P.N. (Rantau Panjang).
- „ TUAN HAJI IKHWAN BIN NASIR (Pontian).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ TUAN JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN KAMALUDDIN BIN MAAMOR (Hilir Perak).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DATUK LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- „ TUAN LEE KAW (Kluang).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LIBEN ANAK KATO (Betong).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- „ TUAN LIM KIAM HOON *alias* LIM AH YING, A.M.K. (Padang Serai).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Petaling).
- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., J.B.S. (Kapit).
- „ TUAN MOHAMAD TAJOL ROSLI BIN MOHAMED GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- „ TUAN HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).
- „ TAN SRI DATUK HAJI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN HAJI MOHAMMAD TAUFECK BIN O.K.K. HAJI ASNEH, D.S.K., B.K. (Hilir Padas).
- „ TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIFF (Kuantan).
- „ TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS, P.M.P., A.M.P. (Parit).

Yang Berhormat TUAN HAJI MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM, J.S.M. (Setapak).

- „ TUAN MOHD. NAKHAIE BIN HAJI AHMAD (Baling).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHAMED YASSIN, P.I.S., S.M.J. (Pagoh).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ DATO NIK HASSAN BIN WAN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.N.B.S., P.S.D., K.M.N. (Kuala Nerus).
- „ DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- „ TUAN OO GIN SUN, A.M.K., S.D.K., J.P. (Alor Setar).
- „ TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
- „ TUAN P. PATTO (Menglembu).
- „ TUAN RACHA UMONG, P.B.S. (Bukit Mas).
- „ DATO' HAJI RAMLI BIN OMAR, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P. (Bagan Serai).
- „ DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, S.P.D.K., J.P. (Silam).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.G.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN SHAARI BIN JUSOH, J.M.N., A.M.P., P.P.N. (Kangar).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI MOHAMMED, A.M.N., B.S.I., P.S.I. (Semerah).
- „ TUAN SIBAT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- „ TAN SRI DATO SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED, A.M.P., P.J.K. (Arau).
- „ TUAN RAYMOND SZETU MEI THONG (Lambir).
- „ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Raub).
- „ DR TAN TIONG HONG (Kepong).
- „ TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD, A.M.N., P.B. (Tumpat).
- „ TUAN TING CHEK MING (Bruas).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).

Yang Berhormat TUAN UMAR BIN HAJI ISMAIL, A.M.N., P.P.T. (Padang Rengas).

- „ WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN WONG HOONG KEAT (Tanjong).
- „ DATUK DR WONG SOON KAI, P.N.B.S., P.B.S. (Sibu).
- „ TUAN YANG CHOONG FU, J.P. (Kinta).
- „ PUAN YONG FATIMAH BINTI MOHD. RAZALI, A.M.N., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ DATO HAJI YUSOF BIN MALIM KUNING *alias* ABDUL RAHMAN BIN MOHD. JANI, D.P.M.J., P.I.S., B.S.I. (Panti).
- „ TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI, P.J.K. (Permatang Pauh).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P. B. Menon.

Penolong Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Isnin, 8hb Jun, 1981

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

**PENGUMUMAN TIMBALAN
YANG DI-PERTUA****MENGANGKAT SUMPAH**

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 5(3), saya dengan ini memberitahu Dewan iaitu Yang Berhormat Ahli-ahli yang berikut telah mengangkat sumpah di hadapan Tuan Yang di-Pertua mengikut kehendak Jadual Keenam dalam Perlembagaan:

1. Y.B. Pengiran Othman bin Pengiran Haji Rauf (Ahli bagi Kimanis) pada 15hb April, 1981; dan
2. Y.B. Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha (Ahli bagi Paloh) pada 4hb Jun, 1981.

Saya mengambil kesempatan ini mengucapkan selamat datang kepada Ahli-ahli baru yang telah mengangkat sumpah di hadapan Tuan Yang di-Pertua pada tarikh-tarikh yang dinyatakan tadi.

MEMPERKENANKAN AKTA-AKTA

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya suka hendak memberitahu iaitu Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dengan limpah kurnia Baginda telah berkenan mempersetujukan Akta-akta yang telah diluluskan oleh Dewan Parlimen dalam mesyuaratnya yang lalu.

Akta-akta tersebut adalah seperti berikut:

1. Akta Perlembagaan (Pindaan) 1981;
2. Akta Pertubuhan (Pindaan) 1981;

3. Akta Lembaga Kemajuan Wilayah Kedah 1981;
4. Akta Polis (Pindaan) 1981;
5. Akta Perbekalan Tambahan (1979 dan 1980) 1981;
6. Akta Kanun Tanah Negara (Pindaan) 1981;
7. Akta Kanak-kanak dan Orang Muda (Pindaan) 1981;
8. Akta Lembaga Kemajuan (Pindaan) 1981; dan
9. Akta Tanah (Kawasan Penempatan Berkelompok) (Pindaan) 1981.

**PERUTUSAN DARIPADA
DEWAN NEGARA**

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, Tuan Yang di-Pertua telah menerima satu Perutusan daripada Tuan Yang di-Pertua Dewan Negara yang menyatakan persetujuan Dewan itu kepada Rang Undang-undang yang telah diserahkan oleh Dewan Rakyat dalam mesyuarat yang lalu.

Saya jemput Setiausaha membacakan Perutusan itu sekarang.

(Setiausaha membaca Perutusan)

“24hb April, 1981

Tuan Yang di-Pertua Dewan Rakyat,

Dewan Negara telah mempersetujukan Rang Undang-undang yang berikut tanpa pindaan:

1. Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan);
2. Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1979 dan 1980);

3. Rang Undang-undang Pertubuhan (Pindaan);
4. Rang Undang-undang Tanah (Kawasan Penempatan Berkelompok) Pindaan;
5. Rang Undang-undang Kanun Tanah Negara (Pindaan);
6. Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan (Pindaan);
7. Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Wilayah Kedah;
8. Rang Undang-undang Polis (Pindaan); dan
9. Rang Undang-undang Kanak-kanak dan Orang Muda (Pindaan).

Tandatangan:
Yang Di-Pertua Dewan Negara"

**CUTI Y.B. TUAN HAJI HASSAN ADLI
BIN HAJI ARSHAD DAN Y.B. DATUK
STEPHEN ROBERT EVANS—
KEBENARAN**

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya suka hendak memberitahu Dewan iaitu Tuan Yang di-Pertua pada menjalankan kuasa-kuasa yang telah diberikan kepadanya mengikut ketetapan yang dibuat oleh Dewan ini pada 25hb April, 1961, telah membenarkan cuti di bawah Perkara 52 Perlembagaan Persekutuan kepada:

1. Y.B. Tuan Haji Hassan Adli bin Haji Arshad bermula daripada 10hb Mei, 1981 hingga 23hb Oktober, 1982; dan
2. Y.B. Datuk Stephen Robert Evans selama tiga bulan mulai daripada 1hb Jun, 1981 hingga 31hb Ogos, 1981.

**PERUBAHAN KEPADA TARIKH
MESYUARAT KEDUA BAGI PENGGAL
KETIGA, PARLIMEN KELIMA**

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, tarikh mesyuarat Parlimen kali ini yang mula-mula dahulu dibenarkan daripada 8hb Jun, 1981 (hari ini) sampai 19hb Jun, 1981 telahpun diubah dan digantikan

kepada cuma lima hari sahaja mulai Isnin, hari ini, 8hb Jun, 1981 hingga hari Jumaat, 12hb Jun, 1981.

**JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-PERTANYAAN**

RASUAH DI PEJABAT RIMV

1. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Pengangkutan menyatakan tentang pelbagai langkah yang telah diambil setakat ini untuk membasmi amalan rasuah dalam semua pejabat RIMV di seluruh negara.

Menteri Pengangkutan (Dato' Lee San Choon): Tuan Yang di-Pertua, Jabatan Pengangkutan Jalan di bawah Kementerian saya adalah sentiasa mengambil perhatian berat terhadap amalan rasuah yang berlaku di mana-mana Pejabat Pengangkutan Jalan Negeri. Sebagai usaha untuk membasmi amalan tersebut, berbagai-bagai langkah telahpun dan sedang diambil. Antara langkah-langkah yang telahpun dan akan terus diambil ialah seperti berikut:

- (i) Mengenakan tindakan tatatertib dengan tujuan menamatkan perkhidmatan mana-mana pegawai atau kakitangan yang didapati terlibat dalam perbuatan rasuah;
- (ii) Mengadakan perhubungan yang rapat dengan pihak Biro Siasatan Negara serta juga membantu mereka dalam menjalankan penyiasatannya dengan cara memberi segala maklumat yang diperlukan oleh mereka. Di samping itu, jika didapati mana-mana pegawai atau kakitangan yang disyaki melakukan perbuatan rasuah, mereka akan dilaporkan kepada pihak Biro Siasatan Negara untuk siasatan dan tindakan;
- (iii) Mempastikan tiap-tiap seorang pegawai atau kakitangan itu melaporkan kepada pihak Jabatan apa-apa pemilikan harta sama ada semasa mula dilantik atau

ditempatkan di Jabatan ataupun harta yang dimiliki dari semasa ke semasa;

- (iv) Membuat pengawasan yang rapi terhadap pegawai dan kakitangan semua peringkat bagi membendung amalan seperti itu;
- (v) Melarang sama sekali mana-mana pegawai atau kakitangan menerima sebarang pemberian dalam bentuk cenderamata dari orang awam, serta juga tidak menggalakkan mereka itu menerima sebarang jemputan dan keraian yang boleh menyebabkan perbuatan seperti itu mempe-ngaruhi amalan rasuah;
- (vi) Memperbaiki kemudahan-kemudahan kaunter supaya dapat memudahkan orang ramai mendapatkan perkhidmatan tanpa mengharapkan 'orang tengah' dengan yang demikian tidak perlu memberi rasuah untuk mendapatkan sesuatu urusan; dan
- (vii) Menasihat orang ramai supaya tidak memberi rasuah dalam apa-apa urusan sekalipun kerana masalah ini tidak akan dapat diatasi selagi ada orang yang sanggup memberi.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Yang di-Pertua, selain daripada langkah-langkah yang telah diumumkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi, saya suka mendapat tahu daripada Yang Berhormat Menteri tentang apa tindakan yang telah diambil ke atas satu cadangan yang telah disampaikan oleh Ketua Pengarah Jabatan Pengangkutan Jalan baharu-baharu ini ialah bahawa 'closed circuit camera' akan digunakan di tiap-tiap Jabatan Pengangkutan Jalan untuk memerangi masalah amalan rasuah.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, tadi Yang Berhormat ada menyatakan....

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Tak apalah Yang Berhormat, satu-satu dahulu.

Dato' Lee San Choon: Cadangan itu sedang dikaji dan dijalankan.

Tuan Chan Teck Chan: Soalan tambahan. Saya mengambil kira takrif amalan rasuah ialah amalan rasuah jasmaniah dan rohaniah. Tadi Yang Berhormat ada menyebutkan mengenai langkah-langkah berkaitan dengan jasmaniah. Sekarang saya hendak menyebutkan amalan rasuah rohaniah. Adakah Yang Berhormat Menteri sedar bahawa peristiwa yang berlaku di RIMV Johor Bahru ini ada berkaitan dengan amalan rasuah rohaniah. Jika Yang Berhormat sedar, apakah tindakan telah diambil untuk mendisiplinkan pegawai-pegawai yang sudah menyeleweng daripada menguatkuasakan undang-undang tertentu sehingga 400 orang lebih penumpang yang dianiayai dan disiksa.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan itu tidak ada kaitan, tetapi kalau Yang Berhormat Menteri hendak menjawab, sila.

Dato' Lee San Choon: Pada pendapat saya soalan itu tidak ada berkaitan.

Tuan Lim Kit Siang: Adakah Yang Berhormat Menteri sedar bahawa mengadakan "closed circuit TV" di Pejabat-pejabat RIMV tidak akan memberi apa-apa kesan terhadap masalah rasuah oleh kerana tentulah perkara rasuah tidak akan dijalankan di bawah TV camera tetapi selalu dijalankan di tempat-tempat gelap di mana boleh ditengok oleh orang ramai dan apakah tindakan yang lebih berkesan akan diadakan.

Dato' Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak ada pengalaman—mungkin Ahli Yang Berhormat dari Petaling ada pengalaman—macam mana, cara mana rasuah itu dijalankan. (*Ketawa*).

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya cuma hendak tahu sama ada sejak 10 tahun yang lalu kejadian-kejadian rasuah dalam Jabatan RIMV ini makin meningkat atau makin berkurangan?

Dato' Lee San Choon: Makin berkurangan.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Yang di-Pertua, tadi Yang Berhormat ada menyatakan bahawa salah satu langkah yang telah diambil untuk membenters masalah amalan rasuah

ialah dengan membaiki kemudahan-kemudahan kaunter di tiap-tiap pejabat RIMV. Tetapi di sini saya suka mendapat tahu daripada Yang Berhormat sama ada beliau sedar bahawa nampaknya perkara membaiki kemudahan kaunter di pejabat RIMV di Wilayah Persekutuan belum dibuat dan ini dapat dilihat tiap-tiap hari ramai orang berpusu-pusu datang ke sana untuk mendapat perkhidmatan. Jika benar, bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu Dewan ini bahawa tindakan akan diambil untuk menentukan bahawa perkara membaiki kemudahan kaunter-kaunter akan dilaksanakan.

Dato' Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, dalam jawapan saya tadi, saya telah sebutkan iaitu langkah-langkah yang telah disebutkan itu telah diambil dan akan terus diambil.

Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Mengikut jawapan daripada Yang Berhormat Menteri bagaimana satu cara ingin mengatasi rasuah yang telah berkurangan terjadi di Jabatan Pengangkutan Jalan ini, saya ingin menyebut di dalam perkara ini Jabatan Pengangkutan Jalan menjalankan tugas-tugasnya, pertama, di jabatannya; yang kedua, menjalankan tugas-tugasnya di sepanjang jalanraya di Persekutuan ini. Jadi, di dalam hal ini saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri, adakah cara-cara Jabatan Pengangkutan Jalan yang menahan bas-bas persiaran yang membuat kesalahan di Johor Bahru ini dan telah mengambil tindakan-tindakan yang tertentu oleh Jabatan Pengangkutan Jalan ini pula akhirnya Yang Berhormat Menteri sendiri membuat kenyataan penuh di dalam perkara yang berkenaan. Adakah cara yang berjalan seperti itu kerana mereka menjalankan tugas dengan betul dan mengelak daripada kejadian rasuah kepada mereka?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, soalan ini luar sedikit daripada soalan asal.

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya apakah bilangan pegawai-pegawai yang disyaki itu

telah dilaporkan kepada pihak-pihak tertentu dan apakah bilangan yang mereka ini telah didakwa dan dihukumkan dalam mahkamah?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ini pun soalan yang lain, Yang Berhormat. Soalan yang asal ialah langkah untuk membasmi amalan rasuah.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri, adakah beliau menyedari bahawa setengah-setengah daripada perbuatan rasuah ini melalui orang-orang tengah, seperti melalui Sekolah Belajar Memandu. Jadi, apakah pihak Kerajaan bercadang untuk menjadikan Sekolah Belajar Memandu ini di bawah satu badan Kerajaan atau satu badan berkanun di bawah pengawasan Kementerian?

Dato Lee San Choon: Pada setakat ini Kerajaan tidak ada cadangan begitu.

Tuan Haji Hashim bin Endut: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Daripada jawapan yang diberi oleh Yang Berhormat Menteri tadi nampaknya rasuah makin berkurangan tetapi sungutan rakyat masih ada terutama sekali dari segi ujian. Dahulu yang menguji hanya seorang, kemungkinan rasuah hanya satu, tetapi dipinda menjadi tiga orang, bukankah itu menggalakkan tiga orang menerima rasuah untuk meluluskan ujian?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Jadi, soalnya apa, Yang Berhormat?

Tuan Haji Hashim bin Endut: Soalan saya, adakah Kerajaan bercadang balik supaya satu, bukannya tiga tester untuk meluluskan ujian itu?

Dato Lee San Choon: Kami akan kaji pandangan itu.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Baik.

KEKURANGAN TENAGA BURUH DI SEKTOR PERTANIAN

2. **Tuan Umar bin Haji Ismail** minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada pihak Kerajaan akan merangka satu

peraturan bagi membolehkan buruh-buruh Negara-negara ASEAN bekerja di ladang-ladang di negara ini memandangkan negara kita kekurangan tenaga buruh terutama sekali di sektor pertanian di masa kebelakangan ini.

Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan William Lye Chee Hien): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat baru sahaja selesai membuat kajian awal mengenai kekurangan tenaga kerja khususnya di ladang-ladang getah dan kelapa sawit dan kedudukan pekerja-pekerja asing di Semenanjung Malaysia. Pihak Kementerian pada masa ini sedang membincangkan kajian tersebut dengan Kementerian Perusahaan Utama dan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri serta Kementerian Luar Negeri dengan tujuan mengesan masalah yang sebenar dan merumuskan langkah-langkah yang wajar bagi mengatasinya. Selepas perbincangan ini satu kertas akan dikemukakan kepada Jumaah Menteri untuk diputuskan.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, soal kenaikan insiden kejadian-kejadian jenayah dalam negara kita ini pada bulan-bulan yang berlalu telahpun dikaitkan umum dengan kemasukan pekerja-pekerja dari luar negeri dengan cara tidak teratur. Oleh itu, adakah pihak Kementerian bercadang supaya perundangan untuk mengadakan peraturan yang rasmi dan sesuai ini dapat dipercepatkan sedikit?

Tuan William Lye Chee Hien: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya akan ambil perhatian dalam hal ini.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, sekejap tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri ada mengatakan bahawa kajian telahpun dibuat oleh Kementerian beliau mengenai hal ini. Soalan saya, melalui kajian ini apakah Yang Berhormat Timbalan Menteri dapat menerangkan kepada Dewan yang mulia ini berapa ramai pekerja-pekerja sektor pertanian terutama di ladang-ladang getah atau kelapa sawit yang melibatkan warganegara asing sebagaimana yang dapat dikesankan oleh penyiasatan sebagaimana yang telah dijalankan oleh Kementerian beliau?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Perkara ini belum dapat dikira tetapi kalau Yang Berhormat ada maklumat.

Tuan William Lye Chee Hien: Tuan Yang di-Pertua, saya memerlukan notis.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Minta notis, baiklah.

Tuan Chan Teck Chan: Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa sebenarnya Malaysia tidak mengalami apa-apa masalah kekurangan buruh kerana menurut angka yang ditunjukkan dalam Rancangan Malaysia Keempat tenaga buruh Malaysia adalah 5.3 juta orang dan angka pengangguran purata ialah berjumlah 5.3%. Sebab itu, apa sebab berlakunya masalah kekurangan tenaga buruh? Sebenarnya tidak benar keadaan ini mengikut laporan yang dicatatkan dalam Rancangan Malaysia Keempat.

Tuan William Lye Chee Hien: Tuan Yang di-Pertua, memang benar ada 5.3% penganggur dalam negara kita, tetapi oleh kerana sikap pekerja ini tidak berminat bekerja di ladang-ladang. Ini masalahnya.

Tuan Chan Teck Chan: Sikap merupakan satu masalah, sebenarnya bukan masalah kekurangan labourers kerana masalah sikap maka apakah tindakan akan diambil oleh Kementerian untuk mengorientasikan sikap mereka supaya masalah ini boleh diatasi?

Tuan William Lye Chee Hien: Tuan Yang di-Pertua, untuk mengatasi masalah ini Kementerian saya baru sahaja bulan dahulu ada ditubuhkan satu eksposisi perindustrian untuk menarik pekerja-pekerja masuk ke bidang ladang-ladang atau di industri-industri. Selain dari itu Kementerian saya pun ada juga mengadakan satu seminar selepas eksposisi itu untuk mencari jalan mengatasi masalah ini dan kami harap dari eksposisi dan seminar itu hasil yang baik boleh diperolehi.

AMALAN MAKANAN DAN PEMAKANAN (A.M.P.)

3. Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau sedar Amalan Makanan dan

Pemakanan (A.M.P.) yang diberi ke sekolah-sekolah di luar bandar didapati ramai ibubapa tidak puas hati dengan cara yang diberi makanan percuma; jika sedar, adakah beliau bercadang supaya Amalan Makanan dan Pemakanan diberi kepada semua murid-murid di sekolah-sekolah luarbandar.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato Chan Siang Sun): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pelajaran sedar bahawa sebahagian sahaja murid-murid di sekolah-sekolah rendah di luarbandar diberi makanan tambahan.

Rancangan makanan tambahan yang dilaksanakan oleh Kementerian Pelajaran tidaklah bermaksud untuk menggantikan makanan yang diberi kepada seseorang murid oleh ibubapa atau penjaganya. Ini bermaksud untuk memberi makanan tambahan iaitu, $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{3}$ jumlah keperluan nilai pemakanan harian dan tidaklah untuk memberi keperluan harian sepenuhnya.

Beberapa kajian yang telah dijalankan di bawah Rancangan Kesihatan Sekolah, Rancangan Amalan Makanan dan Pemakanan, dan lain-lain, menunjukkan bahawa lebih kurang 35% murid Sekolah Rendah mempunyai tanda-tanda salah pemakanan (malnutrition). Oleh sebab itu, tujuan utama Rancangan Makanan Tambahan adalah untuk memberi makanan secara imbuhan dan buat sementara waktu kepada murid-murid yang memerlukannya, terutama murid-murid dari luarbandar dan dari golongan berpendapatan rendah, untuk membantu mereka memperbaiki keadaan kesihatan dan mengatasi masalah dari segi pertumbuhan badan dan kekurangan tenaga. Ini adalah satu usaha selaras dengan Dasar Ekonomi Baru.

Pada masa sekarang, semua Sekolah Rendah di seluruh Malaysia adalah terlibat dalam Rancangan ini. Seratus peratus (100%) murid dari 1,594 buah sekolah rendah dengan bilangan muridnya kurang daripada 200 orang adalah diberi makanan tambahan. Ini bermakna semua murid dari 36.7% Sekolah Rendah di Semenanjung Malaysia adalah terlibat. Di dalam 1,586 buah Sekolah Rendah yang lain dengan bilangan muridnya di antara 201 dan 500

orang, iaitu 36.5% daripada Sekolah-sekolah Rendah, semua murid dalam Darjah 1 adalah diberi makanan tambahan. Pada tahun 1981, lebih kurang 38.4% murid Sekolah Rendah di kawasan-kawasan Rancangan A.M.P. (46 buah daerah yang terpilih) di Semenanjung Malaysia adalah terlibat dalam Rancangan Makanan Tambahan di Sekolah Rendah.

Untuk meliputi semua murid Sekolah Rendah di luar bandar dalam Rancangan ini, Kerajaan memerlukan sumber-sumber seperti perbelanjaan wang, kakitangan dan kemudahan-kemudahan yang amat besar. Dalam proses ini sudah pasti bahawa sebilangan murid dari golongan yang tidak memerlukan mendapat bantuan dari Rancangan ini.

Kementerian Pelajaran telahpun mengambil langkah-langkah untuk memperbaiki lagi dan untuk meneruskan Rancangan Makanan Tambahan, seperti yang diperakukan dalam Laporan Jawatankuasa Kabinet Mengkaji Taraf Pelajaran, 1979.

Dato' Haji Yusof bin Malim Kuning: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada bantuan AMP ini kepada murid-murid luar bandar dan di dalam bandar sama banyaknya, dan kedua, adakah Kementerian hendak menaikkan kadar pemberian itu daripada 20 sen sebelum ini pada seorang murid seperti yang telah dibawa ke dalam sidang Parlimen yang lepas dan apakah tambahan itu akan diberi atau adakah apa-apa tambahan berkenaan AMP ini selain daripada 20 sen?

Dato Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan yang pertama berkenaan dengan peruntukan bagi seorang murid di luar bandar dengan dalam bandar mengikut unit seorang murid adalah sama, 20 sen dahulu dan sekarang 25 sen. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, untuk tahun 1981 kita telah dapat peruntukan daripada Jabatan Perdana Menteri sebanyak \$20 juta tetapi untuk tahun 1981 kita dapat tambahan \$5 juta jadi jumlahnya \$25 juta kesemuanya dan juga peruntukan seorang

murid pada tahun 1980 cuma 20 sen dan dalam tahun 1981 kita sudah tambah 5 sen menjadi 25 sen.

PELARIAN THAI—TINDAKAN KERAJAAN

4. Tuan Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan apakah perundingan-perundingan yang telah diadakan di antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Thai mengenai masalah pelarian Thai; dan apakah keputusan yang telah dicapai dan tindakan yang telah berjaya dilaksanakan.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Sanusi bin Junid): Tuan Yang di-Pertua, beberapa perundingan telahpun diadakan antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Thai bagi membincangkan masalah orang-orang pelarian Thai Islam ke negara ini. Kerajaan Malaysia telah menerangkan bahawa pihaknya akan memberikan bantuan dan perlindungan sementara kepada orang-orang pelarian Thai Islam atas sebab-sebab peri kemanusiaan dan orang-orang pelarian ini akan balik ke kampung mereka pada bila-bila masa sahaja. Kerajaan Thai juga telah mengambil langkah-langkah untuk menghapuskan punca-punca yang menyebabkan orang-orang Thai Islam ini lari masuk ke negara ini. Di samping itu pihak Kerajaan Thai juga telah memaklumkan hasrat mereka untuk memberi bantuan makanan kepada pelarian-pelarian Thai Islam ini serta beberapa usaha sedang dibuat oleh mereka untuk memudahkan orang-orang pelarian Thai Islam ini balik semula ke kampung halaman mereka di negara Thai.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat tahu daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada dengan adanya orang-orang pelarian daripada Selatan Siam di Malaysia ini menjadi beban kepada Kerajaan Malaysia dari segi mengadakan tempat dan juga dari segi mengadakan layanan, makanan dan sebagainya.

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini belumlah ianya menjadi satu beban.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dalam penyiasatan yang telah dibuat, apakah sebab-sebabnya yang pelarian-pelarian Thai itu lari daripada Thai masuk ke Malaysia?

Tuan Sanusi bin Junid: Tuan Yang di-Pertua, siasatan masih sedang dibuat.

Tuan Chan Teck Chan: Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu bilangan pelarian Thai Islam yang ada di Malaysia sekarang, dan kedua, bolehkah Timbalan Menteri menjelaskan selain daripada pelarian Thai Islam diberi perlindungan, adakah pelarian bukan Islam juga diberi bantuan dan perlindungan?

Tuan Sanusi bin Junid: Soalannya ialah mengenai Thai Islam dan jumlahnya adalah soalan lain pada hari ini.

Dato' Haji Yusof bin Malim Kuning: Tuan Yang di-Pertua, saya kurang jelas tadi berkenaan penjelasan Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan dengan soalan Ahli Yang Berhormat daripada Kota Setar iaitu saya ingin tahu sekali lagi apakah punca-punca yang mendorong orang-orang itu melarikan diri ke Malaysia, kalau Kerajaan ada maklumat.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, soalnya rasa saya adalah luar daripada soalan asal, tetapi kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri hendak menjawab bolehlah.

Tuan Sanusi bin Junid: Saya telah menyatakan tadi bahawa kita masih sedang menyelidik.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat tahu setakat hari ini adakah sebarang pelarian dari Selatan Thai itu telah mengambil keputusan untuk kembali ke negara mereka?

Tuan Sanusi bin Junid: Ya.

AMANAH SAHAM NASIONAL— PENYERTAAN BUMIPUTRA

5. Tuan Chan Teck Chan minta Perdana Menteri menyatakan bahawa hingga 31-5-81, berapakah orang bumiputra telah melabur dalam skim Amanah Saham Nasional,

berapakah saham telah dibeli dan nyatakan peratus pelabur ASN yang terdiri daripada golongan yang berpendapatan:

- (a) kurang dari \$500 sebulan;
- (b) di antara \$501-\$1,000;
- (c) di antara \$1,001-\$2,000;
- (d) di antara \$2,001-\$5,000; dan
- (e) melebihi \$5,001 sebulan.

21. Tuan Haji Ampong bin Puyon minta Perdana Menteri menyatakan sejauh manakah sambutan kaum Bumiputra terhadap Tabong Amanah Saham Nasional, berapa jutakah yang telah dapat dipungut sehingga hari ini dan nyatakan peratus bagi setiap Negeri serta nilainya sekali. Apakah langkah-langkah yang akan diambil sekiranya ia tidak menggalakkan.

19. (10-6-81) Tuan Hussein bin Mahmood minta Perdana Menteri menyatakan setakat 31-5-1981 berapakah jumlah rakyat Bumiputra di negara ini yang telah menyertai skim Amanah Saham Nasional (ASN) dan berapakah jumlah saham yang telah diberi oleh Bumiputra melalui ASN di dalam tempoh yang tersebut.

13. (11-6-81) Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar sejak Amanah Saham Nasional Berhad dilancarkan, ianya telah mendapat sambutan yang sungguh

menggalakkan daripada Bumiputra; jika sedar:

- (a) berapa ramaiakah Bumiputra yang telah melabur dengan Amanah Saham Nasional Berhad mengikut negeri-negeri; dan
- (b) berapa banyakkah jumlah saham yang telah dijual.

Timbalan Perdana Menteri (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menjawab soalan ini bersama-sama dengan soalan-soalan Ahli Yang Berhormat dari Labuk Sugut, Tanah Merah dan Matang kerana soalan-soalan itu memerlukan jawapan yang sama.

Sehingga 31hb Mei, 1981 bilangan pelabur bumiputra dalam Amanah Saham Nasional berjumlah 561,172 orang dengan nilai pelaburan sebanyak \$105,943,237. Sekiranya pendahuluan untuk pelaburan pokok juga diambil kira, pelaburan sehingga tarikh itu adalah \$156,448,717.

Ini bermakna daripada 3.8 juta bumiputra yang layak melabur, 14.5% telahpun menyertai skim ini sejak tarikh pelaburan pada 20hb April, 1981. Pecahan pelaburan mengikut kumpulan pendapatan belum lagi dapat dikumpulkan.

Pecahan peratusan pelabur dan pelaburan mengikut negeri sehingga 31hb Mei, 1981 adalah seperti berikut:

<i>Negeri</i>	<i>Jumlah Pelabur Bumiputra</i>	<i>Nilai Pelaburan</i>	<i>Peratusan Penyertaan daripada bilangan yang layak melabur</i>
Wilayah Persekutuan	49,861 orang	\$19,079,366	31.18%
Pulau Pinang	41,942 orang	\$ 7,532,164	24.93%
Selangor	50,199 orang	\$13,385,607	21.4%
Pahang	38,237 orang	\$ 4,457,282	19.5%
Negeri Sembilan	26,742 orang	\$ 5,484,935	19.909%
Perak	80,237 orang	\$13,817,466	17.68%
Johor	78,294 orang	\$12,470,802	17.21%
Perlis	10,401 orang	\$ 1,516,757	15.00%
Sarawak	49,597 orang	\$ 6,161,857	11.6%
Kedah	54,474 orang	\$ 7,099,734	11.76%
Melaka	14,794 orang	\$ 2,546,690	10.54%
Sabah	24,561 orang	\$ 4,503,547	9.45%
Trengganu	17,602 orang	\$ 3,267,955	6.73%
Kelantan	24,231 orang	\$ 4,618,075	5.45%

Tuan Chan Teck Chan: Soalan tambahan, Tuan Speaker. Oleh kerana berlakunya sedikit keliru dari takrif bumiputra ini bolehkah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri mendefinisikan, umpamanya, saudara-saudara Cina dan India yang beragama Islam bolehkah mereka dilayakkan untuk melabur dalam ASN.

Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad: Perkara ini sedang dikaji, Tuan Yang di-Pertua, tetapi di masa itu kita mengamalkan satu takrif yang agak longgar.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin dapat penjelasan daripada Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sama ada beliau sedar bahawa ada kumpulan-kumpulan orang daripada parti-parti yang tertentu yang menyebarkan dakyah-dakyah buruk tentang saham ASN dan berusaha memujuk rakyat supaya jangan membeli saham-saham ASN dan sama ada kempen mereka telah mendatangkan kesan yang buruk kepada jumlah pelaburan kaum bumiputra dalam ASN dan sama ada Kerajaan bercadang hendak mengambil langkah-langkah yang positif dan tegas untuk menentang kumpulan-kumpulan ini dan memastikan bahawa kempen mereka tidak berjaya.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan ini tidak berapa tepat Yang Berhormat, tetapi kalau Yang Amat Berhormat hendak jawab?

Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya memang sedar dan memanglah tabiat Parti Pembangkang ini tidak ada satupun yang boleh mendatangkan manfaat kepada rakyat. Tindakan tidak akan diambil oleh Kerajaan. Kita tunggu pilihanraya dan kita akan dedahkan kegiatan mereka. *(Tepuk)*.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sebagaimana dinyatakan oleh Yang Amat Berhormat tadi nampaknya peratusan itu tidaklah begitu memuaskan, walaupun hari ini kita sama-sama tahu di dalam T.V. boleh dikatakan tiap-tiap ketika selalu disiarkan, tetapi saya meminta maaf kalau tersilap saya tengok

secara tidak langsung seperti satu keseronokan cara yang dikempen dalam T.V., jadi.....

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat tumpukan kepada soalan sahaja.

Tuan Shaari bin Jusoh: Ya. Jadi apakah rancangan Kerajaan untuk melipatgandakan usaha-usaha yang memberikan semangat dan perasaan supaya banyak lagi bumiputra menyertai dalam Saham yang berkenaan.

Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak bersetuju tentang pendapat Ahli Yang Berhormat bahawa hasil daripada usaha kita menjualkan saham-saham ini tidak begitu baik ataupun tidak begitu memuaskan. Sebenarnya dalam jangka masa dua bulan iaitu daripada 20hb April hingga 8hb Jun ini dalam jangka tidakpun sampai dua bulan kita telah berjaya mendapat pelabur sebanyak lebih daripada ½ juta orang. Kalau kita kaji semua Amanah Saham Unit Khas yang biasa diadakan di mana-mana juga kita akan dapati bahawa dalam jangka masa yang begini pendek tidak ada pelaburan begitu banyak pelabur-pelabur dan juga dalam rancangan kita kita berpendapat bahawa dalam jangka masa sehingga penghujung bulan Julai ini kita mungkin dapat 300,000 orang melabur. Tetapi dalam jangka masa yang kurang daripada 3 bulan iaitu cuma dua bulan sahaja kita sudah melebihi angka ini, lebih daripada separuh iaitu lebih daripada 570,000 pelabur. Walaupun demikian, saya rasa patutlah kita mempergiatkan lagi usaha-usaha menjual saham-saham ini, terutama di negeri Kelantan yang mana saya tidak tahu kenapa peratusannya cuma 5.45%. Sepertimana kita tahu keadaan tidak puas hati dan benci kepada Kerajaan selalunya timbul bila ekonomi sesuatu tempat atau satu-satu kumpulan itu merosot, jadi mungkin ada tujuan-tujuan untuk melihat supaya rakyat menderita supaya kita dapat pancing sesuatu dari penderitaan mereka.

Datuk Haji Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kerajaan sedar mungkin sekali Amanah Saham Nasional ini tidak digemari oleh setengah-setengah pelabur kerana Kerajaan belum memberi satu fatwa bersangkut-paut

dengan hukum Islam. Kalau sedar, bilakah Kerajaan akan mengeluarkan fatwa dan hukum berhubung dengan Amanah Saham Nasional ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan ini pun luar daripada soalan asal, tetapi kalau Yang Amat Berhormat hendak jawab.

Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu sedar benar bahawa dalam keadaan yang mana pendapat yang bercanggah-canggah itu dikeluarkan, maka kita boleh menerima mana-mana pendapat. Tetapi yang menjadi masalah yang tidak ada pembelian ini bukan kerana ada orang yang ingin kepada fatwa, tetapi kerana ada orang yang memberi fatwanya sendiri di kampung-kampung. *(Tepuk)*

Dato' Haji Ramli bin Omar: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya hendak bertanya kepada Yang Amat Berhormat mengenai dengan Amanah Saham Nasional ini kemajuannya \$105 juta itu telahpun dikumpul. Bolehkah Yang Amat Berhormat menjelaskan dalam Dewan yang mulia ini iaitu dividen atau keuntungan kali yang pertama bilakah hendak dikeluarkan yang mana pelaburan yang telah dibayar oleh pelabur-pelabur sekalian.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan inipun tidak berkaitan dengan soalan asal, tetapi kalau Yang Amat Berhormat hendak jawab juga.

Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, memandangkan bahawa minat Ahli-ahli Yang Berhormat dan mungkin soalan ini juga diambil perhatian oleh orang ramai, saya ingin menjelaskan bahawa dividen ini seperti biasa akan dikeluarkan pada penghujung tahun tetapi ingin juga saya jelaskan bahawa untuk mendapat dividen yang sepenuhnya pelaburan mestilah dibuat sebelum penghujung bulan Jun ini.

Tuan Ismail bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat penjelasan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sejauh manakah kesan yang dibuat oleh parti-parti Pembangkang supaya orang ramai jangan membeli Amanah Saham Nasional ini

sehingga sekarang ini dan saya ingin mendapat penjelasan, apakah benar Setiausaha Agong PAS sendiri telah membeli sebanyak 5,000 saham sehingga sekarang.

Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak ada mandat untuk menjelaskan tentang siapa yang membeli dan siapa yang tidak. Pelaburan ini dirahsiakan.

Tuan Liben anak Kato: Soalan tambahan. Adakah pihak Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri mengkaji kemungkinan ada pihak bukan bumiputra yang ingin hendak mengambil peluang ini dengan secara menyeleweng kepada bumiputra. Kalau ada, apakah cara-cara untuk menghalang kejadian yang kurang bersih ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan itu adalah di luar daripada soalan asal.

PENUKARAN ENJIN KAPALTERBANG MAS

6. Puan Yong Fatimah binti Mohd. Razali minta Menteri Pengangkutan menyatakan:

- (a) mengapa enjin kapalterbang MAS ditukarkan dari jenis CF6-50C kepada jenis CF6-50C2;
- (b) sama ada penukaran ini disebabkan oleh seringnya berlaku kerosakan atau mendatangkan bahaya;
- (c) sama ada enjin baru ini lebih ekonomik dan lebih bertenaga; dan
- (d) bilakah penukaran ini dilakukan.

Dato Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya enjin CF6-50C yang dipakai bagi kapalterbang DC 10-30 tidak ditukarkan tetapi diubahsuai kepada CF6-50C2. Sebab-sebab diubahsuai ialah seperti berikut:

- (a) Untuk mendapat faedah kekurangan kegunaan bahanapi (fuel economy) yang lebih memuaskan.
- (b) Untuk menguatkan lagi kadar take-off thrust.
- (c) Untuk menjadikan enjin ini sama dengan yang ada pada kapalterbang Airbus.

- (d) Kerja ubahsuai ini dimulakan pada bulan Januari, 1981 dan dijangka siap pada penghujung bulan Jun, 1981.

PERUNTUKAN PERUMAHAN DI PULAU PINANG

7. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan mengapa Pulau Pinang hanya diperuntukkan sejumlah \$37.30 juta untuk perumahan awam di bawah tempoh Rancangan Malaysia Keempat sedangkan Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah minta peruntukan sebanyak \$404 juta dan sama ada beliau sedar bahawa hanya sebanyak 3,020 unit rumah sahaja dapat dibina dengan aman tersebut sedangkan 'backlog' untuk perumahan di negeri tersebut adalah lebih kurang 50,000 dan sama ada Kerajaan akan menambah peruntukan yang diberi kepada Negeri Pulau Pinang.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato Dr Neo Yee Pan): Tuan Yang di-Pertua, tujuan Kerajaan di bawah Rancangan Malaysia Keempat ialah untuk membina lebih banyak lagi rumah. Sasaran sebanyak lebih kurang 3,000 unit untuk Negeri Pulau Pinang adalah peruntukan permulaan sahaja. Jikalau Kerajaan Negeri itu boleh membina lebih banyak lagi rumah daripada sasaran itu, pertimbangan peruntukan tambahan akan diberi kepada Kerajaan Negeri itu.

SKIM RUKUN TETANGGA— MENGHAPUSKAN

8. Tuan Karpal Singh minta Perdana Menteri menyatakan sama ada Kerajaan bercadang membatalkan Skim Rukun Tetangga memandangkan sambutan yang diterima adalah kurang memuaskan dan tidak dapat dikerjakan lagi.

9. (10-6-81) Tuan Lim Cho Hock minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa Skim Rukun Tetangga telah membawa akibat buruk lebih banyak daripada kebaikan:

- (a) berjuta-juta jam orang bekerja telah hilang setiap tahun;

- (b) waktu mengajar di sekolah-sekolah telah terganggu;

- (c) kerja-kerja di dalam Jabatan Kerajaan telah terlewat; dan

- (d) perusahaan dan perniagaan mengalami kerugian keuntungan dan perniagaan.

Sekiranya sedar, sama ada beliau akan menimbang untuk menghapuskan Skim Rukun Tetangga dan menggantikannya dengan Kursus Sivik di seluruh negara untuk semua rakyat yang akan dianjurkan oleh Kementerian Penerangan.

30. (12-6-81) Tuan Peter Paul Dason minta Perdana Menteri menyatakan sama ada memandang kepada hakikat aktiviti Rukun Tetangga menerima sambutan buruk dari orang ramai dan disebabkan itu adalah tidak berkesan, sama ada Kerajaan akan membatalkan skim tersebut dan menggantikannya dengan kerahan negara.

Menteri Tak Berpotfolio (Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menjawab ketiga-tiga soalan berkenaan dengan Rukun Tetangga dengan sekali gus iaitu meliputi juga soalan-soalan daripada Ahli Yang Berhormat dari Ipoh pada 10hb Jun, 1981 dan Ahli Yang Berhormat dari Bukit Bendera pada 12hb Jun, 1981.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat itu, Kerajaan telah membuat satu pengumuman yang tersiar dalam akhbar pada 7hb Mei yang lepas bahawa Kerajaan sedang membuat kajian semula tentang tugas meronda dalam Skim Rukun Tetangga. Perlu saya tegaskan di sini bahawa apa yang Kerajaan sedang mengkajinya ialah tugas ronda dalam Skim Rukun Tetangga itu dan bukan untuk menutup sektor-sektor Rukun Tetangga.

Skim Rukun Tetangga ini telah diperkenalkan pada tahun 1975 berikutan dengan kejadian-kejadian serangan ke atas anggota-anggota Polis di beberapa buah bandar, peletupan Tugu Negara dan Markas Polis Hutan di Kuala Lumpur yang telah dilakukan oleh anasir-anasir komunis dan

anti-nasional. Kejadian-kejadian seumpama itu adalah mencemaskan dan memerlukan penglibatan orang ramai secara langsung dalam mengawal keadaan keselamatan supaya tidak bertambah merosot.

Penglibatan orang ramai secara langsung adalah diperlukan disebabkan anggota-anggota Polis dan pasukan keselamatan dikehendaki menumpukan tenaga kepada merisik, merancang dan memburu anasir-anasir komunis dan subversif. Bagi membolehkan orang ramai melibatkan diri secara langsung membantu pihak keselamatan, satu peraturan undang-undang di bawah Kuasa-kuasa Darurat telah digubal dan Skim Rukun Tetangga ini diperkenalkan dengan tugas meronda secara wajib bagi penduduk-penduduk dalam kawasan-kawasan tertentu.

Oleh kerana keselamatan dari ancaman anasir-anasir komunis dan anti-nasional yang berlaku dalam tahun 1975 itu tidak lagi begitu mengancam kepada keselamatan sudah dapat dibendung dan dikawal maka perlulah peranan ronda itu dikaji semula. Sekiranya didapati bahawa penglibatan penduduk secara meronda tidak lagi diperlukan, maka tugas meronda itu akan ditarik balik, dan begitu juga sebaliknya jika didapati perlu maka ianya akan diteruskan.

Bagi kawasan-kawasan Rukun Tetangga di mana tugas meronda akan dimansuhkan, jawatankuasa akan terus memainkan peranan tetapi dalam bentuk aktiviti muhibbah dan perhubungan masyarakat di samping memberi kerjasama yang rapat kepada pihak Polis dan pasukan keselamatan yang lain.

Ahli Yang Berhormat dari Bukit Bendera menuduh bahawa Skim Rukun Tetangga menerima sambutan buruk daripada orang ramai dan tidak berkesan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sebenarnya tuduhan itu adalah tidak benar kerana kerjasama dari orang ramai adalah sangat menggalakkan. Oleh itu sektor Rukun Tetangga tidak akan dibubarkan tetapi sebaliknya di mana perlu Sektor Rukun Tetangga itu akan bertukar corak kepada perhubungan masyarakat untuk menjalin semangat kerjasama dan perpaduan kaum melalui aktiviti-aktiviti muhibbah dan kemasyarakatan.

PENYELEWENGAN DALAM PERKHIDMATAN KERAJAAN

9. Datuk Haji Abu Bakar bin Umar minta Perdana Menteri menyatakan sehingga sekarang sejauh manakah sikap pilih kasih dan penyelewengan dalam perkhidmatan Kerajaan oleh anasir-anasir politik dapat dibersihkan dan dapatkah Y.A.B. memberi jaminan kepada Dewan ini bahawa amalan ini akan beransur lenyap.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Tuan Yang di-Pertua, sepanjang yang diketahui tidak terdapat sikap pilih kasih dan penyelewengan dalam perkhidmatan Kerajaan oleh anasir-anasir politik. Semua urusan dan tindakan yang diambil adalah berdasarkan kepada undang-undang dan peraturan-peraturan yang telah ditetapkan. Sekiranya didapati ada pegawai-pegawai Kerajaan yang menyeleweng dalam menjalankan tugas-tugasnya, beliau tidak akan terlepas dari hukuman sama ada yang dijalankan menerusi tindakan mahkamah atau tindakan tatatertib Jabatan. Oleh itu sekiranya Yang Berhormat itu ada mempunyai kes-kes yang tertentu diharap sila sampaikan kepada saya dengan butir-butir yang lengkap untuk siasatan dan tindakan yang wajar.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, untuk menjayakan matlamat dan hasrat Kerajaan Barisan Nasional, apakah pihak Kerajaan bercadang untuk menentukan tiap-tiap jawatan Kerajaan yang penting di dalam perkhidmatan Kerajaan itu mestilah terdiri daripada orang-orang yang benar-benar menyokong dasar parti yang memerintah.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Soalan itu lain sedikit daripada soalan asal, tetapi kalau Yang Berhormat hendak jawab.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Tidak.

RANCANGAN MALAM MERAK KAYANGAN

10. Tuan Haji Hashim bin Endut minta Menteri Penerangan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa penyiaran TV terus-menerus kepada rakyat jelata baru-baru ini

dalam "Rancangan Malam Merak Kayangan" itu adalah satu perbuatan menjatuhkan maruah, dan ketidakadanya ketertipan dan tatasusila bangsa Melayu dan malahan ianya telahpun mencemarkan kesucian Ugama Islam, ugama rasmi negara kita. Adakah beliau juga sedar bahawa peristiwa pada malam itu secara tidak langsung telah menjatuhkan maruah dan mencemarkan pemimpin-pemimpin negara kita termasuklah Menteri Penerangan itu sendiri.

Menteri Penerangan (Dato Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar akan reaksi yang timbul di kalangan orang ramai tentang Malam Merak Kayangan itu. Bagi mengelakkan sebarang kekeliruan suka saya menyatakan di sini bahawa Malam Merak Kayangan itu bukanlah dianjurkan oleh RTM. RTM hanya menyediakan kemudahan bagi membuat liputan secara langsung mengenainya untuk kepentingan orang ramai. Sebenarnya Malam Merak Kayangan itu telah dianjurkan oleh Persatuan Wartawan Hiburan Malaysia (EJA) di bawah naungan Jawatankuasa Kemajuan Filem Malaysia yang ditubuhkan oleh Kerajaan. Ianya merupakan malam kemuncak dan malam menyampaikan anugerah-anugerah bagi pemenang-pemenang Festival Filem Malaysia yang Kedua yang dianjurkan oleh EJA. Segala acara pada malam itu telah diatur dan dikendalikan oleh EJA dan Jawatankuasa.

Suka saya menyebutkan di sini bahawa apabila pihak penganjur minta RTM mengadakan siaran langsung Malam Merak Kayangan, RTM telah mengingatkan kepada mereka bahawa ada bahayanya upacara serupa ini dibuat liputan secara langsung menimbangkan kemungkinan berlakunya perkara-perkara yang tidak manis dan tidak mudah dikawal dan ditapis dengan serta-merta oleh RTM.

RTM telah mencadangkan agar dibuat rakaman peristiwa itu dan dijadikan satu rancangan khas dan ditayangkan kemudiannya. Cadangan RTM ini telah tidak diterima dan menimbangkan desakan yang kuat dan disokong pula oleh Jawatankuasa Kemajuan Filem Malaysia dan atas jaminan yang diberi bahawa pihak penganjur akan

mengawal dengan rapi artis-artis yang terlibat supaya tidak berlaku perkara-perkara yang kurang manis dan boleh mencemarkan, maka RTM dengan berat hati bersetuju mengadakan siaran langsung itu untuk kepentingan kemajuan filem tempatan dan juga bagi kepentingan para penonton.

Bukanlah menjadi dasar RTM ketika mengadakan siaran langsung untuk menjatuhkan maruah mana-mana bangsa atau suku kaum atau mencemarkan kesucian ugama Islam serta menjatuhkan maruah dan mencemarkan pemimpin-pemimpin negara sepertimana yang didakwa oleh Ahli Yang Berhormat itu. Adalah menjadi dasar RTM membuat liputan-liputan secara langsung mengenai peristiwa-peristiwa penting yang berlaku di dalam negara agar rakyat dapat mengikuti dan memahami dengan betul keadaan-keadaan perkembangan-perkembangan serta kemajuan-kemajuan yang dicapai oleh negara dan bangsa dari semasa ke semasa.

Liputan secara langsung mengenai peristiwa-peristiwa di luar negeri juga dibuat oleh RTM dari semasa ke semasa. Saya mengakui akan berlakunya peristiwa-peristiwa yang agak kurang manis di dalam upacara Malam Merak Kayangan ini. Reaksi daripada orang ramai boleh dikatakan menyeluruh juga dan Kementerian ini telahpun mengambil langkah-langkah untuk mengumpulkan segala reaksi dan pandangan orang ramai dan laporan itu akan diserahkan kepada Perbadanan Filem Nasional agar dijadikan panduan sekiranya dirasakan perlu diadakan lagi Festival Filem Malaysia pada masa-masa ke hadapan ini.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, salah satu peristiwa yang berlaku di Malam Merak Kayangan sepertimana dalam soalan ini jelas menyentuh tentang kesucian ugama Islam. Soalan saya, selain daripada usaha-usaha mengumpulkan reaksi-reaksi daripada masyarakat mengenai peristiwa tersebut, apakah pihak Kementerian Penerangan telahpun mengambil satu langkah yang segera sama ada untuk menasihatkan pihak penganjur ataupun artis-artis yang berkenaan supaya perkara yang semacam ini tidak akan berlaku

ataupun telahpun mengambil langkah-langkah disiplin tertentu terhadap orang-orang berkenaan umpamanya orang-orang ini buat sementara waktu tidak dibenarkan mendapat liputan melalui RTM.

Dato Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, bukan sahaja nasihat telah diberi malahan saya katakan tadi jaminan telahpun disampaikan oleh para penganjur kepada RTM akan kemungkinan-kemungkinan yang saya sebutkan itu tetapi apabila hendak dibuat kalau orang tengah asyik sangat kadang-kadang hilang juga perasaannya. Jadi timbullah perkara-perkara yang dianggap tidak sengaja atau seponatan itu. Dan saya katakan tadi kalau perkara-perkara yang seponatan itu berlaku memanglah sukar bagi kita hendak censor atau kita hendak tapis.

Soal sama ada mereka itu boleh dihukum atau digam seperti biasa disebut, digam daripada menyertai rancangan-rancangan RTM pada masa-masa hadapan, perkara itu saya rasa tidak ada kena mengena dengan peristiwa Malam Merak Kayangan itu sebab Malam Merak Kayangan itu bukan dianjurkan oleh RTM. Bagi RTM sendiri untuk kepentingan rancangan-rancangan tempatannya memang telah ada peraturan-peraturan malahan telah ada kod-kod yang tertentu yang mesti dipatuhi oleh artis-artis apabila mereka itu menyertai di dalam rancangan-rancangan tempatan dan manamana artis-artis yang tidak mematuhi kepada peraturan atau kod-kod yang ada itu maka ada masanya mereka itu tidak diberi peluang untuk menyertai rancangan-rancangan tempatan kecuali mereka telahpun mengubah sikapnya.

Tuan Haji Hashim bin Endut: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apa yang saya lihat pada Malam Merak Kayangan itu, apabila babak yang mengerikan sekali iaitu ciuman sedang berlaku, televisyen fokus dekat Menteri, Menteri Penerangan, adakah Menteri sedar perkara itu berlaku. Orang ramai lihat Menteri ada menengok babak cium, jadi juru kamera tunjuk dekat situ. Adakah sedar perkara itu ataupun bagaimana hendak mengelakkan perkara itu boleh berlaku di masa hadapan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Tadi Yang Berhormat Menteri telah menjawab apabila perkara seponatan berlaku payah hendak diselenggarakan. Jadi sudah terang. Tetapi kalau Yang Berhormat hendak menjawab lagi, hendak tambah, silakan.

Dato Mohamed bin Rahmat: Untuk penjelasan, siapa cium siapa? (*Ketawa*) Saya tidak sedar waktu berlaku perciuman itu ada babak bercium itu muka saya yang nampak di kaca TV. Kalau cium pun macam mana pula ciumnya, sebab cium pun ada macam-macam cium dan apakah Yang Berhormat tidak begitu gemar tentang babak bercium ini? (*Ketawa*) Jadi sukar juga hendak menjawab, tetapi saya sebenarnya tidak sedar bahawa waktu berlaku babak cium itu muka saya nampak di TV.

Dato Haji Yusof bin Malim Kuning: Soalan tambahan. Saya pun ikut bersimpati dengan pihak Yang Berhormat Menteri Penerangan sebab yang menganjurkan ini bukan RTM tetapi yang mendapat kecaman RTM. Soalan saya dapatkah Yang Berhormat Menteri memberi jaminan pada masa akan datang kalau ada siaran langsung yang seumpama ini beritahu kepada pihak RTM jika ada pandangan yang macam ini potong terus jangan tunjukkan pada orang ramai.

Dato Mohamed bin Rahmat: Soalan hendak potong kalau perkara itu berlaku dengan serta-merta. Katakanlah babak cium, cium itu bermacam-macam cium, ada yang macam patuk sekejap sahaja; ada yang round pertama, round kedua, round ketiga, ada yang kata orang yang mengiurkan. (*Ketawa*) Kalau dia berlaku sekejap sahaja susah bagi yang menerbitkan itu untuk mengalihkan kamera bagi ditujukan kamera itu pada yang lain tetapi kalau ada peristiwa itu ia berlaku daripada mula, kita menjangka ada perkembangan begini, maka bolehlah kita clip atau dipotong.

Namun begitu, Tuan Yang di-Pertua, seperti saya katakan tadi apa yang berlaku di Malam Merak Kayangan ini memanglah boleh dianggarkan sebagai satu pengajaran bagi kita dan kita akan mengambil kira dan akan disusun dengan lebih baik lagi bagi

mengelakkan apa-apa perkara yang kurang manis seperti yang telah berlaku itu untuk masa-masa ke hadapan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Ulu Trengganu yang penghabisan.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberi jaminan di sini bahawa pada masa-masa akan datang program-program hiburan yang seperti ini sebelum diberi siaran langsung hendaklah mendapat kebenaran daripada kuasa yang tertinggi termasuk daripada Menteri dan Timbalan Menteri sendiri oleh kerana susah kita hendak memberi kepastian bahawa kandungan atau isi program-program yang seperti itu tidak melanggar norma-norma masyarakat Melayu dan masyarakat Islam. Bolehkah Yang Berhormat Menteri sendiri misalnya membuat campurtangan pada masa depan kalau ada kemungkinan embarrassment seperti ini berlaku, sepatutnya Menteri atau Timbalan Menteri sendiri memberi green light.

Dato Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, Festival Filem itu merupakan satu perkara yang penting yang menggambarkan kemajuan daripada industri tempatan. Maka di atas asas itulah saya telah memberi persetujuan agar diadakan satu liputan langsung supaya rakyat dan peminat-peminat filem tempatan dapat mengikuti perkembangan daripada industri itu agar mereka dapat memberikan sambutan yang baik kepada filem-filem tempatan. Akan tetapi sepertimana saya katakan tadi kita tidak akan dapat mengawal kalau sekiranya berlaku perkara-perkara yang kurang manis walaupun perkara itu telah diberitahukan kepada pihak penganjur, jadi oleh sebab itulah kita tidak dapat menapis (censor) gejala-gejala yang saya sebutkan tadi tetapi persetujuan memang telah diberi atas kepentingan perindustrian filem tempatan itu untuk diadakan satu liputan secara langsung.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Masa sudah cukup!

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan

No. 11 hingga 20 dan 22 hingga 36 adalah diberi di bawah ini).

PERTUBUHAN PEMBEBASAN PATANI BERSAMA (PULO)

11. Tuan Lim Kit Siang minta Perdana Menteri menyatakan sama ada benar jabatannya bersama dengan Kementerian Luar Negeri dan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri telah mempunyai hubungan dengan Pertubuhan Pembebasan Patani Bersama (PULO), menyatakan apakah pendirian Kerajaan atas perjuangan PULO dan sama ada Menteri Besar Kedah, Datuk Syed Nahar, dibenarkan bertemu dengan Timbalan Setiausaha Agong PULO, Hisham Abdullah, di Alor Setar pada bulan April lalu, jika ya, mengapa.

Timbalan Perdana Menteri (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamed): Jabatan Perdana Menteri, Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri dan juga Kementerian Luar Negeri tidak mempunyai sebarang hubungan dengan Pertubuhan Pembebasan Patani Bersama (PULO). Segala kenyataan dan tuduhan yang mengatakan sebaliknya adalah tidak benar dan semata-mata berniat jahat bagi menjejaskan hubungan baik sekarang ini antara negara Thailand dan Malaysia.

Kerajaan Malaysia menganggap masalah PULO sebagai masalah dalam negara Thailand sendiri. Dasar Kerajaan Malaysia ialah tidak mencampuri dalam hal ehwal negara lain.

Kerajaan Pusat tidak ada memberi kebenaran kepada Y.A.B. Menteri Besar yang berkenaan untuk bertemu dengan pihak PULO. Dalam hal ini, Kerajaan Pusat tidak dapat menentukan siapa yang boleh dan siapa yang tidak boleh berjumpa dengan Y.A.B. Menteri Besar itu kerana perkara ini adalah terpulang kepada kebijaksanaan dan budibicara Y.A.B. Menteri Besar itu.

ANGGOTA ANGKATAN TENTERA MALAYSIA

12. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Pertahanan menyatakan komposisi kaum yang terdapat di dalam tentera Laut, Darat dan Udara di negara ini dan nyatakan adakah

beliau berpuas hati dengan komposisi kaum yang terdapat di dalam angkatan tentera, jika tidak apakah langkah-langkah yang akan diambil untuk memperbaiki keadaan tersebut.

Timbalan Menteri Pertahanan (Dato Abu Hassan bin Haji Omar): Sebagaimana Ahli Yang Berhormat dan Dewan yang mulia ini sedia maklum, Angkatan Tentera kita adalah terdiri daripada berbagai kaum iaitu seperti berikut:

		<i>Bumiputra</i>	<i>Bukan Bumiputra</i>
Tentera Darat	..	85%	15%
Tentera Laut	..	79.5%	20.5%
Tentera Udara	..	70.5%	29.5%

Dari peratus yang telah saya nyatakan Tentera Darat adalah kebanyakan terdiri daripada kaum bumiputra. Ini adalah kerana 70% daripada Rejimen, Batalion dan Bahagian-bahagian Tentera Darat adalah terdiri daripada Askar Melayu di Raja. Dalam perkhidmatan teknikal Tentera Darat, Laut dan Udara pula, peratus anggota tentera dari kaum bukan bumiputra adalah memuaskan.

Ini jelas menunjukkan bahawa tugas mempertahankan kedaulatan negara bukan hanya dipertanggungjawabkan kepada satu-satu kaum sahaja, tetapi adalah tanggungjawab semua kaum. Walau bagaimanapun, memang bukan menjadi dasar Kerajaan untuk memaksa rakyat memasuki Angkatan Tentera, tetapi adalah menjadi hasrat Kerajaan untuk melihat Angkatan Tentera kita betul-betul satu Angkatan Tentera yang mencerminkan komposisi kaum di Malaysia. Pintu sentiasa terbuka kepada semua belia tanpa mengira keturunan bagi memasuki Angkatan Tentera Malaysia sama ada dalam Tentera Darat, Laut dan Udara. Usaha-usaha juga sentiasa dijalankan oleh Kementerian saya untuk menggalakkan penyertaan rakyat di dalam perkhidmatan Angkatan Tentera kita.

INFLASI NEGARA

13. Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad minta Menteri Kewangan menyatakan bahawa menurut angka rasmi 1980 kadar inflasi negara kita ialah 6.7% dan angka ini dijangka tidak akan turun sama ada beliau

sedar kegelisahan rakyat makin memuncak disebabkan kenaikan harga barang-barang. Adakah Kerajaan sedar bahawa kadar inflasi di German Barat cuma 5.2% jika dibandingkan dengan negara-negara Eropah yang taraf kehidupannya lebih tinggi daripada Malaysia dan langkah positif Kerajaan German Barat ialah menurunkan kadar faedah dan bekalan wang supaya kadar inflasi menurun ke paras 3.5%; sama ada Kerajaan akan mengambil langkah yang lebih tegas untuk mencegahnya kadar inflasi daripada membiak supaya ia tidak membimbangkan dan membebankan rakyat yang berpendapatan rendah di samping mengenakan hukuman yang berat kepada pekedai dan penyorok barang-barang untuk mendapat keuntungan yang berlebihan.

Menteri Kewangan (Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah): Kerajaan adalah menyedari akan kesan-kesan inflasi terhadap kedudukan sosial dan ekonomi penduduk negara ini. Berasaskan kesedaran ini, Kerajaan telah mengambil beberapa langkah dari segi fiskal, kewangan dan pentadbiran untuk membendung kadar pertambahan-pertambahan harga dan juga mengurangkan beban inflasi kepada golongan-golongan berpendapatan rendah. Sebagai contohnya, Kerajaan sedang membelanjakan \$1.4 ribu juta atau 9.6% dari jumlah perbelanjaan mengurus Belanjawan tahun 1981 untuk pelbagai bantuan subsidi untuk mengurangkan kesusahan-kesusahan yang disebabkan oleh inflasi. Walaupun begitu tiada ada Kerajaan yang boleh meringankan ekonomi sepenuhnya dari kesan-kesan lingkaran buruk inflasi yang berlaku di dunia sekarang ini.

Sungguhpun Ahli Yang Berhormat telah menyatakan negara German Barat telah agak berjaya mengekalkan kadar inflasi yang rendah, namun begitu beliau tidak menyatakan bahawa German Barat, seperti lain-lain negara perindustrian adalah sedang menghadapi kadar-kadar pertumbuhan ekonomi yang rendah, iaitu pada kadar 1-2% dan kadar pengangguran yang tinggi.

Negara-negara perindustrian sekarang semuanya memberi keutamaan kepada usaha membentasi inflasi dan hasilnya terpaksa bersedia untuk mengurangkan

kadar pertumbuhan dan kegiatan ekonomi untuk mencapai tujuan ini. Mereka dengan itu telah mengurangkan perbelanjaan, menambahkan kadar-kadar faedah dan mengurangkan kadar perkembangan ekonomi serta membiarkan pengangguran bertambah. Negara German Barat juga sedang mengamalkan dasar-dasar tersebut. Tindakan seperti ini, sudah tentunya menimbulkan ketidakpuasan sosial.

Saya percaya Ahli Yang Berhormat tidak akan mencadangkan bahawa kita harus mengikuti dasar-dasar ekonomi seperti itu. Negara kita merupakan sebuah negara yang sedang membangun dan kita tidak boleh mengurangkan kadar pertumbuhan ekonomi, sepertimana yang boleh dijalankan oleh negara-negara maju. Kita mesti terus membangun dan mengembangkan ekonomi kita untuk memberi pekerjaan kepada rakyat serta menambahkan pendapatan dan taraf hidup rakyat kita. Pertumbuhan yang tinggi adalah perlu untuk mencapai matlamat-matlamat DEB. Oleh itu, untuk mencapai matlamat-matlamat tersebut, kita mestilah bersedia untuk menerima kadar inflasi yang sederhana. Kadar inflasi kita adalah agak sederhana dari segi sebarang perbandingan. Rombongan Tabung Wang Antarabangsa (IMF) ke Malaysia baru-baru ini telah memuji dasar-dasar ekonomi dan kewangan Malaysia yang telah berjaya menyederhanakan keadaan inflasi.

Mengikut anggaran Bank Dunia, harga-harga pengguna dalam negara-negara membangun bukan pengeluar minyak dalam tahun 1980, dari segi wajaran purata meningkat dengan cepat sehingga setinggi 33%. Sebab utama kepada pertambahan harga di seluruh dunia adalah pertambahan kos-kos tenaga dan amalan-amalan perlindungan dagangan. Dikebanyakan negara-negara sedang membangun yang bergantung kepada import-import bagi tujuan-penggunaan dan pelaburan, pertambahan dalam harga-harga adalah bersumber kepada pertambahan kos-kos import dari negara-negara perindustrian. Sebagai contohnya, harga-harga import ke Malaysia meningkat sebanyak 9% dalam tahun 1979, ianya meningkat laju kepada 19.3% dalam tahun 1980 dan dijangka

bertambah sebanyak 14% dalam tahun 1981. Oleh kerana Malaysia merupakan pengimport barang-barang pelaburan dan penggunaan yang besar, Malaysia tidak dapat mengelakkan diri dari kesan inflasi dari negara-negara perindustrian.

Kerajaan pada masa sekarang telah memberi sepenuh keutamaan kepada usaha-usaha untuk meningkatkan lagi pengeluaran dan penawaran barang-barang makanan dan barang-barang pengguna sebagai langkah untuk mengurangkan kadar inflasi dalam jangka yang panjang. Berbagai-bagai bentuk galakan fiskal dan lain-lain dorongan telah diberi dan kita juga selalu mengadakan kajian lanjut ke atas galakan-galakan ini untuk para petani dan para pengeluar. Hanya dengan menambahkan lagi pengeluaran dan bekalan makanan dan barang-barang pengguna sahaja baharulah kita dapat menstabil malahan juga dapat mengurangkan inflasi dalam jangka panjang. Dalam jangka pendek kita akan terus menggunakan kuasa-kuasa fiskal, kewangan dan pentadbiran Kerajaan bagi menolong membendung kenaikan harga. Kita yakin bahawa dengan dasar-dasar yang kita amalkan pada masa sekarang dan seterusnya mengadakan kajian semula bagi mengukuhkan lagi dasar-dasar tersebut apabila diperlukan dengan ini kita dapat mempertahankan kadar inflasi pada paras yang lebih sederhana dan pada masa yang sama juga kita dapat mencapai tingkat pertumbuhan ekonomi yang tinggi bagi memenuhi matlamat Dasar Ekonomi Baru.

MANGSA BANJIR DI LAHAD DATU—BANTUAN

14. Datok Haji Sakaran bin Dandai minta Menteri Kebajikan Am menyatakan adakah beliau akan memberi tambahan bantuan untuk mangsa-mangsa banjir kepada Kerajaan Negeri Sabah oleh kerana masih terdapat ramai mangsa-mangsa banjir yang belum menerima bantuan khasnya di daerah Lahad Datu; jika ya, dapatkah beliau menyegerakan bantuan tersebut supaya boleh meringankan bebanan mangsa-mangsa yang malang itu.

Menteri Kebajikan Am (Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani): Mengikut dasar yang ada sekarang, bantuan

untuk mangsa-mangsa bencana alam termasuk banjir adalah tanggungjawab negeri masing-masing. Tetapi apabila lebih daripada tiga buah negeri terlibat serta keadaan menjadi buruk dan Y.A.B. Perdana Menteri mengisytiharkan keadaan darurat, tanggungjawab ini akan beralah kepada Kerajaan Pusat untuk memberi bantuan mengikut kadar-kadar yang tertentu.

Sungguhpun keadaan banjir di negeri Sabah baru-baru ini tidak disifatkan sebagai bencana negara, Kementerian Kebajikan Am telah mengadakan perbincangan dengan pihak Kementerian Kebajikan Masyarakat Sabah dan seterusnya bantuan berjumlah \$100,000 telah diluluskan sebagai sumbangan dari Kerajaan Pusat.

Mengikut laporan Kementerian Kebajikan Masyarakat Sabah mengenai bantuan bagi daerah Lahad Datu, Jawatankuasa Banjir daerah tersebut telah mengemukakan keperluan-keperluan mereka dan telah menerima bantuan wang dan makanan yang bernilai \$146,266 daripada Kementerian Kebajikan Masyarakat Sabah.

PELARIAN ISLAM THAILAND DI MALAYSIA—TINDAKAN

15. Tuan Hussein bin Mahmood minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan berapa ramaikah pelarian Islam daripada Thailand telah memasuki Malaysia mulai 1-1-1981 hingga 31-3-81. Apakah sikap dan tindakan Kerajaan Malaysia terhadap pelarian Islam tersebut. Dan apakah usaha-usaha di peringkat antarabangsa yang telah diambil oleh beliau di dalam masalah ini.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie): Sehingga 31hb Mei, 1981 terdapat seramai 624 orang-orang pelarian Thai Islam telah memasuki di dalam negara ini. Kerajaan Malaysia telah memberikan bantuan dan perlindungan sementara kepada orang-orang pelarian ini sehingga satu masa yang orang-orang pelarian ini sanggup balik ke kampung halaman mereka di negara Thai. Kerajaan Malaysia telah juga memberitahu kepada Kerajaan Negeri Thai akan kedudukan orang-orang pelarian Thai Islam yang berada

di dalam negara ini. Selain daripada ini Kerajaan Malaysia telah juga memberitahu pihak Suruhanjaya Bangsa-bangsa Bersatu mengenai orang-orang pelarian (UNHCR) akan kedudukan orang-orang pelarian Thai Islam yang berada di negara ini. Walau bagaimanapun pihak Suruhanjaya Tinggi Bangsa-bangsa Bersatu mengenai orang-orang pelarian (UNHCR) tersebut tidak melibatkan diri mereka di dalam masalah orang-orang pelarian Thai Islam. Ini adalah disebabkan langkah-langkah dan usaha-usaha yang sedang diambil oleh Kerajaan Malaysia dan Thai untuk menyelesaikan masalah orang-orang pelarian Thai Islam ini secara bersama.

KURSUS KEPADA KADI-KADI

16. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Haji Nik Mat minta Perdana Menteri menyatakan pihak manakah yang telah diberi tanggungjawab untuk mengadakan kursus bagi Kadi-kadi di seluruh Malaysia. Sehingga sekarang berapa kalikah kursus telah sempat diadakan serta bilangan peserta-peserta yang menghadirinya. Sila butirkan bidang-bidang yang menjadi tumpuan kursus ini.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Mahkamah Syariah adalah di bawah bidangkuasa Kerajaan Negeri. Perlantikan Kadi-kadi dan tanggungjawab memberi kursus serta latihan kepada mereka adalah juga menjadi tanggungjawab pihak berkuasa yang melantik mereka.

Walaupun bagaimanapun Bahagian Ugama, Jabatan Perdana Menteri dengan kerjasama Jabatan/Majlis Ugama Islam Negeri-negeri pernah menganjurkan satu seminar Mufti-mufti/Kadi-kadi Besar yang telah diadakan pada 4hb dan 5hb Januari, 1978 di Masjid Negara, Kuala Lumpur, yang mana seramai 30 peserta menyertainya. Tujuan seminar tersebut ialah untuk mencari jalan bagi menyelaraskan dan melicinkan perkara-perkara yang berkaitan dengan hukum dan pentadbiran ugama Islam bagi seluruh negara. Pada 5hb Mei, 1980 hingga 24hb Mei, 1980 Bahagian Ugama Jabatan Perdana Menteri dengan kerjasama Fakulti Undang-undang Universiti Malaya telah mengadakan satu kursus "Dakwah dan Kehakiman

Syariah" untuk Kadi-kadi dan pegawai-pegawai ugama dari Jabatan/Majlis Ugama Islam Negeri-negeri seramai 35 orang dari seluruh Malaysia bertempat di Universiti Malaya. Kursus ini bertujuan memberi latihan teori dan amali dalam pentadbiran Mahkamah Syariah bagi melengkapkan para peserta dengan pengetahuan yang lebih mendalam untuk meningkatkan kebolehan dan kecakapan di dalam profession masing-masing.

Seminar/Kursus-kursus yang seumpama ini akan terus diadakan dari masa ke semasa.

PERUNTUKAN—KELULUSAN OLEH MENTERI

17. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Perdana Menteri menyatakan apakah kriteria yang membolehkan seseorang menteri itu mengumumkan serta meluluskan sesuatu peruntukan dengan mengejut di sesuatu tempat. Sama ada sebarang penyelarasan telah dibuat mengenai perkara ini di antara Menteri-menteri Kabinet supaya soal hanya Menteri-menteri yang tertentu sahaja diberikan keistimewaan untuk meluluskan peruntukan mengejut seperti ini tidak akan timbul.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, tidak ada apa-apa kriteria ditetapkan untuk membolehkan seseorang Menteri itu mengumumkan serta meluluskan sesuatu peruntukan dengan mengejut di sesuatu tempat. Terpulanglah kepada budi bicara dan kebijaksanaan Menteri-menteri yang berkenaan untuk membuat sesuatu pengumuman mengenai sesuatu peruntukan yang diluluskan. Mana-mana Menteri boleh membuat pengumuman tersebut jika difikirkannya bahawa pengumuman itu adalah penting bagi memberi penerangan dan penjelasan yang lebih berkesan kepada rakyat di sesuatu kawasan dan pengumuman-pengumuman itu tidak dihadkan kepada Menteri-menteri yang tertentu sahaja. Sayugia dinyatakan bahawa peruntukan-peruntukan yang diumumkan itu adalah merupakan peruntukan-peruntukan yang telah diluluskan dalam anggaran belanjawan negara.

PENYAKIT KELAMIN (V.D.) BAGI ORANG-ORANG CACAT

18. Tuan Shaari bin Jusoh minta Menteri Kesihatan menyatakan adakah Kementerian ini sedar bahawa bersempena Tahun Antarabangsa Orang-orang Cacat telahpun didapati ramai orang-orang cacat di negara Malaysia yang menghidapi penyakit kelamin (V.D.) terutama sekali pelacur-pelacur, jika sedar apakah tindakan Kerajaan yang akan diambil dalam RME untuk mengatasi merebaknya penyakit V.D. ini, dan apa langkah mengurangkan pelacuran. Nyatakan berapa ramai orang-orang cacat dan pelacur yang menghidapi penyakit V.D. sekarang.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Saya tidak pasti bagaimana Ahli Yang Berhormat berpendapat bahawa ramai orang-orang cacat di negara ini mengidap penyakit kelamin. Walau bagaimanapun, Kementerian Kesihatan percaya bahawa sebilangan besar dari penyakit-penyakit ini disebarkan oleh pelacur-pelacur. Kementerian Kesihatan telahpun menganjurkan sebuah bengkel kebangsaan pada bulan September 1980, bagi membincangkan masalah ini secara mendalam, dengan tujuan untuk merangka rancangan-rancangan yang lebih komprehensif bagi mengawal penyakit-penyakit ini. Rancangan ini sekarang adalah sedang dipertimbangkan oleh Kementerian Kesihatan. Saya perlu menegaskan bahawa perhatian utama pegawai-pegawai kesihatan kita kini adalah untuk mengesan dan mengubati penyakit-penyakit ini, bukannya dalam satu cara ataupun yang lain untuk melindungi pelacuran.

Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, ini juga ialah suatu masalah sosial dalam mana individu dan masyarakat itu juga mempunyai tanggungjawab-tanggungjawab mereka masing-masing. Kementerian tidak mempunyai angka-angka bagi menunjukkan bilangan orang-orang yang cacat yang mengidap penyakit kelamin.

PERUNTUKAN TAMBAHAN KEPADA ALAT TULIS DI SEKOLAH

19. Puan Shariffah Dorah binti Mohammed minta Menteri Pelajaran menyatakan

memandangkan harga alat-alat tulis menulis (Stationery) dan segala-galanya telah bertambah mahal, manakala pemberian OCAR masih juga pada kadar yang lama. Adakah beliau telah menimbangkan bagi diberikan penambahan dan jika tidak, bilakah tambahan untuknya akan dibuat.

Dato Chan Siang Sun: Kadar pemberian atau bantuan kepada sekolah-sekolah sama ada untuk pengurusan mahupun lain-lain bantuan telahpun dikaji oleh Kementerian Pelajaran dan selepas ianya diteliti oleh Jawatankuasa Perancang Pelajaran maka perakuan telah disampaikan kepada Perbendaharaan supaya kadar-kadar yang ada sekarang dikaji semula dan penentuan dibuat seperti diperakukan oleh Kementerian Pelajaran. Walau bagaimanapun perkara ini masih dalam pertimbangan Kementerian Kewangan dan keputusan muktamad masih belum diterima. Kadar-kadar ini akan dilaksanakan seelok-elok sahaja pihak Perbendaharaan memberi kelulusan dan peruntukan tambahan diperolehi.

PENDATANG HARAM VIETNAM/ KAMPUCHEA MEMBAWA SENJATAPI

20. Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada pendatang-pendatang haram dari Vietnam, Kampuchea dan lain-lain negara yang membawa senjata bersama mereka dianggap sebagai pelarian.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Memang terdapat di antara pendatang-pendatang haram Vietnam yang membawa senjata bersama-sama mereka semasa di dalam perjalanan mereka ke negara ini. Senjata-senjata ini adalah semata-mata digunakan untuk melindungi diri mereka semasa dalam perjalanan. Walau bagaimanapun mereka dengan secara sukarela telah menyerahkan senjata-senjata ini kepada pihak yang berkuasa setibanya mereka di negara ini. Malahan pemeriksaan yang rapi dilakukan kepada semua pendatang-pendatang haram Vietnam yang mendarat di negara ini. Oleh kerana kedatangan mereka ini adalah sama seperti yang lain-lain, maka mereka juga dilayan sama seperti pendatang-pendatang haram Vietnam yang lain.

PELARIAN ISLAM THAILAND DI MALAYSIA—SEBAB UTAMA

22. Datuk Haji Yusof bin Malim Kuning minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) Apakah sebab utama yang mendorong orang-orang Islam Thailand melarikan diri ke Malaysia; dan
- (b) Adakah Kerajaan Malaysia mendapat jaminan bahawa jika keadaan pulih di Thailand, pelarian-pelarian Islam Thailand itu dibenarkan balik ke kampung masing-masing.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie:

- (a) Sebab utama yang menyebabkan orang-orang Thai Islam melarikan diri ke negara kita ini ialah kerana keselamatan mereka di kampung halaman mereka tidak terjamin lagi. Keadaan ini telah menyebabkan orang-orang pelarian ini masuk ke kawasan Malaysia untuk mendapatkan perlindungan.
- (b) Kerajaan Thai telahpun mengambil beberapa tindakan untuk menghapuskan punca-punca yang menyebabkan orang-orang pelarian ini lari masuk ke negara ini. Setakat ini ada beberapa keluarga yang telahpun kembali ke kampung halaman mereka di Selatan Thai secara sukarela.

HARGA GULA DI PASARAN DUNIA

23. Tuan Seow Hun Khim minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada beliau bersetuju harga gula di negeri kita adalah berkait rapat dengan harga gula dipasaran dunia dan sama ada beliau sedar harga gula dipasaran dunia telah jatuh sebanyak 45%, jika ya, sama ada harga gula di negeri kita dan harga barangan yang menggunakan gula diubahsuaikan mengikut harga pasaran dunia; jika tidak, mengapa.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Dato Lew Sip Hon): Saya terlebih dahulu ingin memaklumkan bahawa saya telah menerima beberapa pertanyaan mengenai harga gula yang telah dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dan dengan yang demikian saya minta izin untuk memberi satu jawapan untuk soalan-soalan yang telah dibangkitkan.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, harga gula di pasaran tempatan ditentukan oleh empat faktor asas, iaitu:

- (i) harga gula mentah di bawah kontrek-kontrek jangka panjang dengan Australia dan Fiji;
- (ii) harga gula mentah yang diimport dari pasaran dunia;
- (iii) harga gula ladang gula tempatan; dan
- (iv) kos 'freight' penapisan dan pengedaran gula.

Dalam usaha untuk menstabilkan harga, Kerajaan telah menentukan supaya sebahagian dari gula mentah dibeli secara kontrek jangka panjang sementara sebahagian lagi melalui pasaran bebas. Dengan cara ini kenaikan dari satu punca tidaklah akan melibatkan kenaikan harga runcit dengan paras yang sama.

Di waktu ini lebih kurang 66% gula mentah datang melalui kontrek jangka panjang yang harga puratanya ialah \$960 satu metrik tan. Dengan harga ini harga gula pasir (termasuk kos tapisan dan edaran) ialah 89 sen sekati.

23% dari gula mentah dibekal dari pasaran bebas. Di waktu harga gula pasir ditetapkan pada paras \$1.05 sekati, harga gula mentah di pasaran bebas ialah \$1,560 setan metrik. Dengan harga ini, gula pasir sepatutnya dijual dengan harga \$1.30 sekati (termasuk kos tapis dan edar). Tetapi oleh kerana gula kontrek jangka panjang murah, maka harga purata bolehlah ditetapkan pada paras \$1.05 sekati.

Sekarang harga gula mentah pasaran dunia telah turun 44%. Ini cuma melibatkan 23% sahaja dari bekalan gula mentah. Harga gula kontrek jangka panjang tidak turun bersama.

Jadi turunnya harga gula di pasaran bebas sebanyak 44% tidak mungkin menyebabkan turunnya harga runcit juga sebanyak 44%.

Di samping itu, di waktu gula naik harga, tuntutan oleh syarikat-syarikat gula supaya harga runcit dinaikkan tidak dilayan dengan segera. Ini menyebabkan syarikat gula menanggung kerugian. Oleh itu adalah sukar bagi Kerajaan menurunkan harga gula secara serta merta apabila sahaja harga gula mentah turun.

Harus diingat juga bahawa kos tapisan dan pengedaran (termasuk tambang kapal dari negara pembekal) tidak turun. Ini akan mempunyai kesan dalam penentuan harga runcit.

Kerajaan sedang mengkaji semua aspek harga gula ini dan akan mengumumkan harga baru apabila diluluskan oleh Jumaah Menteri.

PENDATANG HARAM INDONESIA— SIASATAN KEMASUKAN

24. Tuan P. Patto minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada pihak Kementerian beliau telah menjalankan siasatan mengenai bagaimana beratus ribu pendatang-pendatang haram Indonesia dapat memasuki tanahair kita, jika ada, apakah keputusan siasatan itu; dan jika tiada, adakah ini disebabkan pendatang-pendatang haram Indonesia itu berwajah yang serupa dengan sebilangan rakyat Malaysia, bertutur dalam bahasa yang lebih kurang sama dengan bahasa Melayu dan beragama sama dengan sebilangan rakyat Malaysia.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, hasil dari siasatan Kerajaanlah sejumlah pendatang haram Indonesia telah ditangkap, didakwa dan dihantar pulang. Oleh yang demikian tuduhan bahawa Kerajaan tidak mengambil apa-apa tindakan kerana keserupaan mereka dengan sebahagian warganegara Malaysia adalah satu fitnah semata-mata.

PERTUBUHAN POLITIK MENGUNAKAN PERKATAAN "ISLAM"—PENGHARAMAN

25. Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bilakah perkataan 'Islam' akan diharamkan daripada penggunaan kepada nama pertubuhan politik atau sebarang pertubuhan yang boleh mengelirukan orang-orang Islam di kampung-kampung dan menodai nama 'Islam' sebagai nama Ugama Allah yang maha suci itu.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Penggunaan perkataan Islam semata-mata untuk sesuatu pertubuhan tidaklah boleh dianggap sebagai mengelirukan orang ramai. Apa yang mengelirukan ialah tindak-tanduk oleh setengah-setengah pemimpin pertubuhan tersebut yang menggunakan nama 'Islam'. Walau bagaimanapun, Kerajaan adalah sentiasa mengawasi perkara-perkara seperti ini dan tindakan yang sewajarnya telah dan akan diambil mengikut undang-undang jika tindak-tanduk pemimpin-pemimpin berkenaan bertenangan dengan undang-undang yang ada dan yang boleh menjejaskan ketenteraman awam serta keselamatan negara.

Oleh yang demikian buat masa ini Kerajaan tidak bercadang untuk membatalkan perkataan Islam dari digunakan oleh mana-mana pertubuhan.

HARGA GULA TEMPATAN

26. Dr Chen Man Hin minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan bilakah harga jualan gula tempatan akan dikurangkan supaya mencerminkan penurunan harga gula dalam pasaran gula dunia dan mengapakah kilang-kilang penapis gula bertindak begitu lambat untuk menurunkan harga gula jika dibandingkan dengan kederasan mereka untuk menaikkan harga gula.

Dato Lew Sip Hon: Soalan ini adalah hampir sama dengan soalan Ahli Yang Berhormat dari Bukit Mertajam di mana jawapannya telah diberi. Saya tidak berhajat untuk memberi apa-apa tambahan.

CUKAI PENDAPATAN KE ATAS PEMILIK RUMAH SENDIRI

27. Tuan Lee Kaw minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada kes-kes di mana pemilik-pemilik rumah yang menduduki rumah sendiri yang dibeli dengan memperolehi pinjaman perumahan, faedah yang dibayar ke atas pinjaman tersebut boleh dikecualikan dari cukai pendapatan.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Tidak ada timbul kes-kes yang sedemikian. Pemilik-pemilik rumah yang menduduki rumah mereka sendiri tidaklah dapat menolak kos bayaran faedah ke atas pinjaman rumah itu daripada pendapatan mereka. Faedah ini hanya dapat ditolak daripada pendapatan sewa rumah yang diperolehi pada masa-masa rumah itu disewa. Pendapatan bersih daripada sewa, iaitu selepas ditolak bayaran faedah akan dicampur dengan pendapatan daripada punca-punca lain, dan akan dikenakan cukai ke atas keseluruhannya.

KEMALANGAN-KEMALANGAN LOMBONG—PENYIASATAN

28. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan memandangkan kepada mala petaka lombong yang serius berlaku di Puchong, Kampar dan Tanjung Tualang baru-baru ini apakah hasil yang telah dicapai setakat ini oleh Kerajaan dalam penyiasatan-penyiasatan yang dijalankan dan apakah langkah-langkah baru yang telah diusahakan untuk memastikan keselamatan para pekerja serta orang awam di semua lombong.

Menteri Perusahaan Utama (Dato Paul Leong Khee Seong): Selepas berlakunya kemalangan-kemalangan lombong pada penghujung bulan Mac lalu, dua jenis penyiasatan telah diadakan iaitu:

- (1) Penyiasatan-penyiasatan yang dijalankan oleh Jabatan Galian di bawah Undang-undang Galian, Bab 147 untuk menentukan sebab sesuatu kemalangan itu berlaku. Dalam hal ini, Merinyu Galian Kanan (Wilayah Selatan) telah pun

memulakan satu penyiasatan terbuka bagi kemalangan yang berlaku di Capitol Mining Sdn. Bhd.

- (2) Penyiasatan yang dijalankan oleh Jawatankuasa Mengkaji Kemalangan Lombong yang ditubuhkan oleh saya dan diketuai oleh Ketua Setiausaha Kementerian saya untuk menentukan sebab-sebab kemalangan lombong berlaku dan mengadakan langkah-langkah untuk mengatasinya.

Kedua-dua jenis penyiasatan di atas sedang berjalan dan hasilnya akan diketahui setelah kerja-kerja yang terlibat selesai dijalankan.

Mengenai langkah-langkah untuk memastikan keselamatan para pekerja serta orang awam di semua lombong, saya suka memaklumkan bahawa Jabatan Galian telah diarah untuk meningkatkan taraf dan keperluan keselamatan di lombong-lombong dan mengetatkan lagi kawalan ke atas lombong-lombong. Jabatan Galian juga telah diarah untuk memeriksa dengan teliti semua lombong pam kelikir di seluruh negara. Hasil daripada pemeriksaan ini adalah, daripada 727 buah lombong pam kelikir, 672 buah didapati boleh berjalan seperti biasa, 28 buah memerlukan peningkatan taraf keselamatannya dan 27 buah telah memberhentikan kegiatan melombong kerana usaha melombong tidak ekonomik lagi atau keadaan fizikal di lombong tidak membolehkan ianya menepati kehendak undang-undang.

SEKOLAH MENENGAH UGAMA MAAHAD MUHAMMADI— TUNJUK PERASAAN

29. Tuan Chan Teck Chan minta Menteri Pelajaran menyatakan latar belakang dan faktor-faktor yang mengakibatkan tunjuk perasaan di Sekolah Menengah Ugama Maahad Muhammadi baru-baru ini. Nyatakan sejak tahun 1975 hingga 1981, berapakah buah sekolah, kolej atau universiti pernah berlaku peristiwa tunjuk perasaan atau piket.

Dato Chan Siang Sun: Sekolah Menengah Ugama Maahad Muhammadi bukanlah institusi pelajaran yang di bawah bidang

kuasa Kementerian Pelajaran dan oleh itu Kementerian ini tidak dapat untuk menyatakan latar belakang dan faktor-faktor yang mengakibatkan tunjuk perasaan di sekolah itu.

Semenjak tahun 1975 hingga 1981 terdapat dua peristiwa tunjuk perasaan atau piket di sekolah-sekolah yang berlaku iaitu di Sekolah Menengah Vokasional Taiping dan Politeknik Ungku Omar, Ipoh, kedua-duanya dalam bulan Mac, 1980. Tidak ada berlaku sebarang tunjuk perasaan pelajar bagi kolej dan universiti tempatan di dalam tempoh ini kecuali hanya sekali di Universiti Malaya iaitu pada 11hb Januari, 1980, sebagai tunjuk perasaan anti Soviet Russia yang telah menakluk sebuah negeri Islam Afghanistan.

HARGA GULA DI PASARAN DUNIA

30. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan memandangkan harga gula di pasaran dunia telah menurun dengan begitu banyak, sama ada Kerajaan akan menimbang untuk mengurangkan harga jualan gula di negara.

Dato Lew Sip Hon: Soalan ini adalah hampir sama dengan soalan Ahli Yang Berhormat dari Bukit Mertajam di mana jawapannya telah diberi. Saya tidak berhajat untuk memberi apa-apa tambahan.

MAJALAH BERUNSUR POLITIK— ASAS PENGHARAMAN

31. Tuan Karpal Singh minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan apakah asasnya mengharamkan majalah-majalah dan jurnal-jurnal dari luar negeri yang mengandungi rencana-rencana yang mencerminkan keadaan politik di negara ini. Adakah sesuatu kenyataan yang bertentangan tetapi berpatutan dengan keadaan politik kita melahirkan suatu ujian untuk pengharamannya.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Sesuatu penerbitan itu tidak kira sama ada dari luar negeri atau terbitan dalam negeri akan diharamkan sekiranya didapati penerbitan itu prasangka serta boleh memudharatkan keselamatan negara,

ketenteraman awam dan juga melanggar mana-mana peruntukan undang-undang dalam negara ini.

MAJALAH "FAR EASTERN ECONOMIC REVIEW"—PENAHANAN

32. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan mengapa keluaran majalah Far Eastern Economic Review bulan April 17-23 ditahan oleh penapis-penapis Kementerian hampir 20 hari sebelum dibenar diedarkan dan nyatakan sama ada ini merupakan sebahagian serangan Kementerian untuk 'soften up' laporan-laporan mengenai Malaysia dalam majalah-majalah berita asing, umpamanya, laporan berkait dengan penentangan luas kepada pindaan-pindaan kepada Akta Pertubuhan di mesyuarat Parlimen yang lalu.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tindakan menahan majalah Far Eastern Economic Review keluaran 17hb-23hb April adalah dibuat selaras dengan kehendak Undang-undang Akta Kawalan Penerbitan-penerbitan Yang Diimport 1958. Akta ini membenarkan Pegawai-pegawai Berkuasa Kementerian menahan sesuatu penerbitan daripada luar negeri yang difikirkan boleh menjejaskan keselamatan negara pada ketika dibawa masuk.

Tindakan menahan Far Eastern Economic Review yang berkenaan tidak ada kaitan langsung dengan pindaan kepada Akta Pertubuhan.

MESIN TELEKS—PESANAN

33. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan berapa banyakkah mesin-mesin teleks telah dipesan setiap tahun dari tahun 1976 hingga 1980 bagi Sabah, Sarawak dan Semenanjung Malaysia dan mengapakah ada pemohon-pemohon terutamanya di Sabah yang terpaksa menunggu sehingga tiga ke empat tahun untuk mendapatkan mesin teleks.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Datuk Leo Moggie anak Irok): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, suka saya memberitahu bahawa pembelian mesin-mesin teleks tidak dilakukan secara tahunan

tetapi setiap pesanan itu merupakan pesanan bagi sesuatu tempoh yang tertentu yang biasanya melebihi setahun, misalnya lima tahun. Oleh yang demikian, adalah sukar bagi saya menyatakan berapa banyakkah mesin-mesin teleks dipesan setiap tahun dari tahun 1976 hingga 1980.

Walau bagaimanapun, jumlah mesin-mesin teleks yang telah dipesan oleh Jabatan Telekom dari tahun 1976 hingga 1980 ialah lebih kurang 5000 buah. Mengenai berapa banyakkah mesin-mesin ini dipesan bagi setiap Wilayah Sarawak, Sabah dan Semenanjung Malaysia pula, suka saya menyatakan bahawa mesin-mesin teleks dipesan bukan untuk penggunaan sesuatu wilayah yang tertentu tetapi bagi penggunaan seluruh negara. Perkhidmatan teleks diberi mengikut keperluan semasa sesuatu tempat.

Berkenaan dengan soalan penunggu di Sabah, adalah benar ada beberapa penunggu teleks yang terpaksa menunggu sehingga tiga atau empat tahun, tetapi ini bukan kerana tidak adanya mesin teleks, mereka terpaksa menunggu kerana tempat mereka adalah terpencil dan tidak ada talian kabel.

BURUH-BURUH MAHIR BEKERJA DI SINGAPURA

34. Datuk Haji Yusof bin Malim Kuning minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan apakah langkah yang sedang diambil oleh Menteriannya terhadap buruh-buruh mahir Malaysia yang bekerja di Republik Singapura dan dikehendaki meninggalkan negeri itu apabila kontrak mereka habis dan sama ada Kementerian ini mempunyai rekod jumlah sebenarnya buruh Malaysia bekerja di Republik tersebut.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato Richard Ho Ung Hun): Pada masa ini tidak ada rekod disimpan berkenaan dengan jumlah pekerja-pekerja Malaysia di Singapura. Kita tidak perlu kuatir berkenaan dengan buruh-buruh mahir Malaysia di Republik Singapura yang ingin atau terpaksa balik ke tanahair kerana industri-industri di negara kita sedang berkembang dengan pesatnyanya di seluruh negara dan peluang-peluang pekerjaan semakin bertambah. Bila mereka-mereka yang bekerja di Singapura itu

pulang, saya percaya mereka dapat diserapkan oleh industri-industri tersebut dengan mudah sahaja.

KEMALANGAN KAPALTERBANG TENTERA UDARA DI RAJA MALAYSIA

35. Tuan P. Patto minta Menteri Pertahanan menyatakan:

- (a) jumlah bilangan kapalterbang-kapalterbang Tentera Udara Di Raja Malaysia yang terhempas dalam tempoh lima tahun yang lalu;
- (b) jumlah bilangan kematian akibat kecelakaan-kecelakaan tersebut;
- (c) jumlah kerugian dari segi kewangan;
- (d) jumlah bilangan kapalterbang yang terhempas itu yang telah diperbaiki dan masih digunakan;
- (e) Sebab-sebab terhempasnya kapal-terbang-kapalterbang itu.

Dato Abu Hassan bin Haji Omar: Saya telahpun beberapa kali menjawab soalan yang seakan-akan sama dengan soalan ini semasa menjawab soalan-soalan dari beberapa orang Ahli Yang Berhormat di Dewan Yang Mulia ini baru-baru ini. Saya tidak bercadang untuk menambah jawapan-jawapan yang telah saya beri itu.

PERMOHONAN PELAJAR-PELAJAR KE UNIVERSITI-UNIVERSITI

36. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Pelajaran menyatakan,

- (a) jumlah permohonan yang diterima untuk masuk ke dalam (i) Universiti Malaya (ii) Universiti Kebangsaan Malaysia (iii) Universiti Teknologi Malaysia (iv) Universiti Pertanian Malaysia dan (v) Universiti Sains Malaysia untuk tahun akademik 1981/82, jumlah permohonan yang berjaya dengan memberikan perpecahan mengikut kaum bagi setiap universiti; dan

- (b) enrolmen sekarang untuk setiap universiti tersebut dan apakah langkah-langkah yang diambil untuk menambahkan kapasiti setiap universiti kepada maksima.

Dato Chan Siang Sun:

- (a) Jumlah permohonan untuk kemasukan dan juga jumlah permohonan yang diterima masuk ke Universiti Malaya, Universiti Kebangsaan Malaysia, Universiti Teknologi Malaysia, Universiti Pertanian Malaysia dan Universiti Sains Malaysia untuk tahun akademik 1981/82 mengikut kaum belum dapat diumumkan lagi kerana urusan pengambilan masih belum selesai.
- (b) Enrolmen pelajar untuk setiap Universiti pada tahun pengajian 1981/82 belum dapat ditentukan lagi. Bagi tahun 1980/81, enrolmen pelajar untuk tiap-tiap Universiti adalah seperti berikut:

<i>Universiti-universiti</i>	<i>1980</i>
Universiti Malaya	8,414
Universiti Kebangsaan Malaysia ..	6,508
Universiti Teknologi Malaysia ..	4,159
Universiti Pertanian Malaysia ..	3,434
Universiti Sains Malaysia	3,889
	26,404

Pada masa ini Kerajaan sedang merancang perkembangan institusi pelajaran tinggi tempatan untuk menambahkan kapasiti setiap Universiti kepada maksima. Langkah-langkah ini termasuklah:

1. *Penubuhan Kampus Cawangan Baru.*

- (i) Universiti Sains Malaysia, Kubang Krian, Kelantan.
- (ii) Akademi Islam Universiti Malaya, Bachok, Kelantan.
- (iii) Universiti Pertanian Malaysia di Bintulu, Sarawak.
- (iv) Universiti Kebangsaan Malaysia di Likas, Sabah.

2. *Penubuhan Kampus Baru.*

(i) Universiti Teknologi Malaysia
di Sekudai, Johor Bahru.

MENANGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT 18

**Pegawai-pegawai Jabatan
Pengangkutan Jalan Johor Bahru—
Salahguna Kuasa**

3.42 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Petaling): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mencadangkan:

“Bahawa mengikut Peraturan Majlis Mesyuarat 18 supaya ditangguhkan Majlis Mesyuarat ini untuk merunding satu perkara tertentu berkenaan kepentingan orang ramai yang berkehendak disegerakan yakni penyalahgunaan kuasa oleh pegawai-pegawai Jabatan Pengangkutan Jalan yang telah bertindak sebagai ‘bullies’ dengan menyebabkan lebih dari 300 orang penumpang termasuk pelancung-pelancung asing, wanita dan kanak-kanak terkandas tanpa tidur, makan dan minum selama lebih dari 12 jam di Pejabat Jabatan Pengangkutan Jalan di Jalan Larkin, Johor Bahru pada malam 3hb Jun, 1981 sempena dengan Hari Keputeraan Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong kerana;

Satu, tindakan pegawai-pegawai Jabatan Pengangkutan Jalan yang harus dikutuk itu bukanlah disebabkan oleh ‘overzealousness’ sepertimana dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, tetapi sebaliknya merupakan satu kes jelas, di mana pegawai-pegawai Kerajaan membenarkan kuasa ‘masuk kepala mereka’ dan bertindak sebagai ‘bullies’ untuk mengenakan ketidakselesaan dan kesusahan maksima”.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, tolong tumpukan kepada usul sahaja.

Tuan Lim Kit Siang: Ya, inilah usul saya yang berbunyi. . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ya, tetapi tumpukan kepada surat Yang Berhormat itu berkenaan dengan usul.

Tuan Lim Kit Siang: Ya, saya baca usul:

“ ke atas orang ramai dengan melupakan hakikat bahawa mereka adalah hamba rakyat;

Dua, tindakan yang harus dikutuk itu di mana pegawai-pegawai Kerajaan dengan tidak mepeduli dan tidak mengenal belas kasihan telah mencipta satu keadaan di mana lebih dari 300 orang termasuk wanita dan kanak-kanak terkandas tanpa tidur, makan dan minum selama lebih dari 12 jam, terdedah kepada kegelapan, sejuk, kelaparan dan kehausan di Jabatan Pengangkutan Jalan yang ‘deserted’ itu pada waktu malam dengan menaklukkan mereka kepada ‘indignity’ dan penghinaan, misalnya, tidak ada kemudahan-kemudahan tandas untuk 300 orang penumpang itu terutama sekali untuk wanita-wanita yang ingin membuang air yang menyebabkan mereka membuang air di mana-mana sahaja dan sebenarnya seorang wanita telah terjatuh ke dalam sebuah ‘manhole’ sedalam enam kaki yang tidak ditutup dan dengan demikian mengalami kecederaan serius:

Tiga, insiden di Johor Bahru itu telah mencemarkan imej Kerajaan dengan teruknya terutama sekali memandangkan sebab-sebab yang diberi oleh pihak Jabatan Pengangkutan Jalan bahawa bas-bas persiaran tersebut telah melanggar syarat-syarat permit dengan beroperasi sebagai bas ekspres tidak langsung mengjustifykan kelakuan ‘cavalier’ dan angkuh pegawai-pegawai Jabatan Pengangkutan Jalan kerana:

1. jika benar bas-bas berkenaan telah melanggar syarat-syarat permit dan beroperasi sebagai bas ekspres sedangkan bas-bas berkenaan itu adalah bas pesiaran, tidak ada sebab-sebab yang munasabah

mengapa lebih dari 300 orang penumpang termasuk wanita dan kanak-kanak terpaksa mengalami kesusahan, indignity dan penghinaan sedangkan bas-bas tersebut boleh diberi surat-surat kompaun yang memintanya menghadirkan diri di Jabatan Pengangkutan Jalan pada tarikh dan masa yang ditetapkan untuk menghadapi kesalahan tersebut;

- (2) Sekurang-kurangnya satu, kalau tidak lebih, dari bas-bas yang ditahan itu merupakan bas-bas pesiaran yang 'proper' dan halal. Umpamanya, salah dari satu bas berkenaan yang ditahan itu adalah dari Melaka yang telah menjalankan perkhidmatan sebagai bas pesiaran biasa dengan membawa penumpang-penumpang dari Melaka ke Singapura pada malam hari Selasa itu dan pulang pada malam hari Rabu dengan penumpang-penumpang yang sama iaitu seramai 41 orang, ditahan di sekatan jalan di Tampoi. Meskipun, penganjur atau tour operator telah cuba menerangkan kepada pegawai Jabatan Pengangkutan dengan cuba menunjukkan kepada pegawai tersebut senarai penumpang-penumpangnya yang boleh disahkan jika paspot-paspot penumpang-penumpang diperiksa yang akan menunjukkan bahawa mereka telah pergi ke Singapura pada hari yang sama, namun pegawai JPJ yang menahan bas tersebut bersikap begitu angkuh dan 'high-handed' dan tidak mahu mendengar penjelasan yang diberi mahupun memberi sebab-sebab mengapa bas tersebut ditahan;
- (3) Pengguna-pengguna jalanraya terutama sekali pengusaha-pengusaha kenderaan komersial seperti pengusaha-pengusaha dan drebar-drebar lori dan bas terpaksa menderita 'in silence'

akibat layanan buruk dan kasar pegawai-pegawai JPJ dan sekiranya insiden Johor Bahru ini disembunyikan maka ia akan menggalakkan pegawai-pegawai JPJ untuk 'bully' dengan lebih teruknya pengguna-pengguna jalanraya dalam masa-masa akan datang;

Empat, pegawai-pegawai Kerajaan yang mencipta satu keadaan di mana lebih dari 300 penumpang terkandas tanpa tidur, makan dan minum tidaklah layak menjadi pegawai-pegawai Kerajaan dan untuk memulihkan keyakinan orang ramai dalam perkhidmatan awam kita yang berorientasi rakyat, satu tindakan yang tegas hendaklah diambil terhadap pegawai-pegawai berkenaan yang bersalahan itu kerana berlagak seperti 'pagar makan padi'. Pegawai-pegawai JPJ yang terlibat dalam peristiwa tersebut hendaklah digantung dari perkhidmatan Kerajaan dan dikeluarkan notis mengapa mereka harus tidak dipecat dari perkhidmatan Kerajaan;

Lima; Parlimen hendaklah membuktikan dirinya sebagai sebuah badan yang cekap dan berupaya yang boleh diharapkan untuk melindungi dignity dan hak-hak orang-orang biasa seperti lebih dari 300 orang penumpang yang telah mengalami penghinaan di tangan 'bullies' yang menyembunyi di sebalik perkhidmatan Kerajaan."

Terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, saya telah menjalankan siasatan dengan pegawai-pegawai Kementerian yang berkaitan dan berpuas hati dengan pandangan-pandangan yang telah diberikan kepada saya pagi tadi berkenaan dengan siasatan dan kerja-kerja hendak membetulkan keadaan yang telah dijalankan oleh Kementerian yang berkaitan melalui Pegawai-pegawai Jabatan Pengangkutan Jalan di Johor Bahru pada 3hb Jun, 1981 dahulu. Dalam perkara ini memanglah bahawa perkara yang berlaku itu memang tertentu—tertentu berlaku dan ada berkaitan dengan kepentingan rakyat umum.

Dalam pada itu setelah saya dengar juga penjelasan-penjelasan dan siasatan-siasatan yang telahpun dijalankan tadi oleh pegawai-pegawai yang berkaitan, saya dapati bahawa perkara yang berlaku ini ialah perkara yang saling berlaku kadang-kadang dalam segi pentadbiran biasa iaitu di mana-mana pejabat. Di mana-mana Kementerianpun boleh berlaku perkara-perkara pentadbiran biasa di mana masalah-masalah harian akan berlaku ataupun boleh berlaku.

Jadi memandangkan bahawa perkara-perkara ini ialah perkara biasa pentadbiran yang boleh diatasi oleh tindakan-tindakan tadbiran, maka perkara yang menyatakan ia ini mestilah dipercepatkan mestilah dijalankan dengan segera ini tidaklah ada asas untuk hendak disegera mengadakan satu jawatankuasa untuk menyiasat perkara ini.

Jadi atas perkara-perkara yang semacam inilah maka saya berpendapat bahawa perkara ini tidak patut disegerakan dan tidak boleh disegerakan oleh kerana perkara ini biasa, maka saya menolak permintaan atau usul Ahli Yang Berhormat dari Petaling itu.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG TIMBANG DAN SUKAT (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Timbang dan Sukat 1972; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG KUMPULAN- WANG PINJAMAN PEKEBUN (PEMBUBARAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi memansuhkan Enakmen Kumpulanwang Pinjaman Pekebun, membubarkan Kumpulanwang Pinjaman

Pekebun yang ditubuhkan di bawah Enakmen tersebut, memindahmilik dan meletak hak semua harta dan tanggungannya kepada Bank Pertanian Malaysia dan bagi membuat peruntukan mengenai perkara-perkara lain yang bersampingan atau berkaitan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

USUL-USUL

ORDINAN PERJANJIAN-PERJANJIAN BRETTON WOODS

3.53 *ptg.*

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa:

Menurut seksyen 6 (1) (c) Ordinan Perjanjian-perjanjian Bretton Woods 1957, Majlis ini mengambil ketetapan meluluskan tambahan modal Malaysia dalam Bank Antarabangsa bagi Pemulihan dan Pembangunan daripada AS\$206.6 juta kepada AS\$400 juta.

Tujuan ketetapan ini ialah untuk mendapatkan kelulusan Majlis Dewan Rakyat bagi Malaysia menambah modalnya dalam Bank Antarabangsa bagi Pemulihan dan Pembangunan atau lebih dikenali sebagai Bank Dunia sebanyak AS\$193.4 juta dalam nilai tahun 1944 iaitu nilai yang digunakan oleh bank tersebut bagi saham-sahamnya. Jumlah ini adalah bersamaan dengan \$536.6 juta. Dengan tambahan ini modal Malaysia dalam bank tersebut berjumlah AS\$400 juta ataupun M\$1,110 juta. Tambahan modal ini dikehendaki berikutan dari ketetapan yang telah diluluskan oleh Lembaga Gabenor bank tersebut pada bulan September 1980.

Di bawah ketetapan ini modal Bank Dunia akan ditambah sebanyak AS\$33,150 juta dalam nilai pada tahun 1944 atau lebihkurang AS\$40,000 juta dalam nilai semasa menjadikan jumlah besar modalnya sebanyak AS\$70,500 juta dalam nilai tahun 1944 atau M\$195,609 juta.

Jumlah modal Bank Dunia perlu ditambah untuk mengembangkan kegiatan pinjaman bank tersebut kepada negara-negara ahli yang sedang membangun pada kadar 5% setahun dari segi sebenarnya. Walaupun punca utama kewangan Bank Dunia adalah pinjaman dari pasaran wang tetapi untuk membolehkan kegiatannya dipertingkatkan modalnya perlu ditambah supaya modal yang dicarumkan dan jumlah hutangnya dapat di-perseimbangkan untuk mengekalkan nisbah hutang dan ekuitinya pada kadar 1:1. Dalam lain-lain perkataan, pinjaman yang boleh dilakukan oleh Bank tersebut tidak melebihi 100% daripada ekuitinya. Dengan tambahan modal ini Bank Dunia akan dapat meningkatkan kegiatan pinjamannya kepada negara-negara membangun untuk menolong memperbaiki kedudukan ekonomi mereka yang dijangka akan menjadi kurang baik dalam tahun lapan puluhan ini.

Semenjak ditubuhkan dalam tahun 1945 Bank Dunia telah memberi pinjaman kepada negara-negara ahli berjumlah sehingga hari ini sebanyak AS\$64,200 juta dan jumlah ini akan bertambah lagi apabila sahaja tambahan modal bank berkuatkuasa kelak.

Perlu dinyatakan di sini bahawa di bawah ketetapan yang diluluskan itu semua negara-negara ahli termasuk Malaysia adalah dikehendaki menambahkan modal mereka berdasarkan prinsip proportionate increase iaitu mereka diberi peluang untuk menambah modal caruman ke tahap peratusan jumlah modal yang sedia ada dipegang oleh mereka. Negara-negara ahli dijangka menambah modal mereka apabila tambahan modal bagi Bank Dunia berkuatkuasa pada akhir bulan September tahun ini. Berdasarkan prinsip proportionate increase, Malaysia yang akan kini memegang 0.5% dari saham modal Bank Dunia telah diperuntukkan saham modal sebanyak AS\$193.4 juta. Malaysia telah menjadi ahli bank tersebut pada tahun 1957 dan sebagai sebuah negara ahli telah mendapat banyak faedah mahupun dalam bentuk pinjaman ataupun bantuan teknik. Sehingga ini Malaysia telah mendapat pinjaman terkumpul sebanyak AS\$1,278 juta iaitu bersamaan dengan M\$2,940 juta. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat, Malaysia diperuntukkan pinjaman tidak

kurang daripada AS\$200 juta setahun. Memandangkan faedah-faedah yang boleh didapati daripada bank tersebut maka sudah sewajarnya Malaysia menambah modal dalam bank tersebut. Tambahan tersebut juga perlu bagi membolehkan kumpulan undi Asia Tenggara yang mana Malaysia mempunyai undi yang kedua terbesar mengekalkan kerusi dalam Lembaga Pengarah Kerja Bank itu yang ada sekarang ini dipegang oleh Malaysia.

Walaupun jumlah saham adalah besar tetapi jumlah yang perlu dibayar hanyalah 75% daripada jumlah saham iaitu sebanyak AS\$17.5 juta ataupun M\$40.25 juta. Lagipun hanya $\frac{3}{4}\%$ atau M\$4.02 juta sahaja yang perlu dibayar secara tunai. Sebanyak $6\frac{3}{4}\%$ atau M\$36.23 juta boleh dibayar secara surat janji hutang. Dan bahagian 92.5% adalah sebagai jaminan bagi membolehkan bank tersebut meminjam daripada pasaran wang dan akan hanya diminta jika bank tersebut menghadapi kesusahan membayar balik pinjamannya. Ini tidak pernah berlaku sejak bank tersebut ditubuhkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah sekarang ini terbuka untuk dibahas. Yang Berhormat dari Kota Melaka.

4.00 ptg.

Tuan Chan Teck Chan (Kota Melaka): Tuan Speaker, saya suka mengambil bahagian dalam perbahasan atau usul yang baharu-baharu ini dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan.

Memang saya adalah menyokong sepenuhnya bahawa usul ini dicadangkan untuk menambahkan caruman Malaysia dari US\$206.6 juta kepada US\$400 juta. Memang ini adalah tertakluk kepada Bretton Woods Agreements Ordinance, 1957 section 6 (1) (c) memang perlu diperolehi kelulusan daripada Dewan Rakyat hari ini, kerana jumlah ini adalah melebihi US\$50 juta. Tetapi satu perkara yang perlu saya menarik perhatian

Dewan Rakyat ini khasnya bank yang berkenaan ialah saya tidak merasa puas hati atau berasa terperanjat apa sebabnya Malaysia sebagai sebuah negara yang sedang membangun (developing country) bukanlah sebuah negara yang membangun (developed country) tetapi dari segi kriteria bila pinjaman-pinjaman atau bantuan-bantuan yang diberikan kepada Malaysia adalah berasaskan kepada kriteria bahawa Malaysia adalah sebuah negara yang diclassifykan sebagai negara yang developed country. Bila Malaysia dijadikan sebagai negara yang membangun maka in terms of bantuan atau pinjaman tentulah sangat kurang bila dibandingkan dengan negara-negara yang sedang membangun yang memerlukan banyak bantuan baik dalam bentuk pinjaman atau bantuan teknik dari Bank Dunia. Sebab itu saya adalah merayu bahawa Kementerian Kewangan boleh memperjuangkan kes ini supaya mereka boleh diubahkan tarafnya sebagai developing country bukanlah sebagai developed country. Kerana dalam hubungan Rancangan Malaysia Keempat setahu saya bahawa Malaysia adalah sangat-sangat memerlukan banyak wang untuk melancarkan berbagai rancangan sosio-ekonomi. Jika sekiranya taraf Malaysia dari kaca mata Bank Dunia ini diturunkan atau diubahsuaikan sebagai negara yang sedang membangun saya yakin Malaysia boleh menikmati lebih banyak faedah daripada Bank Dunia ini. Sebab itu saya harapkan Kementerian Kewangan boleh dalam masa yang singkat ini jika boleh dalam tahun hadapan rayuan Malaysia boleh dilayani dengan sewajarnya. Saya fikir ini sangat tidak adil.

Jika saya tidak silap bahawa Malaysia dipertingkatkan; memang dari segi imej, dari segi maruah dan dari segi taraf di kaca mata dunia adalah sangat baik Malaysia diclassifykan sebagai negara yang membangun (developed country) tetapi dari segi reality, dari segi ke arah pembangunan yang Malaysia alami sekarang khasnya dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat ini saya fikir tidak begitu adil Malaysia hanya diberikan peruntukan atau bantuan yang berasaskan pada Malaysia sebagai negara yang membangun bukan sebagai negara yang sedang membangun. Yang saya tahu, baik dari Bangsa-bangsa Bersatu Malaysia adalah

dalam negara dunia yang ketiga (third world) bukan dalam dunia yang sudah maju. Memang saya akui bahawa dari segi tempoh pembangunan sosio-ekonomi Malaysia sudah maju sangat cepat tetapi tidak boleh ini dianggapkan sebagai ukuran untuk meninggikan taraf Malaysia sebagai developed country di mana bantuan, pinjaman dan lain-lain hak faedah yang kita nikmati akan dikurangkan, ini akan merugikan negara yang sedang membangun seperti Malaysia.

Memang kita perlu mengucapkan ribuan terima kasih kepada Bank Dunia yang selama ini sejak kemerdekaan tahun 1957 kita sudah dilayani dan diberikan berbagai bantuan yang melebihi US\$1,200 juta itu memang sangat baik juga termasuk dalam bentuk teknikal dan kemahiran. Tetapi dari segi inilah saya harap nanti Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh memberi satu jawapan bahawa bolehkah perkara ini dirayukan supaya Malaysia boleh memperolehi lebih banyak faedah daripada World Bank ini. Sekian.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Kangar.

4.05 ptg.

Tuan Shaari bin Jusoh (Kangar): Tuan Yang di-Pertua, saya juga turut menyokong perkara yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan dan saya berpendapat perkara wang inilah kunci segala kejayaan. Kerana sebagaimana selalu kita dengar kalau ada wang dan biasa dikatakan oleh setengah orang kalau ada fulus segala-galanya dapat diluluskan ataupun dapat dijalankan kerja itu.

Tuan Yang di-Pertua, memandangkan kepada peruntukan yang telah diminta ini amatlah bersesuaian dan sebagaimana dikatakan oleh Yang Berhormat dari Kota Melaka tadi, saya juga bersetuju kalau boleh patut ditambah. Kerana kita tahu memandangkan kepada akhir-akhir ini walaupun tidak kerana inflasi ataupun disebabkan inflasi boleh dikatakan di segenap segi baik segi barangan, segi gaji begitu juga segi apa sekalipun boleh dikatakan naik berlipat kali ganda. Jadi apa yang telah disyorkan oleh Kerajaan Malaysia kita

berkenaan dengan pinjaman Bank Dunia ini saya berpendapat amatlah perlu dan kalau boleh patut ditambahkan lagi.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana saya katakan tadi, wang satu perkara yang mustahak dan dengan wanglah juga kita dapat membangunkan negara kita walaupun kita tidak nafikan kalau kita salah gunakan wang, wang ini akan membawa sesebuah negara itu akan hancur. Tetapi kita bersyukur kepada Tuhan sejak kita merdeka walaupun tidak begitu lama kalau hendak dibandingkan dengan setengah-setengah negara yang berjiran dengan kita tetapi pembangunan negara kita boleh dikatakan pesat. Walaupun begitu, kita tidak menafikan banyak lagi perkara-perkara yang kita dapat buat, yang kita boleh buat dan tiap-tiap perkara yang kita dapat melaksanakan itu membawa faedah kepada negara khasnya kepada rakyat kita sendiri.

Sebagai contoh, Rancangan Pertanian MADA, saya percaya memakan belanja berjuta-juta ringgit. Kalaulah wang itu hendak digunakan dengan wang daripada negara kita agak saya, Tuan Yang di-Pertua, kalau dengan tidak ada pinjaman daripada wang Bank Dunia tentulah perkara itu tidak dapat hendak dilaksanakan. Jadi sekilas imbang-sekali pandang tentulah kita tengok perbelanjaannya banyak tetapi sesudah rancangan itu dilaksanakan sebagaimana hari ini telah nyata kepada kita dengan nyata, misalnya saya contohkan dalam kawasan Kedah dan Perlis di tempat yang ada kawasan MADA yang tidak ada kawasan MADA yang kita telah keluarkan wang berjuta-juta ringgit sebagaimana saya katakan tadi dengan adanya rancangan MADA yang dikeluarkan begitu banyak wang oleh Kerajaan pendapatan pak tani ini juga amat banyak sekali. Jadi nyatalah kepada kita, Tuan Yang di-Pertua, wang yang kita keluarkan banyak dengan kena saluran itu tidak membazir bahkan menjadi faedah kepada negara kita kerana kita sebagai negara kalau rakyatnya makmur, kalau rakyatnya senang begitulah bererti tandanya negara itu tersusun dan dapat memerintah dengan baik.

Pendek kata, Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana saya katakan tadi punca segala kesenangan hendak membangunkan rakyat. Wang adalah satu syarat yang pertama, kalau

tidak ada wang walau tersusun sebagaimana sekalipun kerja itu tidak dapat hendak dilaksanakan. Dengan sebab itu, saya kata ini salah satu contoh yang saya kata pendapat saya walau banyak daripada itu sekalipun dapat pinjaman ini amatlah baik kerana tiap-tiap rancangan yang kita buat perlukan kewangan.

Begitu juga, Tuan Yang di-Pertua, di segi elektrik—haidro-elektrik, misalnya. Hari ini walaupun kita telah buat banyak pada pendapat saya dalam Malaysia kita ini, misalnya saya contohkan negeri saya sendiri Perlis, saya bersyukur kepada Tuhan boleh dikatakan hampir 90% lebih elektrik telah dapat dipasangkan oleh pihak Kerajaan, namun begitu masih ada tempat yang tidak ada. Ini telah disungutkan tiap ketika, disungutkan tiap masa oleh pihak-pihak yang berkenaan yang tempat mereka tidak ada lagi. Jadi, pihak Kerajaan saya percaya disebabkan beberapa kekurangan maka perkara itu tidak dapat hendak dilaksanakan dengan sekali gus tetapi bila Kerajaan dapat melaksanakan sebagaimana saya kata MADA tadi saya contohkan, keuntungannya amat banyak, keuntungan di segi pengetahuan kepada rakyat, keuntungan pemulihan balik kepada Kerajaan kerana saya percaya pada pendapat saya segala perkara yang dirancangkan oleh Kerajaan agak saya-itupun mendapat pahala daripada Tuhan dan Tuhan suruh, selain daripada pejabat ataupun Kementerian Kebajikan serta lain-lainnya, apa yang Kerajaan buat mendapat untung banyak kepada Kerajaan, misalnya saya kata MADA tadi, selain daripada Kerajaan menolong di sebalik itu Kerajaan juga dapat hasil dengan dapatnya hasil kepada rakyat.

Begitu juga elektrik kerana adanya elektrik banyak keuntungan, Tuan Yang di-Pertua, kalau kita dapat buat sekali gus, saya amat berharap kalau boleh jangan ada lagi dalam negara kita hari ini ada tempat-tempat misalnya saya contohkan elektrik yang tidak dapat dinikmati oleh penduduk Malaysia kerana ini banyak sungguh memberi faedah, faedah bukan sahaja kepada rakyat bahkan faedah kepada segi jangka panjang, misalnya kepada rakyat. Dengan adanya elektrik sebagaimana saya kata tadi dapatlah segala sebaran-sebaran yang selalu kita tahu yang telah dijalankan oleh Kementerian

Penerangan melalui sebaran am, melalui TV, radio dan sebagainya selain daripada hiburan banyak juga perkara-perkara yang menjadi hiburan, tauladan, syarahan-syarahan dan sebagainya melalui TV saya contohnya. Jadi, dengan adanya TV selain daripada hiburan dapatlah rakyat dapat tahu, dapat fahaman daripada berbagai-bagai peristiwa dan berbagai-bagai tunjuk ajar yang akan dijalankan oleh Kerajaan.

Di samping itu juga, Tuan Yang di-Pertua, itu untuk rakyat tetapi untuk Kerajaan sendiri, tiap-tiap Kerajaan membuat elektrik di situ juga bila banyak TV sebagaimana selalu saya kata Kerajaan juga mendapat hasil bukan cuma tiap-tiap rakyat membeli TV dengan sendirinya bila rakyat membeli TV seperti saya katakan tadi untungnya banyak, pihak rakyat mendapat untung kerana dapat hiburan dan pelajaran, Kerajaan mendapat untung kerana mendapat hasil daripada cukai TV dan sebagainya. Jadi bila kita kata buat serta-merta dengan sekali gus ini mendapat untung yang banyak, dengan sebab itu pada pendapat saya contoh-contoh yang saya beri tadi pinjaman ini amat mustahak dan kalau boleh sebagaimana dikatakan oleh rakan saya ditambahkan pun patut.

Begitu juga, Tuan Yang di-Pertua, saya bersyukur kepada Tuhan walaupun saya tidak selalu sangat ke Kuala Lumpur kecuali yang akhir-akhir ini semenjak tahun 60an datang ke sini. Saya perhati Kuala Lumpur kita masih membangun dan banyak perkara-perkara yang tidak cukup yang saya percaya ini kerana kekurangan kewangan. Misalnya, saya kata kenderaan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, usul ini berkaitan dengan kelulusan tambahan modal dalam Bank Antarabangsa bagi Pemulihan dan Pembangunan. Jadi kalau boleh Yang Berhormat tumpukan kepada itu, tidak terlampau jauh daripada usul ini, saya benarkanlah.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tetapi saya pegang kunci kepada apa yang Tuan Yang di-Pertua kata bagi pembangunan dan pemulihan. Jadi, saya faham pembangunan dan pemulihan

negara saya bercakap inipun bagi pembangunan dan pemulihan negaralah. Tetapi kalau dikatakan oleh Tuan Yang di-Pertua silap, saya minta maaf.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ya, teruskan.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana saya katakan tadi kita dapati kenderaan boleh dikatakan akhir-akhir ini amat bertambah dalam negara kita. Pendek kata, kalau seseorang itu hendak datang ke Kuala Lumpur dan saya kata saya sendiri kalau hendak datang ke Kuala Lumpur cepat dan hendak balik ke Kuala Lumpur janganlah mula berjalan pukul 4.00 petang ataupun pukul 7.30 pagi ataupun pukul 8.00 pagi apatah lagi kalau lain daripada hari Ahad. Tetapi kalau hendak selamat masuklah dalam pekan Kuala Lumpur sebelum pukul 6.00 pagi. Jadi, bererti kenderaan kita terlampau banyak tetapi saya berasa dukacita dan hairan.

Tuan Yang di-Pertua, boleh dikatakan London saya tidak pernah pergi, tetapi walau bagaimanapun dengan kehendak Tuhan disebabkan Menteri Besar saya sendiri sakit, begitu juga Yang Amat Berhormat Dato Perdana Menteri, mengambil kesempatan tidak pernah pergi—ini biarlah saya bercakap terus terang, saya pergi satu kali, saya yakin kalau hendak dibanding dengan negara kita London lebih maju daripada negara kita tetapi kenderaannya tersusun. Saya sendiri bila saya naik—saya pun tidak tahulah misalnya keretapi bawah tanah itu begitulah kali pertamanya saya pergi. Di sana pendek kata jalan di atas, jalan di bawah. Saya berpendapat Malaysia kita kalau kita ada kewangan banyak dapat dicari cara pembangunan, kita pun patut begitu kerana tiap-tiap hari bila kita masuk pekan Kuala Lumpur ada setengahnya mengeloh bagi tiap-tiap jiwa yang ada kenderaan. Kalau dia hendak balik pukul 4.00 petang datanglah perasaannya sekejap lagi katanya, aku sudah tetap sesak ataupun jem di tengah jalan kerana jalan kita tidak cukup tetapi kalau kita jangan beli motokar ini berlawan dengan kehendak alam, kita juga hendak membangun, kita hendak masyarakat kita

maju, tiap-tiap orang ada kenderaan. Dengan tiap-tiap orang ada kenderaan bererti macam saya kata tadi dengan sendirinya kita akan mendapat cukai tetapi inipun menjadi problem dan masalah kepada Kerajaan dan menjadi masalah kepada kita.

Saya berpendapat dengan wang yang banyak dan saya mengesyurkan di sini patutlah diadakan berbagai-bagai jalan lagi, berbagai-bagai Jabatan untuk menjadi satu keselisaan kepada pengguna-pengguna kenderaan kita biar ketika mana sekalipun, janganlah selalu berlaku di dalam bandar dan wilayah Kuala Lumpur ini kalau kita hendak pergi sepatutnya telah melebihi 30 batu sejam tetapi dengan kerana kesesakan membawakan kita tidak boleh pergi lebih daripada itu dan sebagainya. Ini kerana cara pembangunan kita saya yakin salah satu sebabnya kerana kurang kewangan juga kepada Kerajaan kita.

Begitu juga di segi-segi lain, di segi hotel saya tengok kita masih kekurangan. Patut Kerajaan ambilalih beri kepada UDA misalnya, buat pembangunan yang lebih banyak lagi dan disesuaikan dengan keadaan masyarakat dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya akhiri, bila saya sebut di sini walaupun Tuan Yang di-Pertua kata silap saya mengakulah, setengah-setengah pembangunan sama ada kenderaan, sama ada jalan atau apa sekalipun biarlah bersesuaian dengan keadaan masyarakat kita Malaysia. Misalnya, kalau saya sebut hotel tadi patutlah pihak Kerajaan pinjam buat atas nama UDA, perbadanan atau apa yang sesuai khasnya di bandar dan wilayah Kuala Lumpur dan membuatkan satu-satu syarat yang tertentu dalam aturan di bawahnya janganlah ada makanan-makanan yang ada mencemarkan bagi setengah rakyat kita Malaysia khasnya yang beragama Islam.

Begitulah, Tuan Yang di-Pertua, sebagai mengakhiri sekali lagi saya sokong dan saya yakin kalau kena gaya dengan susunannya, wanglah akan membawa satu-satu pembangunan dan dengan sebabnyalah boleh memajukan rakyat dan dengan sebab itu apa yang diperuntukkan, apa yang diminta tambah dan kalau perlu patut lebih, itu amatlah mustahak.

Sekian, Tuan Yang di-Pertua, saya ucap terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sekarang saya jemput Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

4.20 ptg.

Dato' Shahrir bin Abdul Samad: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian membahaskan usul yang telah saya bentangkan sebentar tadi. Kenyataan Ahli-ahli Yang Berhormat itu adalah amat dihargai oleh kerana Kerajaan dan negara Malaysia memang telah lama berpendapat bahawa Bank Dunia dan institusi-institusi kewangan yang lain yang multi-lateral yang memberikan pinjaman kewangan secara berbentuk multi-lateral memang mempunyai peranan yang penting di dalam pembangunan negara kita dan semenjak kita telah memerintah dan mentadbirkan negara kita sendiri. Kerajaan telah sentiasa mementingkan punca-punca ini bagi membiayai projek-projek pembangunan untuk membawakan kemajuan kepada negara kita.

Sukalah saya menjawab kepada teguran daripada Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka yang mana beliau telah membangkitkan satu masalah yang dihadapi oleh negara kita iaitu satu masalah yang ingin saya sifatkan dengan izin Tuan Yang di-Pertua "the price of success", di mana segala usaha kita yang telah membawakan kemajuan dan hari ini negara Malaysia merupakan sebuah negara yang membangun yang benar-benar maju dan benar-benar menerima perhatian daripada negara lain dan sentiasa menjadi negara contoh bagi negara-negara membangun yang lain. Dan daripada hujah-hujah Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka itu, saya dapat menangkap bahawa berasaskan kepada kemajuan ekonomi negara kita besar kemungkinan bahawa negara kita akan lebih dipandang sebagai sebuah "negara maju" dan tidak sebagai sebuah "negara yang sedang membangun" walaupun telah mencapai kemajuan yang boleh dibanggakan, tetapi masih lagi memerlukan bantuan dan tumpuan daripada institusi-institusi kewangan

seperti Bank Dunia. Inilah satu masalah yang terpaksa kita hadapi sebagai sebuah negara yang mempunyai Kerajaan yang menjalankan tugasnya dengan serius dan juga mempunyai rakyat yang sanggup berusaha untuk menjadikan negara kita ini benar-benar sebuah negara di mana rakyat keseluruhannya boleh mendapat mengecap nikmat daripada kemajuan dan pembangunan ekonomi negara ini dan kita harus menyedari bahawa kita akan menghadapi masalah ini sekiranya kita terus berjaya dari semasa ke semasa untuk membawakan kemajuan dan pembangunan kepada rakyat jelata di negara ini.

Walau bagaimanapun, sukaiah saya menegaskan seperti mana Ahli Yang Berhormat dari Kangan telah menyatakan bahawa kesemua pinjaman kewangan dan bantuan teknik yang disalurkan melalui agensi-agensi dan institusi-institusi kewangan peringkat antarabangsa yang sama corak dengan Bank Dunia ini haruslah disalurkan kepada projek-projek yang boleh membawakan kemajuan yang menafaat yang sebenar. Sepertimana Ahli Yang Berhormat daripada Kangan itu telah menyatakan bahawa setiap projek yang dijalankan oleh Kerajaan akhirnya menguntungkan juga Khazanah Negara dan oleh hal yang demikian tidak ada sebab bagi sesuatu projek itu, sekiranya dijalankan dengan teratur dan terancang, tidak boleh membawa keuntungan kepada semua pihak yang terlibat, kepada rakyat dan Kerajaan. Dan inilah satu perkara yang harus ditekankan, bahawa semenjak Kerajaan Barisan Nasional memerintah dan mentadbir negara ini segala pertolongan, segala pinjaman yang telah diperolehi daripada punca-punca luar negeri, daripada agensi-agensi luar negeri, kesemuanya disalurkan kepada projek-projek yang memang bertujuan untuk meninggikan taraf hidup rakyat negara ini dan untuk membawakan negara ini kepada satu tahap kemajuan boleh dibanggakan. Oleh itu dengan berasaskan kepada kesedaran kita bahawa punca-punca kewangan seperti institusi-institusi Bank Dunia dan multilateral agencies yang lain, dapatlah negara kita membangunkan dan menjalankan segala perancangan ekonominya untuk faedah rakyat pada keseluruhannya.

Oleh sebab itulah bahawa usul yang telah saya bentangkan itu bertujuan untuk mengekalkan kedudukan negara kita di dalam urusan Bank Dunia dan juga kedudukan negara kita di dalam Kumpulan Undi Asia Tenggara di mana kita mempunyai undi yang kedua terbesarnya menunjukkan keyakinan kita kepada peranan Bank Dunia yang akan berterusan di dalam pembangunan dan kemajuan ekonomi negara kita.

Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap bahawa Dewan ini akan memberikan sokongan kepada usul yang berbunyi bahawa,

Menurut seksyen 6 (1) (c) Ordinan Perjanjian-perjanjian Bretton Woods 1957, Majlis ini mengambil ketetapan meluluskan tambahan modal Malaysia dalam Bank Antarabangsa bagi Pemulihan dan Pembangunan daripada AS\$206.6 juta kepada AS\$400 juta.

Sekian, terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa usul atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan iaitu,

Menurut seksyen 6 (1) (c) Ordinan Perjanjian-perjanjian Bretton Woods 1957, Majlis ini mengambil ketetapan meluluskan tambahan modal Malaysia dalam Bank Antarabangsa bagi Pemulihan dan Pembangunan daripada AS\$206.6 juta kepada AS\$400 juta.

disetujukan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Diputuskan,

Menurut seksyen 6 (1) (c) Ordinan Perjanjian-perjanjian Bretton Woods 1957, Majlis ini mengambil ketetapan meluluskan tambahan modal Malaysia dalam Bank Antarabangsa bagi Pemulihan dan Pembangunan daripada AS\$206.6 juta kepada AS\$400 juta.

AKTA PERUBATAN 1971

Ketetapan di bawah Seksyen 39 (3) untuk meneruskan Bahagian VII

4.26 ptg.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Yang di-Pertua, saya memohon untuk membentangkan satu ketetapan di bawah Seksyen 39 (3) Akta Perubatan 1971 “Bahawa Majlis ini membuat ketetapan bahawa mengikut peruntukan seksyen-kecil (3) seksyen 39 Akta Perubatan 1971, Bahagian VII Akta itu hendaklah terus berkuatkuasa bagi tempoh 5 tahun lagi mulai dari 1hb Oktober, 1981.”

Sebagaimana Ahli Yang Berhormat maklum, Akta Perubatan, 1971 menguntukkan syarat-syarat pendaftaran dan amalan bagi pengamal-pengamal perubatan. Bahagian VII Akta tersebut yang mengandungi seksyen-seksyen 39 hingga 44 adalah merupakan peruntukan tambahan yang diwujudkan untuk maksud kepentingan negara. Bahagian ini memberi kuasa kepada Kerajaan mewajibkan seseorang doktor berkhidmat dengan Kerajaan bagi tempoh yang tertentu.

Peruntukan ini yang berkuatkuasa pada 1hb Oktober 1971 hanyalah bagi tempoh 5 tahun sahaja. Permohonan untuk melanjutkan tempoh kuatkuasa ini selama 5 tahun lagi telah dibuat pertama kalinya pada tahun 1976 dan telah diluluskan oleh Parlimen. Parlimen jua telah meluluskan tempoh perkhidmatan wajib itu ditambah daripada 2 tahun kepada 3 tahun.

Tempoh kuatkuasa yang ada sekarang akan tamat pada 30hb September, 1981 dan Kerajaan berpendapat bahawa peruntukan ini hendaklah dilanjutkan lagi selama 5 tahun demi kepentingan pemberian perkhidmatan kesihatan kepada rakyat jelata. Seksyen 40 dan 41 memberi kuasa kepada Ketua Pengarah Kesihatan untuk mengarahkan semua pegawai perubatan yang telah berdaftar penuh dengan Majlis Perubatan Malaysia berkhidmat dengan perkhidmatan awam bagi tempoh tiga tahun terus menerus.

Satu masalah besar yang sentiasa dihadapi oleh Kementerian Kesihatan ialah kekurangan pegawai-pegawai perubatan warganegara yang sanggup terus berkhidmat

dengan Kementerian Kesihatan setelah tamat tempoh latihan dengan izin “housemanship” nya. Sungguhpun Kementerian Kesihatan sentiasa berusaha untuk memperbaiki syarat-syarat perkhidmatan bagi pegawai-pegawai perubatan serta memperluaskan peluang-peluang kenaikan pangkat dan latihan, tetapi ramai pegawai-pegawai perubatan masih lagi meninggalkan perkhidmatan Kerajaan dalam tempoh di mana perkhidmatan mereka sangat diperlukan.

Perkhidmatan wajib pegawai-pegawai perubatan yang diperuntukkan di bawah Akta Perubatan 1971 ialah untuk menghadapi masalah kekurangan pegawai perubatan dalam perkhidmatan perubatan. Ianya adalah satu-satunya faktor yang membolehkan Kementerian Kesihatan memberikan perkhidmatan perubatan dan kesihatan yang luas, bermutu tinggi, seimbang dan berterusan bagi semua rakyat di negara ini. Pegawai-pegawai bukannya sahaja berkhidmat dengan Kementerian Kesihatan bahkan juga dengan Kementerian Pertahanan, fakulti-fakulti perubatan di universiti-universiti tempatan dan badan-badan Kerajaan dan separa Kerajaan yang lain.

Usaha mengembang dan meningkatkan lagi perkhidmatan-perkhidmatan perubatan dan kesihatan di bawah Rancangan Malaysia Keempat, terutamanya di luarbandar, akan memerlukan lebih banyak lagi pegawai-pegawai perubatan. Sungguhpun pengeluaran-pengeluaran pegawai perubatan dari universiti-universiti tempatan di luar negeri akan bertambah, akan tetapi bilangan pegawai-pegawai yang diperlukan untuk menampung perkembangan perkhidmatan perubatan dan kesihatan di negara ini jua akan bertambah. Oleh itu Kementerian Kesihatan memerlukan seberapa ramai pegawai perubatan yang mempunyai kelayakan tiap-tiap tahun untuk berkhidmat dengan Kerajaan.

Kebanyakan pegawai-pegawai perubatan yang meletakkan jawatan terdiri dari mereka yang baru dan yang beberapa tahun sahaja telah menyempurnakan perkhidmatan wajib mereka. Ini menunjukkan jika perkhidmatan wajib ini tidak dikenakan, maka kemungkinan besar lebih ramai lagi akan meletakkan jawatan pada tiap-tiap tahun.

Berdasarkan asas-asas pertimbangan ini, adalah jelas bahawa Kementerian Kesihatan masih lagi menghadapi masalah kekurangan pegawai-pegawai perubatan. Peruntukan Bahagian VII Akta Perubatan 1971 sejak mula berkuatkuasanya, telah membantu Kerajaan mengurangkan masalah kekurangan pegawai perubatan ini. Oleh demikian, Kerajaan memerlukan peruntukan Bahagian VII Akta Perubatan 1971 diteruskan tempoh kuatkuasanya supaya perkhidmatan perubatan dan kesihatan yang sempurna dan bermutu tinggi dapat dibekalkan kepada rakyat jelata.

Tuan Yang di-Pertua, saya memohon untuk membentangkan ketetapan bahawa peruntukan Seksyen 39 (3) Akta Perubatan 1971, Bahagian VII hendaklah terus berkuatkuasa bagi tempoh 5 tahun lagi mulai dari 1hb Oktober, 1981 untuk diluluskan.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat usul ini sekarang terbuka untuk dibahas. Ahli Yang Berhormat dari Setapak.

4.35 ptg.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim (Setapak): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan bagi melanjutkan tempoh lima tahun lagi kepada syarat pegawai-pegawai perubatan untuk berkhidmat dengan Kerajaan Malaysia.

Memandangkan keadaan negara kita pada masa sekarang sedang membangun dan masih lagi kekurangan pakar-pakar, pegawai perubatan dan pegawai kesihatan dan daripada apa yang sedang berlaku di dalam negara kita pada masa sekarang perubahan-perubahan sedang rancak berlaku daripada segi pembangunan dan pemikiran orang ramaipun berubah iaitu masyarakat sekarang telah menjadi "sophisticated society" yang mana berkehendakkan banyak kehidupan dan perubahan yang boleh memberi nikmat kepada keluarga. Untuk memberi nikmat kehidupan kepada keluarga bergantung sangatlah kepada kesihatan keluarga dan

untuk mendapatkan kesihatan kepada keluarga berkehendakkan panduan hidup yang sempurna. Jadi, dalam perkara ini amatlah penting pada pihak Kerajaan, pakar-pakar dan pegawai-pegawai perubatan memikirkan kepentingan negara.

Dalam pada itu apabila Kerajaan melanjutkan syarat ini, sukacitalah saya mencadangkan kepada Yang Berhormat Menteri Kesihatan iaitu mengkaji pula syarat-syarat perkhidmatan kepada pegawai-pegawai perubatan dan doktor-doktor yang masih lagi bertugas dengan Kerajaan dan juga membuat kajian ataupun review syarat-syarat perkhidmatan kepada bakal-bakal pegawai-pegawai perubatan yang akan berkhidmat, yang akan keluar daripada universiti-universiti tempatan dan juga daripada universiti-universiti luar negeri yang akan berkhidmat di dalam negara kita, sebab kita telah banyak dengar masalah apa yang dikatakan dalam bahasa Inggeris "brain drain" iaitu ramai di antara pakar-pakar dan ramai daripada pegawai-pegawai perubatan anak tempatan atau anak warganegara kita oleh sebab merasa frustrated ataupun tidak puas hati kerana berlakunya tidak keseimbangan syarat-syarat perkhidmatan di dalam Perkhidmatan Awam di dalam negara kita ini yang mereka rasa mereka itu teraniaya. Mereka itu lari daripada negara ini dan berpindah bersama dengan keluarga mereka di negara asing apa yang dikatakan family migration dan kalau perkara ini berterusan bukan sahaja nama negara kita tercemar bahkan juga yang paling penting negara kita kerugian kerana hilangnya kebijaksanaan ataupun expertise yang ada kepada anak warganegara kita. Tetapi oleh sebab mereka merasakan mereka teraniaya, mereka itu lari keluar negeri berpindah-randah ke negara asing; negara asing pula mendapat nikmat kepakaran yang diberi latihan kepada anak warganegara kita sendiri. Ini amatlah penting apabila saya menyokong usul ini yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan.

Perkara yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, sekarang ini kita lihat berlakunya jurang apa yang dikatakan dalam bahasa Inggeris professional gap antara Perkhidmatan Awam dengan ahli-ahli professional.

Saya kerap kali mendengar keluh-kesah di kalangan ahli-ahli profesional di dalam negara kita ini apabila ada perubahan susunan gaji baru yang mana ahli professional merasakan diri mereka itu masih lagi tidak diberi layanan yang sewajarnya, kerana mereka lihat Ah,li-ahli Jawatankuasa yang membuat susunan gaji baru itu terdiri daripada pegawai-pegawai yang menjalankan kerja Perkhidmatan Awam atau yang terdiri dalam bahasa Inggerisnya PTD dan mereka inilah yang membuat perubahan atau mengadakan sistem-sistem menyusun kadar-kadar kenaikan pangkat dan juga kadar-kadar susunan menentukan gaji baru. Jadi ahli-ahli professional ini selalu ketinggalan ke belakang dan ini juga menimbulkan apa yang saya katakan tadi professional gap iaitu pegawai-pegawai professional bukan sahaja doktor bahkan beberapa jawatan-jawatan yang lain yang berbentuk professional rasa mereka ini selalu ketinggalan ke belakang, dan inilah juga mewujudkan satu suasana yang tidak sihat yang merugikan negara kita dan yang merugikan masyarakat umum.

Di dalam perkara ini juga, dalam masalah jurang ini, berlaku juga antara pihak-pihak Pegawai Perubatan ataupun Pegawai Kesihatan ataupun doktor-doktor dengan orang ramai. Orang ramai atau masyarakat umum selalu menganggap doktor ini adalah satu golongan profession yang mana expertise ataupun kebijaksanaan mereka itu tidak boleh dicabar; dalam bahasa Inggerisnya, saya minta izin, Tuan Yang di-Pertua, the professional integrity to remain unchallenged. Ini mustahaklah juga kita memohon kepada Menteri Kesihatan bagaimana dapat mengadakan satu hubungan baik dengan MMA (Malaysian Medical Association) supaya hubungan rapat dapat wujud di kalangan masyarakat umum dengan pihak doktor ini sendiri untuk faedah orang ramai.

Sebagai contoh, saya mencadangkan apa salahnya MMA mengeluarkan arahan kepada doktor-doktor menduduki beberapa jawatankuasa-jawatankuasa badan-badan sukarela sebagai penasihat kepada masyarakat. Sebabnya, dalam negara kita ini, kita sendiri tidak boleh menafikan wujudnya kepercayaan perubatan tradisional di kalangan orang Melayu dengan dukun-dukun dan bomoh-bomoh; di kalangan keturunan

Tionghua dengan sinseh-sinsehnya dan begitu juga di kalangan keturunan kaum India mempunyai kepercayaan perubatan tradisional dan ini kadang-kadang berlaku lagi satu jurang pendapat yang mana tiap-tiap badan professional ini sama ada berbentuk tradisional ataupun berbentuk saintifik ataupun berbentuk modern profession seperti doktor ini yang menyusahkan orang ramai sendiri.

Sebagai contoh masalah penyalahgunaan dadah yang mana ibubapa sekarang ini kalau yang tidak bernasib baik yang anak-anak mereka itu terlibat, ke mana yang mereka hendak pergi; pergi jumpa doktor di hospital, dia beri satu ubat berbentuk semacam, lain pula ceritanya. Lepas itu tidak boleh baik berjumpa pula dengan bomoh dan dukun, semacam jenis perubatan pula yang wujud—tidak juga baik. Cari pula sinseh-sinseh dia pula memberi segala jenis herbs dan sebagainya yang dimakan oleh orang ramai, tidak juga baik. Lepas daripada itu timbul pula kata-kata yang mana memutar belit dan memeningkan kepala orang ramai iaitu perbalahan (professional disagreement) masalah ubat-ubat ini di kalangan ubat-ubat tradisional dengan ubat-ubat moden. Jadi ini perlu pihak Kerajaan, Kementerian Kesihatan mengambil berat.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, panjang lagi ucapan?

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Sedikit lagi.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Berapa lama lagi?

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Lebih kurang dalam 15 minit.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Kalau begitu, Yang Berhormat, saya tempohkan Dewan ini selama 15 minit lebih kurang dan pada pukul 5.00 akan disambung semula.

Persidangan ditempohkan pada pukul 4.44 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 5.05 petang.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, pada waktu saya tempohkan Dewan tadi selama 20 minit Ahli Yang Berhormat dari Setapak sedang berucap. sekarang saya jemput Ahli Yang Berhormat itu untuk menyambung ucapannya.

5.05 ptg.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Tadi saya telah membangkitkan masalah jurang yang berlaku antara pihak masyarakat orang ramai dengan pihak pakar-pakar atau pegawai-pegawai perubatan sendiri dengan doktor-doktor dan juga perselisihan pemikiran yang berlaku mengenai kepercayaan ubat-ubat tradisional dengan ubat-ubat moden dan saya percaya dalam perkara ini pihak Kementerian boleh memperbaiki keadaan dan boleh mententeramkan keadaan perselisihan ini sekiranya cadangan saya itu diterima, iaitu menempatkan doktor-doktor ini, sama ada doktor-doktor dalam Kerajaan ataupun melalui MMA—Persatuan Majlis Doktor ini sendiri menempatkan doktor-doktor yang ramai ada menjalankan tugas-tugas mereka di dalam bandar ataupun di luar bandar ini bercampur gaul rapat dengan masyarakat umum dengan cara doktor-doktor ini sendiri melibatkan diri di dalam badan-badan sukarela yang banyak wujud di dalam negara kita.

Sekarang ini kita lihat doktor-doktor ini dijemput sahaja untuk menduduki sebagai Penasihat Perubatan, sebagai contoh dalam pasukan bola sepak ataupun di mana-mana persatuan kalau ada kaitannya dengan masalah perubatan. Saya rasa anggapan ini adalah satu anggapan yang salah. Sepatutnya pakar-pakar perubatan ataupun doktor-doktor ini hendaklah kita terima dengan hati yang terbuka dan doktor-doktor ini sendiri pun mestilah jangan merasa diri mereka itu berasingan dengan masyarakat umum, inilah paling penting supaya masyarakat mendapat panduan, masyarakat boleh dinasihatkan perkara-perkara daripada segi kesihatan dengan jalan yang benar, terutamanya sekarang berlaku dalam negara kita yang sedang membangun di mana penyakit-penyakit masyarakat, penyakit-penyakit lama atau penyakit-penyakit baru senang sahaja

wujud yang dibawa oleh pengaruh-pengaruh daripada luar ataupun sengaja diadakan daripada dalam.

Penyakit lama misalnya yang jarang disebut tetapi kerap berlaku dan menjadi satu penyakit yang bahaya yang dikatakan penyakit jantina, sipilis misalnya yang mana ramai di kalangan muda-mudi sekarang ini jahil tidak mengetahui bagaimanakah penyakit ini boleh berjangkit di antara satu sama lain. Mereka itu mengetahui penyakit ini setelah dihinggapi sendiri, setelah berjumpa dengan doktor baru mendapat nasihat. Tetapi kalau masyarakat umum terutama sekali di kalangan muda-mudi ataupun badan-badan belia ada doktor-doktor menduduki di dalam jawatankuasa tersebut masalah perkara-perkara ini boleh dia menjadikan bualan biasa, boleh menjadikan ceramah kepada belia-belie supaya belia-belie dan beliawanis kita ini boleh mengadakan pencegahan atau beringat-ingat bagaimana hendak mengelakkan penyakit jantina yang berjangkit ataupun yang dikatakan sipilis ini.

Itu sebagai satu contoh, kenapa saya merasai tiap-tiap doktor sama ada doktor ini membuka perniagaan sendiri ataupun doktor-doktor ini bertugas dengan pihak Kerajaan mestilah berhubung rapat, mencampuri masyarakat dalam kehidupan tiap-tiap hari, masyarakat biasa di kalangan orangramai demi untuk faedah kesihatan negara kita keseluruhannya.

Dalam pada itu pula kalau mereka ini bercampur bebas dengan pihak orangramai itu lebih terkenal dan mereka itu boleh menyampaikan ilmu pengetahuan yang baik sebagai panduan hidup untuk masa hadapan jenerasi kita.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang penting juga seperti saya mendengar ucapan daripada Yang Berhormat Menteri tadi iaitu jelas kita lihat sekarang ini doktor-doktor ini yang pertamanya yang diberi latihan daripada luar negeri, saya rasa ada di antaranya tidak mempunyai semangat nasionalis, ataupun tidak kasihkan warganegara Malaysia yang berbilang kaum dan yang miskin yang berada di luar bandar, sebab kita lihat ramai sangat doktor-doktor yang mempunyai kepakaran dan sebagainya tidak mahu mengorbankan

kepandaian dan kebolehan mereka itu berkhidmat di luar bandar. Dan walaupun mereka itu berada di luar bandar, mereka itu mencari jalan bagaimana hendak keluar daripada luar bandar supaya lekas pindah balik ke dalam bandar berkhidmat ataupun kalau sudah cukup tempoh mengikut undang-undang tiga atau lima tahun mereka ini kadang-kadang terus berhenti membuka perniagaan sendiri. Jadi semangat tidak ada perasaan kasihkan warganegaranya sendiri walaupun yang bukan seagama ini adalah juga menjadi satu tanggungjawab sama ada melalui Kementerian Kesihatan ataupun melalui Persatuan Majlis Perubatan ini bagaimana hendak menghidupkan semangat dedikasi, kasihkan negara, kasihkan bangsa di kalangan doktor-doktor terutama sekali di kalangan doktor-doktor yang muda yang baru terlatih atau baru lulus daripada luar negeri. Tetapi bukanlah kita hendak menyatakan satu open statement, hendak memuji doktor-doktor yang terlatih di universiti tempatan, tetapi bukti-buktinya jelas doktor-doktor yang keluar daripada universiti tempatan, saya percayalah barangkali Menteri akan memberi penjelasan sama ada apa saya teka ini benar atau tidak, tidak begitu menimbulkan masalah untuk hendak menghantar mereka ini berkhidmat di luar bandar. Sebab mereka ini berasal daripada luar bandar dan juga mereka diberi latihan tempatan di universitinya sendiri.

Dalam perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, untuk menggalakkan supaya doktor-doktor yang terlatih di dalam negara kita ini suka berkhidmat di luar bandar, saya mencadangkan kepada Menteri Kesihatan dan kepada Kerajaan iaitu apabila doktor-doktor yang terlatih di universiti tempatan ini mengadakan latihan praktikal eloklah mereka ini dihantar menjalankan latihan praktikal (practical training) di hospital-hospital luar bandar. Sekarang ini saya lihat kebanyakan doktor-doktor yang sedang berlatih di universiti di dalam negara kita ini menjalankan latihan praktikalnya di bandar-bandar besar. Boleh jadi Kerajaan meletakkan mereka ini oleh kerana hospital-hospital di luar bandar tidak mempunyai alat-alat yang lengkap dan kemudahan-kemudahan yang cukup.

Di sini juga perlu dijelaskan bahawa kesilapan itu datang daripada susunan pentadbiran pihak Kementerian sendiri oleh sebab tidak melengkapkan kemudahan-kemudahan yang cukup di hospital-hospital luar bandar sehinggakan tidak dapat menghantar bakal-bakal doktor yang sedang menjalankan latihan di universiti tempatan untuk mengadakan latihan praktikal di hospital-hospital di luar bandar. Kalau perkara ini dapat dilaksanakan, saya percaya daripada latihan praktikal (practical training) itu kelak akan wujudnya hubungan ataupun akan wujudnya perasaan persefahaman ataupun wujudlah suatu semangat kesedaran di kalangan bakal-bakal doktor ini apabila mereka menjalankan latihan praktikal di luar bandar, mereka nampak kekurangan, mereka nampak kehausan, kemiskinan penduduk-penduduk di luar bandar itu berkehendakkan atau lapar kepada tenaga mereka. Ini akan mewujudkan semangat kasih sayang mereka kepada penduduk-penduduk di luar bandar.

Tetapi yang lepas-lepas ini kita perhatikan doktor-doktor yang datang daripada luar negeri yang dihantar keluar bandar kerana paksaan mengikut syarat-syarat perkhidmatan tetapi kebanyakannya bukan datang daripada kerelaan hati mereka sehinggakan beberapa kawasan di dalam percampuran saya melihat doktor itu bertugas di kawasan-kawasan tersebut, mereka itu bertugas apabila dipanggil untuk datang bertugas kalau tidak dia akan mencari jalan keluar ataupun waktu-waktu hari minggu, hari cuti dia akan tinggalkan tempat mereka bertugas kerana wujud jurang kehidupan, jurang pemikiran tempat mereka bekerja dengan penduduk-penduduk tempatan itu sendiri.

Jadi, inilah satu exercise yang besar ataupun satu pandangan yang patut difikirkan oleh Kementerian dengan mengadakan perhubungan-perhubungan dan dengan mengadakan aktiviti-aktiviti supaya merapatkan jurang ataupun supaya to bridge the gap yang sekarang ini berleluasa wujud antara orangramai dengan pihak doktor-doktor sama ada doktor-doktor yang terlatih di luar negeri ataupun doktor-doktor yang terlatih di dalam negeri.

Perkara yang lain, saya lihat sekarang ini seperti apa yang berlaku di bandar-bandar besar seperti di Kuala Lumpur ini sendiri, banyak kawasan-kawasan setinggan yang wujud. Kawasan-kawasan setinggan ini dengan tersendirinya menimbulkan masalah terutama sekali kepada anak-anak mereka yang ibubapanya bersetinggan iaitu seperti sekarang yang sangat teruk berlaku yang mana Menteri Kesihatan patutlah mengambil berat dalam perkara ini iaitu berlakunya rabun mata di kalangan kanak-kanak. Ramai anak-anak yang duduk bersetinggan mata mereka telah menjadi rabun. Sebabnya, saya tidak boleh hendak cakap, kerana saya bukan seorang doktor tetapi kalau pihak Kementerian mengadakan siasatan bolehlah lihat, kalau tidak percaya, bertanyalah guru-guru sekarang ini.

Yang kedua, penyakit cacing kerawit telah mula balik wujud di kalangan murid-murid sekolah dan ini menjadikan penyakit yang berjangkit juga kalau tidak dikawal.

Yang ketiga, kekurangan darah. Ini boleh jadi masalah makanan yang dikatakan malnutrition.

Inilah tiga perkara yang sekarang ini yang sedang berleluasa berlaku di kalangan murid-murid sekolah—tidak kira apa kaum, Melayukah, Cinakah atau India tetapi kalau bersetinggan sahaja salah satu daripada tiga penyakit yang saya sebut itu mesti wujud.

Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini melalui Universiti Kebangsaan satu kumpulan doktor-doktor dari semua kaum telah datang melawat beberapa kawasan dan dengan adanya bantuan daripada satu badan yang dikatakan International Child Care daripada Amerika Syarikat yang telah menderma kepada satu kawasan sebanyak US\$10,000 iaitu berjumlah lebih kurang \$23,000 telah membentuk satu badan usahasama dengan penduduk-penduduk tempatan dan membawa doktor-doktor tempatan untuk menolong, memberi ilmu pengetahuan kepada ibu-ibu yang sedang mengandung iaitu memeriksa darah ibu-ibu yang sedang mengandung dan juga memeriksa bayi-bayi baru lahir yang tinggal di kawasan setinggan. Inilah satu daripada usaha yang sedang dijalankan oleh Universiti Kebangsaan; beberapa orang professor telah

datang menghubungi saya sendiri dan meminta kerjasama dan saya percaya kalau ini berjaya beberapa kawasan lain pula boleh diadakan projek seumpama ini.

Tuan Yang di-Pertua, menyelamatkan bayi-bayi ini amatlah penting, sebab kita semua sedia maklum di kawasan setinggan apa yang dapat diberi oleh Kerajaan sekarang untuk sementara waktu ini ialah cuma bekalan air sahaja. Bekalan air ini pun sebatang paip untuk 50 buah rumah ataupun 200 buah rumah.

Tuan Yang di-Pertua, dalam rumah kita ada beberapa batang paip. Ini sebatang paip untuk 200 buah rumah. Bagaimana mereka ini hendak dapat bekalan air yang cukup, kadang-kadang air itupun macam ekor tikus sedikit sahaja keluar, daripada pagi sampai malam satu baldi pun susah hendak dapat air. Bekalan api pula, ada kawasan-kawasan yang ada tidak ada api. Dalam pada itu pula tidak ada usaha yang dirancang secara besar-besaran untuk memberi mereka tempat membuang najis, mereka membuang najis bersepah-sepah. Inilah menjadi penyakit terutama sekali yang teraniaya ialah kanak-kanak yang umurnya baru pandai berjalan, yang bersepah-sepah di kawasan setinggan ini memijak tanah-tanah yang penuh dengan najis dan kekotoran. Maka sebab itulah apabila disiasat daripada 100 orang kanak-kanak antara umur 2 sampai 4 tahun, 80%nya perutnya buncit kerana mengandungi cacing kerawit. Dan kanak-kanak ini setelah besar apabila masuk ke sekolah pula baru darjah dua matanya telah rabun.

Tuan Yang di-Pertua, memandang usul ini banyak kaitannya dengan masalah kesihatan, maka perlulah saya membangkitkan perkara ini untuk kepentingan bukan sahaja kepentingan Kementerian Kesihatan bahkan juga kepada Kementerian Wilayah Persekutuan yang saya percaya Yang Berhormat Menteri dan Yang Berhormat Timbalan Menteri sedia maklum dalam perkara ini tetapi saya berharap bukanlah memaklumkan sahaja dan janganlah apabila satu-satu perkara itu dikemukakan untuk dikaji apa yang saya minta selaku Wakil Rakyat di Wilayah Persekutuan ini minta perlaksanaan, dijalankan dengan serta-merta

bagi menyelamatkan bayi-bayi dan kanak-kanak yang tidak berdosa ini daripada mengidap penyakit cacing kerawit, daripada mengidap penyakit rabun mata untuk kepentingan masa hadapan mereka.

Saya minta juga kepada pihak semua Kementerian itu apabila mewujudkan badan-badan sukarela atau apabila mewujudkan apa sahaja badan-badan yang ada di dalam sekitar bandar, jangan lupa menjemput doktor-doktor ini duduk bersama-sama dalam badan-badan tertentu. Sebab saya lihat kurang sangat badan-badan yang diwujudkan oleh pihak Kerajaan menggunakan tenaga kepakaran doktor-doktor. Tuan Yang di-Pertua, setakat itulah sahaja serba sedikit saya memberi pandangan.

Akhirnya saya suka mengatakan sekarang ini satu masalah yang besar berlaku, masalah pemeriksaan air kencing orang-orang yang terlibat dalam penyalahgunaan dadah. Sekarang ini pihak polis sendiri menghadapi masalah iaitu apabila penagih menyerah diri ataupun ditangkap untuk hendak menentukan sama ada mereka ini betul-betul terlibat dalam penyalahgunaan dadah, air kencingnya itu untuk diperiksa mengambil masa yang lama, tidak ada kelengkapan yang cukup dan kalau hendak dihantar kepada pihak Kerajaan mengambil masa sekurang-kurangnya 2 hari atau 3 hari baru dapat balik laporannya. Saya difahamkan alat-alat ini bukanlah alat-alat yang mahal. Apa salahnya Kerajaan mengarahkan tiap-tiap klinik yang bersepah merata-rata di dalam bandar ataupun di mana-mana dimestikanlah mempunyai kelengkapan ini sebagai perkhidmatan untuk orang ramai dan tiap-tiap klinik itu memberi pemeriksaan secara percuma sebab Kerajaan telah mengisytiharkan dadah ini musuh negara yang utama. Apa salahnya doktor-doktor di tiap-tiap klinik ini memberi perkhidmatan percuma kepada sesiapa juga yang hendak memeriksa kencing sama ada mereka ini mengandungi dadah atau tidak.

Itulah pandangan saya, Tuan Yang di-Pertua, ini cadangan saya, saya minta kalau klinik-klinik ini tidak dilengkapi Kerajaan mesti mengeluarkan salah satu daripada syarat apabila mereka hendak mendaftar, membuka klinik—khidmat hendak kutip wang daripada orang ramai, tetapi apakah

khidmat mereka kepada orang ramai yang boleh orang ramai ini dapat balasan balik. Dalam perkara ini, saya menyokong penuh apa yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Petaling.

5.28 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Petaling): Tuan Yang di-Pertua, keperluan supaya doktor-doktor baru berkhidmat secara wajib dalam perkhidmatan Kerajaan untuk tempoh tiga tahun telah dikenalkan 10 tahun dahulu sebagai langkah untuk mengatasi kekurangan doktor-doktor di hospital-hospital dan juga dalam perkhidmatan Kerajaan.

Sekalipun sepuluh tahun dahulu, Menteri Kesihatan ketika itu telah bercakap tentang perancangan untuk mengatasi kekurangan doktor-doktor dalam dekad akan datang—seperti juga dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan sungguh pun bukan tadi yang telah mengatakan bahawa kekurangan (teruk) doktor-doktor akan diselesaikan menjelang tahun 1990. Kerajaan masih menghadapi kekurangan doktor-doktor yang paling teruk sejak kebelakangan ini yang disebabkan oleh penghijrahan “double” atau double migration, pertama sekali oleh doktor-doktor yang meninggalkan perkhidmatan Kerajaan untuk berkhidmat di bidang swasta dan kedua, oleh doktor-doktor yang berhijrah ke negara-negara lain.

Kegagalan perancangan Kerajaan untuk menyelesaikan masalah kekurangan teruk doktor-doktor di negara ini boleh dilihat dari Jadual 5-4 Rancangan Malaysia Keempat yang menunjukkan bahawa bilangan orang-orang bagi setiap doktor yang berdaftar telah menambah buruk dalam tahun 1980 berbanding dengan tahun 1970. Rancangan latihan doktor-doktor kita sebenarnya telah tidak boleh diikuti dengan pertambahan penduduk-penduduk. Maka dalam tahun 1970 di seluruh negara terdapat seramai 4,263 orang untuk setiap doktor yang berdaftar tetapi dalam tahun 1980 pula, nisbah ini telah merosot dan telah menjadi 4,321 orang untuk setiap doktor yang berdaftar.

Dalam ertikata negeri, ini bermakna untuk Negeri Selangor, dan nisbah 1,801 orang untuk setiap doktor yang berdaftar dalam tahun 1970, nisbah ini telah tambah buruk dan menjadi 2,293 orang bagi setiap doktor yang berdaftar dalam tahun 1980, untuk Pulau Pinang pula, dari nisbah seramai 2,502 orang bagi setiap doktor yang berdaftar dalam tahun 1970, nisbah ini telah bertambah buruk kepada 2,957 orang bagi setiap doktor yang berdaftar dalam tahun 1980, dan untuk Negeri Perak pula, dari nisbah 4,345 orang bagi setiap doktor yang berdaftar, nisbah ini telah tambah buruk dan menjadi 4,710 orang bagi setiap doktor yang berdaftar dalam tahun 1980.

Setiap tahun, Malaysia terpaksa mengambil doktor-doktor dari Indonesia, India dan Bangladesh untuk berkhidmat di sini sedangkan negara-negara ini memerlukan doktor-doktor dengan lebih dahsyatnya dari Malaysia.

Masanya sudah sampai bagi Kerajaan untuk menghadapi dengan seriusnya masalah pengaliran cerdik pandai perubatan mahupun dari perkhidmatan Kerajaan atau dari negara ini kerana jika tidak, pada satu hari kelak Yang Berhormat Menteri Kesihatan akan terpaksa datang ke Parlimen dan meminta supaya doktor-doktor baru dikehendaki berkhidmat secara wajib dalam perkhidmatan Kerajaan untuk selama enam tahun untuk bantu mengatasi kekurangan teruk doktor-doktor di negara ini.

Adalah sangat dikesalkan bahawa Laporan Persatuan Perubatan Malaysia bertajuk "Masa Depan Perkhidmatan Kesihatan di Malaysia" yang mana laporan tersebut yang dikepalai oleh Dr M. K. Rajakumar telah membicarakan secara luas masalah pengaliran cerdik pandai perubatan dicampak ke dalam bakul sampah oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan. Ini bukanlah satu petanda baik tentang kerjasama erat di antara profesion perubatan dengan Kementerian Kesihatan

untuk bekerjasama menyelesaikan masalah-masalah perubatan dan kesihatan di negara ini.

Salah satu cara untuk mengatasi masalah kekurangan teruk doktor-doktor dalam perkhidmatan Kerajaan ialah dengan membaiki syarat-syarat perkhidmatan doktor-doktor dan pakar-pakar, terutama sekali berkait dengan prospek promotion dan pelajaran tinggi.

Prospek kenaikan pangkat pegawai-pegawai perubatan adalah lebih rendah atau inferior dari pegawai-pegawai MCS. Meskipun beberapa urusan pembetulan atau rectification exercise telah dijalankan sejak beberapa tahun ini, jurang kenaikan pangkat di antara pegawai-pegawai perubatan dan pegawai-pegawai MCS masih besar untuk memujuk mereka menetap dalam perkhidmatan Kerajaan.

Malahan, saya difahamkan bahawa beberapa urusan kenaikan pangkat untuk membetulkan ketidakadilan ketara yang dilakukan terhadap pegawai-pegawai perubatan yang telah berkhidmat begitu lama yang dilulus sebelum kematian bekas Ketua Pengarah Perkhidmatan Perubatan, Tan Sri Dr Pillay, telah dibekukan dan ini pula telah menyebabkan perasaan tak puas hati dalam perkhidmatan perubatan.

Satu lagi cara untuk mengatasi kekurangan teruk doktor-doktor perubatan ialah untuk menambahkan pengambilan pelajar-pelajar perubatan baik pun di sini atau di luar negeri. Dalam pada hal ini terdapat keperluan untuk menambahkan pengambilan pelajar-pelajar bukan Melayu ke dalam fakulti perubatan Universiti Malaya dan Universiti Kebangsaan.

Untuk tahun akademik yang lalu, pengambilan ke dalam kedua-dua fakulti perubatan tempatan adalah seperti berikut:

	<i>Bumiputra</i>	<i>Bukan Bumiputra</i>	<i>Jumlah</i>
Universiti Kebangsaan ..	173 (90.1%)	19 (9.9%)	192
Universiti Malaya ..	80 (62.5%)	48 (37.5%)	128

Saya difahamkan bahawa untuk tahun akademik baru 1981-1982, nisbah pengambilan pelajar-pelajar bumiputra dan bukan bumiputra ke dalam kedua-dua fakulti perubatan masih tidak berubah, di mana Universiti Kebangsaan telah mengambil seramai 190 pelajar, dari mana 10% dari tempat-tempat tersebut diberikan kepada pelajar-pelajar bukan bumiputra; sedangkan Universiti Malaya mempunyai tempat untuk seramai 160 pelajar, dari mana satu pertiga tempat-tempat itu diberi kepada pelajar-pelajar bukan bumiputra.

Saya juga difahamkan bahawa Universiti Kebangsaan tidak mempunyai satu reserve list untuk pelajar-pelajar bukan bumiputra, misalnya, meskipun sebanyak 19 tempat perubatan ditawarkan kepada pelajar-pelajar bukan bumiputra, sekiranya lima atau lebih dari pelajar-pelajar berkenaan menolak tawaran tersebut disebabkan mereka telah pergi ke luar negeri atau pun telah menukar kepada kursus yang lain, tempat yang ditawarkan kepada mereka tidak diberi kepada pelajar-pelajar bukan Melayu yang lain. Di sebaliknya, pihak Universiti Kebangsaan mempunyai satu reserve list untuk pelajar-pelajar bumiputra yang layak dan dengan demikian, tempat-tempat yang ditawarkan kepada pelajar-pelajar bumiputra yang menolak tawaran tersebut diberi kepada pelajar-pelajar bumiputra yang lain. Ini nescaya adalah tidak adil sama sekali.

Untuk selama 10 tahun dahulu Universiti Malaya ada hadkan sendiri kepada pengambilan pelajar-pelajar untuk kursus perubatan kepada 128 pelajar-pelajar, sungguhpun ianya ada kapasiti untuk mengambil 160 pelajar-pelajar atas sebab bahawa tidak cukup pelajar-pelajar Melayu. Saya rasa ini satu perkara yang sangat preposterous khasnya apabila kita menghadapi masalah kekurangan teruk doktor-doktor dan ini pun menimbulkan soalan kenapa kapasiti perubatan Fakulti Perubatan Universiti Malaya tidak boleh dibesarkan sekurang-kurangnya sehingga semacam kapasiti Universiti Kebangsaan.

Pengambilan pelajar-pelajar bukan bumiputra untuk mengikuti kursus-kursus perubatan tempatan nyata adalah sangat rendah dan tidak mencukupi dan hendaklah

dilipatgandakan sebanyak tiga kali. Saya berharap bahawa Yang Berhormat Menteri Kesihatan akan menarik perhatian Yang Berhormat Menteri Pelajaran mengenai ketidakseimbangan yang besar ini dalam pengambilan pelajar-pelajar dan membetulkan keadaan tersebut.

Ini adalah lebih penting memandangkan sentiasa terdapat laporan-laporan mengenai kenaikan yuran sekolah bagi pelajar-pelajar asing di United Kingdom dan juga di negara-negara lain. Sebelum yuran universiti dinaikkan, seorang pelajaran perubatan di United Kingdom terpaksa menanggung perbelanjaan sebanyak \$250,000 dan sekiranya semua doktor-doktor yang berkhidmat sekarang dikehendaki membayar \$250,000 sebelum mereka boleh dilayak sebagai doktor, maka mungkin kita tidak akan mempunyai begitu ramai doktor di Malaysia hari ini.

Pertelingkahan baru-baru ini di antara Majlis Perubatan Malaysia (Malaysian Medical Council) dengan Persatuan Perkhidmatan Pentadbiran dan Diplomat mengenai keputusan JPA untuk menghantar seramai 20 orang pelajar ke Catholic University of Leuven di Belgium untuk pelajaran perubatan yang mana universiti tersebut merupakan sebuah universiti 'Unscheduled' telah menggambarkan sikap angkuh pegawai-pegawai Kerajaan yang tertentu yang bukan sahaja melakukan diskriminasi di antara ijazah-ijazah perubatan yang 'unscheduled' tetapi juga merampas kuasa-kuasa yang diberikan oleh Parlimen kepada Majlis Perubatan Malaysia atas perkara pengiktirafan ijazah-ijazah perubatan.

Saya ingin dapat tahu sama ada Yang Berhormat Menteri Kesihatan telah dirunding terlebih dahulu sebelum pelajar-pelajar kita dihantar ke fakulti perubatan Belgium itu yang mana ijazah-ijazah universiti berkenaan tidak diiktirafkan dan mengapakah Majlis Perubatan Malaysia yang ditubuhkan oleh Parlimen khususnya antara lain untuk mengendalikan fungsi pengiktirafan ijazah-ijazah tidak dirunding terlebih dahulu. Jika sekiranya seorang dua pegawai JPA boleh memberikan atau arrogate kepada diri mereka kuasa-kuasa yang diberikan kepada

Majlis Perubatan Malaysia, maka tidaklah ada keperluan untuk Malaysian Medical Council atau Parlimen berfungsi langsung.

Jabatan Perkhidmatan Awam (PSD) ada memberi nasihat selalu kepada pelajar-pelajar Malaysia supaya jangan pergi ke luar negeri dan ambil kursus di universiti-universiti atau maktab-maktab di mana degree mereka tidak diiktiraf, tetapi sekarang kita tengok bahawa PSD sendiri hantar pelajar-pelajar ke satu tempat, satu universiti di mana degree-nya tidak diiktiraf. Saya dapati bahawa di Universiti Belgium itu pelajar-pelajar Malaysia wajib belajar bahasa mereka iaitu Wallon, satu jenis bahasa French dan PSD mengatakan dalam enam bulan mereka boleh fasih dan boleh ikut kursus-kursus perubatan dengan taraf yang cukup. Saya rasa bukan banyak orang yang akan percaya hujah-hujah itu, mungkin apa yang mereka akan belajar bukan Dutch tetapi double Dutch.

Tuan Yang di-Pertua, ingin saya jelaskan di sini bahawa saya tidak memperkecil-kecilkan ijazah-ijazah atau taraf perubatan Catholic University of Leuven di Belgium kerana walaupun universiti tersebut adalah sebuah universiti yang lama dengan taraf akademik yang tinggi di lain-lain bidang tiada apa-apa diketahui tentang taraf perubatannya. Sebab itu suatu unknown factor.

Apakah insiden ini bermakna pihak JPA akan memutus sebelum Majlis Perubatan Malaysia tahu apa-apapun mana satu universiti atau kolej yang perubatan "unscheduled" yang pihak JPA akan memilih dan mengiktiraf. Ini tidak boleh diterima langsung dan perubatan ini hendaklah dihentikan sama sekali. Lebih banyak lagi ijazah-ijazah perubatan dari universiti-universiti asing yang mempunyai taraf dan reputasi antarabangsa hendaklah diiktirafkan tetapi ini hendaklah dilakukan menerusi proses yang teratur melalui Majlis Perubatan Malaysia dan bukan oleh seorang dua pegawai-pegawai JPA yang mungkin tidak akan tahu apa-apapun tentang perubatan.

Dalam pada ini, keputusan baru-baru ini yang dikenakan iaitu Kerajaan tidak akan mengiktirafkan ijazah-ijazah atau kelayakan-kelayakan perubatan post-graduate sekiranya ijazah first medical degree tidak diiktirafkan

meskipun ijazah post-graduate itu diiktirafkan di negara ini adalah tidak boleh dipertahankan serta inexplicable.

Maka, seorang rakyat Malaysia yang perolehi ijazah perubatan pertamanya baik pun "unscheduled" university di India, Taiwan atau Indonesia yang tidak diiktirafkan tetapi terus pergi ke Amerika Syarikat, United Kingdom atau Australia untuk post-graduate study dan mendapat kelayakan yang lebih tinggi mendapat recognition di Malaysia, sekarang mereka oleh kerana first degree mereka tidak direcognise kelayakan post-graduate mereka Kerajaan tidak diiktirafkan.

Saya tidak tahu idea siapakah ini tetapi cara self-denial bakat-bakat yang layak ini adalah sangat short-sighted dan self-defeating dan saya menggesa Kerajaan untuk mengembalikan kepada kedudukan asal dahulu yang lebih sensible di mana tanpa mengira sama ada ijazah perubatan pertama itu diiktirafkan atau tidak, pengiktirafan diberi di mana kelayakan-kelayakan tinggi atau post-graduate dengan sendirinya diiktirafkan. Memang, mereka yang malang kerana belajar di universiti-universiti yang unscheduled bukan kerana kesalahan mereka, patut digalakkan untuk membetulkan atau regularise kedudukan mereka dengan memperolehi kelayakan-kelayakan post-graduate daripada universiti-universiti yang dapat diiktirafkan supaya mereka boleh memberikan sumbangan-sumbangan besar kepada perkhidmatan perubatan negara kita ini.

Untuk beberapa ketika ini banyak telah diperkatakan tentang penubuhan kolej-kolej untuk pengkajian perubatan post-graduate di negara ini atau post-graduate courses dalam negara kita sendiri.

Dan kalau saya tidak silap pada bulan Julai lalu, Yang Berhormat Menteri Kesihatan, semasa berada di Pulau Pinang telah berkata bahawa satu rang undang-undang yang memperuntukkan pengkajian post-graduate di institusi-institusi pelajaran tinggi tempatan dalam berbagai-bagai bidang kepakaran akan dibentangkan di Parlimen tidak lama lagi. Beliau juga telah berkata perbincangan dan perunding sedang dan telah dijalankan

dengan badan-badan profesional dan kolej pakar-pakar perubatan (physicians, surgeons dan general practitioners).

Perkara ini kini menjadi lebih mendesak terutama sekali dengan tambahan besar yuran dan kos hidup di United Kingdom di mana ramai rakyat kita pergi untuk pelajaran perubatan post-graduate.

Akan tetapi, saya difahamkan bahawa penubuhan kemudahan-kemudahan pelajaran perubatan post-graduate tempatan sekarang dihalang (block) oleh pihak perubatan Universiti Kebangsaan untuk sebab-sebab yang mereka sahaja ketahui.

Yang Berhormat Menteri Kesihatan hendaklah menjelaskan sebab-sebab mengapa tektik-tektik yang bersifat menghalang dan dilatory seumpama itu dibenarkan, kerana hanya dengan mewujudkan peluang-peluang baru tempatan untuk doktor-doktor kita untuk memperolehi kelayakan post-graduate kita akan dapat menarik lebih ramai rakyat kita menetap dalam perkhidmatan Kerajaan dan juga dalam negara.

Laporan-laporan mengenai pakar-pakar yang meninggalkan perkhidmatan Kerajaan kini sudah menjadi satu perkara biasa atau normal reading diet. Umpamanya, di Hospital Besar, Kuala Lumpur, ramai doktor-doktor dan pakar-pakar telah meletak jawatan. Terdapat kekurangan pakar-pakar terutama sekali dalam bidang neuro-surgery, bius, plastic surgery, ear-nose and throat surgery dan lain-lain. Malahan, Jabatan ENT di Hospital Besar Kuala Lumpur telah ditutup. Pada satu masa dahulu, "cold surgery" iaitu pembedahan yang tidak begitu urgent dihentikan kerana kekurangan pakar-pakar pembedahan dan pakar-pakar bius. Hospital-hospital besar di lain-lain tempat di negara ini juga mengalami keadaan yang sama, jika tidak lebih buruk.

Semangat atau morale doktor-doktor dan pakar-pakar merupakan satu lagi sebab mengapa terdapat exodus doktor-doktor dan pakar-pakar dari perkhidmatan Kerajaan lebih-lebih lagi kerana mereka tidak dapat perkhidmatan yang cekap dan competent dari kakitangan kebawahan yang boleh menyebabkan kematian-kematian yang boleh sepatutnya dielakkan.

Umpamanya, pada 9hb Mei, 1981, seorang suri rumahtangga, Puan Teo Siong Huat dari 31 Kampong Enam, Bachang, Melaka, telah memanggil ambulan kerana anaknya yang berumur dua tahun, Gerald Tiew, telah jatuh ke dalam sebuah baldi air. Ambulan telah sampai 15 minit kemudian, budak itu dibawa masuk ke dalam ambulan dan alat oksigen atau "oxygen mask" telahpun digunakan. Tetapi, apabila pembantu hospital meminta attendant ambulan itu melepaskan oksigen, attendant berkenaan baru sedar yang ia tidak membawa bersama alat untuk melepaskan oksigen. Budak itu telah meninggal dunia apabila sampai di hospital, 15 minit kemudian, meskipun segala percubaan telah dijalankan untuk "revive" budak itu dengan oksigen di hospital tersebut. Saya menggesa Menteri Kesihatan supaya mengadakan satu siasatan dengan serta-merta tentang kematian budak berkenaan yang berlaku dan mereka yang bertanggungjawab dihukum atas kematian budak tersebut kerana kecuaiannya.

Tuan Yang di-Pertua, kecuaiannya seumpama itu yang menyebabkan orang ramai mengkritik dan mengecam hospital berkenaan hanya akan melumpuhkan lagi semangat doktor-doktor. Terdapat kemerosotan dalam perkhidmatan, budi bahasa dan perhubungan awam di hospital-hospital yang terdapat di negara ini. Satu kempen kebangsaan hendaklah dijalankan di semua hospital untuk memperbaiki imej dan hubungan awam hospital-hospital kita.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Kota Melaka.

5.50 ptg.

Tuan Chan Teck Chan (Kota Melaka): Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong usul yang dibawa oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan tadi.

Tadi kita sudah mendengar sebab-musabab dan alasan-alasan yang diuraikan bahawa usul ini perlu diutarakan. Jika kita ada mengkaji secara mendalam dan menyeluruh tentang keadaan kekurangan pakar-pakar perubatan atau pegawai-pegawai perubatan di seluruh Malaysia, saya yakin tentu kita akan mendapati bahawa usul ini perlu disokong dengan sepenuhnya.

Saya memberikan satu contoh di mana satu jawapan telah diberi oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan pada 4hb April, 1980 ketika menjawab soalan bertulis saya. Dari jawapan ini kita boleh melihat bahawa jumlah

pakar-pakar perubatan dan pegawai-pegawai perubatan yang telah meletakkan jawatan dari tahun 1974 hingga bulan Mac, 1980 ini umpamanya:

<i>Tahun</i>	<i>Pakar Perubatan</i>	<i>Pegawai Perubatan</i>
1971	15	144
1975	18	158
1976	19	174
1977	19	200
1978	33	176
1979	19	103
1980 (hingga Mac) ..	4	17

Kalau kita mengkaji lebih mendalam tentang keadaan masalah betapa seriusnya kekurangan doktor di tiap-tiap negeri

sepertimana angka-angka yang diberikan. Suka saya beritahu kepada Dewan yang mulia ini umpamanya.

<i>Negeri</i>	<i>Bilangan Jawatan</i>	<i>Yang diisi</i>	<i>Belum diisi</i>
Perlis	4	1	3
Kedah	13	7	6
Pulau Pinang	19	13	6
Perak	29	11	18
Selangor	7	5	2
Negeri Sembilan	14	8	6
Melaka	8	4	4
Johor	30	14	16
Pahang	16	4	12
Trengganu	12	7	5
Kelantan	12	7	5
Sabah	26	9	17
Sarawak	28	4	24
Hospital Besar, Kuala Lumpur	41	28	13

Tuan Speaker, dari angka-angka yang diberikan oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan sendiri kita boleh lihat dua aspek masalah yang dihadapi oleh negara kita. Yang pertama bukan sahaja masalah brain drain yang akan merugikan negara kita khasnya dalam aspek perkhidmatan perubatan kepada negara dan rakyat kita.

Aspek yang kedua ialah perkhidmatan perubatan sudah dijejaskan kerana masalah kekurangan pakar-pakar perubatan dan

pegawai-pegawai perubatan di seluruh Malaysia sepertimana yang saya nyatakan dalam tiap-tiap negeri dan dari angka doktor-doktor biasa dan pakar-pakar perubatan yang resign adalah kian meningkat, sebab itu usul ini perlu dibawa dan dilanjutkan tempoh 5 tahun lagi supaya tiap-tiap pegawai perubatan dan pakar-pakar perubatan hendaklah dikehendaki berkhidmat secara wajibnya dengan Kerajaan sekurang-kurangnya 3 tahun.

Saya menyokong langkah yang dicadangkan kerana sebagai rakyat Malaysia yang taatsetia dan bertanggungjawab kita perlu memberikan perkhidmatan secara dedikasi dan mengorbankan kepentingan diri kita sendiri demi kepentingan negara dan rakyat kita khasnya Malaysia sebagai negara yang sedang membangun.

Kalau kita kaji dari bilangan doktor yang dapat berkhidmat dengan bilangan rakyat Malaysia khasnya di masyarakat luar bandar kita tentu yakin bahawa peraturan ini perlu dikekalkan dan perkhidmatan compulsory atau secara wajib perlu dikekalkan bukan sahaja untuk pegawai-pegawai perubatan juga termasuk pakar perubatan. Memang langkah ini saya fikir bukanlah merupakan satu langkah yang positif yang far-sighted untuk mengatasi masalah kekurangan doktor dan pegawai perubatan di negara kita. Ini sebagai temporary measure untuk satu jangka waktu yang diperlukan.

Memang kita boleh dapat tahu bahawa sebab-musabab bahawa peraturan ini perlu dikekalkan atau dilanjutkan kerana doktor yang resign atau kita kekurangan pegawai-pegawai perubatan yang berkemahiran untuk berkhidmat di General Hospital atau di mana-mana klinik pun di tiap-tiap lapisan, di tiap-tiap tempat, tiap-tiap negeri. Saya fikir beberapa aspek masalah perlulah diperhatikan oleh Kerajaan kita sendiri iaitu mengkaji lebih menyeluruh dan mendalamnya tentang faktor-faktor yang mengakibatkan doktor-doktor kita yang meletak jawatan dari Perkhidmatan Awam khasnya pakar-pakar perubatan.

Memang dari aduan-aduan atau dari konteks kita dengan pegawai-pegawai perubatan atau pakar-pakar perubatan yang meletak jawatan ini, kita boleh mencari satu kesimpulan atau rumusan, umpamanya dari prospek kenaikan gaji atau peluang untuk kenaikan pangkat atau peluang untuk melanjutkan pengajian mereka di overseas. Memang ini adalah merupakan salah satu faktor yang memutuskan sebilangan pegawai-pegawai perubatan dan pakar-pakar perubatan khasnya dari doktor-doktor yang bukan bumiputra. Tetapi saya yakin dengan tertubuhnya Jawatankuasa di bawah Kementerian sepertimana yang diumumkan

oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan pada 4hb April, 1980 di mana kita boleh lihat beberapa langkah telah diambil untuk memperbaiki skim elaun dan gaji mereka, untuk memperbaiki prospek kenaikan pangkat dan beberapa jawatan pun diwujudkan supaya mereka boleh dinasihat atau dipujuk untuk terus berkhidmat dengan negara kita.

Satu aspek saya fikir yang lebih positif perlu diberikan priority oleh Kementerian Kesihatan kita sebagai langkah yang far-sighted untuk menyelesaikan masalah ini ialah bagaimanakah selain daripada kita mengkaji semula dan memperbaiki skim gaji, kenaikan pangkat, further study, further research di overseas. Saya fikir yang lebih mustahak ialah bagaimana kita boleh menggunakan sepenuhnya facilities yang ada di dalam negara kita umpamanya di pusat-pusat pengajian tinggi dalam universiti-universiti tempatan bolehkah capacitynya diperluaskan supaya bilangan pelajar-pelajar dalam jurusan perubatan ini bolehlah ditambahkan. Ini memanglah merupakan satu langkah yang lebih positif dalam jangka masa yang pendek ini untuk menambah bilangan doktor seterusnya boleh produce lebih ramai doktor untuk berkhidmat bagi mengatasi masalah kekurangan pegawai perubatan.

Satu aspek ialah saya harap Menteri Kesihatan boleh memberikan perhatian yang berat supaya satu perundingan diadakan dengan pegawai-pegawai baik yang telah resigned atau yang masih dalam perkhidmatan awam atau perkhidmatan sektor swasta ialah bagaimana Kerajaan boleh memberikan galakan (incentive) untuk menggalakkan lebih ramai doktor-doktor kita khasnya dalam perkhidmatan awam dalam General Hospital untuk mengambil cuti mereka melanjutkan pengajian tinggi mereka di overseas dengan elaun dan scholarship diberikan tanpa mengira apa-apa kaum. Saya yakin cara ini mungkin akan memberikan satu perangsang atau galakan untuk memujuk mereka tinggal dalam perkhidmatan awam kita dan segala perbelanjaan baik dari doktor private atau doktor awam yang dibelanjakan di overseas untuk melanjutkan pengalaman dan kemahiran mereka yang moden di overseas boleh dilepaskan daripada pembayaran income tax. Ini juga bukan sahaja dari segi

mutu atau standard perkhidmatan perubatan boleh dipertingkatkan tetapi dari aspek yang lain boleh menggalakkan lebih ramai doktor-doktor tempatan rakyat Malaysia untuk mengambil peluang ini untuk mempelajari tenet atau knowledge perubatan yang lebih up-to-date tetapi hari ini saya dapati mereka merasa kesal dan kadang-kadang merasa keciwa kerana alat-alat perkakas perubatan yang mereka beli pun tidak dapat diberikan apa-apa incentive cukai supaya mereka boleh dibebaskan atau dilepaskan daripada membayar umpamanya surtax dan lain-lain tax, kadang-kadang ada sampai 45%.

Sekarang sebagai negara yang membangun seperti Malaysia, kita perlu mempelajari dari negara-negara yang lain yang sangat advanced di bidang sains iaitu doktor-doktor biasanya adalah diberikan incentive untuk mengeluarkan wang sendiri untuk meningkatkan kemudahan-kemudahan perubatan dan perbelanjaan yang mereka import mesin-mesin ini biasanya adalah diberikan exemption of tax. Saya harap Yang Berhormat Menteri Kesihatan boleh merujukkan perkara ini kepada Menteri Kewangan supaya perkara ini boleh diperundingkan dengan lebih mendalamnya iaitu bagaimana kita boleh mempertingkatkan mutu perkhidmatan perubatan negara kita di samping itu juga boleh mencegah rakyat Malaysia yang professional sebagai doktor ini migrate ke negara-negara yang maju seperti Australia, New Zealand dan lain-lain negara di mana dari segi pembangunan manpower (manpower development) negara kita, saya rasa ini adalah merupakan satu kerugian yang sangat besar, juga merupakan satu pembaziran kalau langkah-langkah yang positif tidak diambil untuk mencegah perkara ini terus berlanjutan, kerana seseorang doktor kalau dia migrate ke negara-negara yang maju, tentu negara yang menerima mereka itu adalah untung tetapi mereka adalah rugi. Tentu kita tidak ada apa-apa undang-undang yang boleh menahan mereka perlu tinggal di Malaysia.

Malaysia sebagai negara yang bebas, kalau mereka merasa tidak puas hati baik dari segi terms atau conditions of employment, mereka boleh tinggalkan atau disebabkan kerana kebimbangan atas masa depan pelajaran anak

mereka dan lain-lain faktor lagi tetapi saya fikir, saya sebagai rakyat Malaysia yang biasa, yang taat setia dan bertanggungjawab, saya perlu menyeru bahawa doktor-doktor yang telah migrate ke overseas ini bolehlah pulang ke Malaysia untuk terus berkhidmat dengan negara kita, kerana negara kita sangat-sangat memerlukan perkhidmatan mereka.

Saya tidak fikir bahawa migrate ke overseas boleh mengatasi masalah mereka sendiri. Ini bukan sahaja tidak boleh mengatasi masalah sendiri juga tidak boleh menolong Kerajaan kita untuk memberikan perkhidmatan yang lebih baik kepada rakyat kita. Saya fikir sebagai rakyat yang taat setia, yang bertanggungjawab, yang mencintai negara kita, perlulah kita membuat satu rayuan atau seruan supaya mereka boleh pulang ke negara kita; tidak kira apa kaum asalkan dia adalah rakyat Malaysia, pulanglah ke tanahair kita sendiri.

Saya harap Kementerian Kesihatan boleh membuat certain arrangement untuk mereka balik, tentu tidak akan melalui satu cara paksaan untuk mereka balik ke Malaysia berkhidmat, kerana sebagai rakyat yang berkesedaran nasional ini, mereka adalah bertanggungjawab untuk terus menerus tinggal di Malaysia dan terus berkhidmat dan menyumbang kepada masyarakat dan negara kita. Mengabdikan diri kepada negara asing bukan satu cara yang boleh mengatasi masalah mereka selama-lamanya kerana negara-negara asing juga ada masalah diri sendiri. Ini boleh dilihat satu peristiwa yang berlaku di U.K., lebih serius daripada Malaysia sebagai multi-racial society.

Tuan Speaker, itulah saya kata kita perlu, baik rakyat atau negara, kita perlu memberi satu peluang kepada mereka untuk pulang ke tanahair kita untuk berkhidmat. Kepada doktor-doktor yang masih ada di Malaysia, saya merayu mereka supaya jangan lagi meninggalkan negara kita kerana satu perkara yang sangat tidak menyenangkan perasaan mereka, kerana saya fikir mengabdikan diri kepada overseas bukanlah satu langkah yang wajar, yang bijaksana, yang far-sighted tetapi ini satu langkah yang paling short-sighted sekali. Memang saya perlu menegur mereka, saya memang memahami perasaan mereka, perasaan putus asa-disappointed or frust yang

ada pada mereka kerana perkhidmatan mereka dalam perkhidmatan awam negara kita. Tetapi mereka perlu berdiri tegas untuk memperjuangkan perkara ini dan memperbaiki nasib dan masa depan mereka sendiri. Jangan hanya bergantung kepada negara asing untuk memperbaiki masa depan mereka. Saya tidak fikir ini satu cara yang baik yang mengharapkan negara asing untuk memperbaiki masa depannya. Lihat, bagaimana keadaan doktor-doktor yang ada di overseas hari ini yang migrated, adakah mereka menghirup lebih baik di Malaysia? Saya fikir tidak semuanya, hanya sebahagian kecil sahaja merasa seronok, merasa senang hati, temporary relief of their frustration tetapi bagaimana masa depan anak mereka dan mereka sendiri di overseas.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, ucapan Yang Berhormat telah jauh melencong daripada perkara yang asas. Kalau boleh Yang Berhormat tumpukan balik kepadanya.

Tuan Chan Teck Chan: Satu langkah saya mencadangkan untuk mengatasi masalah kekurangan pegawai perubatan, pakar-pakar perubatan ialah membuat satu rayuan kepada rakyat Malaysia yang sudah migrated ke overseas pulang ke tanahair kita. Itu satu langkah juga. Sebab itu saya fikir sudah sampai masanya bagi Kementerian Kesihatan bertindak lebih positif dan segera untuk melaksanakan hasil-hasil dari kajian yang dijalankan oleh Jawatankuasa yang tertakluk di bawah tanggungjawab Menteri Kesihatan dan saya harap beberapa jawatan baru boleh diwujudkan supaya mereka boleh lebih dedikasi berkhidmat dan terus berkhidmat di negara kita. Janganlah kita mengambil satu sikap yang negatif kalau mereka tidak mahu tinggal di Malaysia ini biarlah mereka migrate. Itu bukan satu cara yang baik untuk mengatasi masalah di negara kita.

Saya yakin Menteri Kesihatan kita tentu sudah berusaha sebolehnya seperti mana yang ia sendiri ada memberikan jawapannya dalam soalan yang saya tanyakan pada tahun 1980 dan saya yakin laporan ini juga boleh diumumkan supaya rakyat Malaysia yang sudah migrated ke overseas ini

boleh pulang kerana keadaan yang baru, alam sekitar, hidupan dan perkhidmatan yang baru, harapan yang baru, balik ke Malaysia.

Akhirnya, Tuan Speaker, saya mencadangkan bahawa tadi sepertimana saya ada mencadangkan iaitu beberapa pusat lanjutan dalam kajian perubatan ini boleh ditubuhkan di Sabah dan Sarawak termasuk di Semenanjung Malaysia dan juga kapasiti pelajaran perubatan yang ada di universiti-universiti tempatan atau pusat-pusat kesihatan ini boleh ditambahkan.

Akhirnya saya harap Yang Berhormat Menteri Kesihatan boleh mempertimbangkan dengan seserius-seriusnya cadangan saya ialah bagaimana rawatan perubatan (medical treatment) secara tradisional seperti dari masyarakat Cina, India dan saudara Melayu kita boleh dimasukkan dalam aliran perkhidmatan perubatan di General Hospital kita. Saya masih belum dapat apa-apa maklumat dari Menteri Kesihatan apakah hasil lawatannya ke negeri China baru-baru ini yang mengkaji, iaitu apa perkataan yang harus saya katakan dalam bahasa Tionghua "Chit Cheow Yee San" iaitu bagaimana cara ini boleh dibawa masuk ke dalam perkhidmatan perubatan negara kita dan juga cara rawatan perubatan acupuncture. Saya yakin sangat popular sekarang bukan sahaja di Europe juga di Asia khususnya di Malaysia baru-baru ini kita lihat di Johor Bahru, di Petaling Jaya pun ada beberapa pusat latihan acupuncture yang ditubuhkan oleh doktor-doktor pribet sendiri yang saya dapati ada beberapa doktor dan professor dari universiti-universiti berkenaan pun ada menjalani dan mengikuti kursus acupuncture.

Saya harap apa yang dijalankan di General Hospital Johor Bahru ini di mana ada dua pakar perubatan yang ada berkemahiran dalam rawatan perubatan acupuncture ini boleh memperkenalkan (introduce) ke semua General Hospital yang ada di Malaysia. Ini juga adalah merupakan satu langkah yang positif untuk menolong Kerajaan bukan sahaja mengatasi kekurangan pegawai-pegawai perubatan juga secara langsungnya boleh contribute untuk mempertingkatkan mutu perkhidmatan perubatan di negara kita khususnya di masyarakat luar bandar di mana kita sangat susah mendapat seseorang doktor

datang ke kampung pendalaman di mana kalau kita telefon atau naik motosikal pun mengambil masa. Jikalau ada amalan perubatan Cina "Chit Cheow Yee San", saya yakin itu adalah satu langkah yang baik untuk mengatasi masalah ini.

Saya harap Yang Berhormat Menteri Kesihatan boleh memberitahu Dewan yang mulia ini apakah hasil dan keputusan yang telah diambil untuk memperbaiki dan memperkenalkan modern medical service termasuk Chit Cheow Yee San itu di negara kita. Sekianlah sahaja.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Pasir Puteh.

6.26 ptg.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed (Pasir Puteh): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong cadangan yang dibuat oleh Menteri Kesihatan bagi menambahkan tempoh 5 tahun lagi di dalam perkhidmatan pendaftaran doktor di negara kita. Ini setidak-tidaknya dapat mengatasi kekurangan doktor yang berlaku di dalam negara kita sekarang ini.

Cuma apa yang saya hendak sebutkan ada beberapa perkara tentang berlaku kepada perkhidmatan doktor sekarang, misalnya apabila berlakunya peperangan di Vietnam kita dapati ramai doktor-doktor kita yang telah cuba mendaftar diri di luar negeri iaitu kepada Australian Medical Association kerana bercadang kalau sekiranya berlaku apa-apa di dalam negara kita maka mereka itu dapat lagi menyambung hidupnya di negara-negara lain. Jadi doktor-doktor dan pakar-pakar seperti ini kalau mereka itu mempunyai sikap seperti ini saya rasa jangan nanti berlaku sesuatu kepada negara kita tetapi mereka itu kalau hendak meninggalkan negara kita, kita persilakan meninggalkan sekarang juga jangan nanti berlaku sesuatu terhadap negara kita, baru mereka hendak meninggalkan negara ini. Ini kepada doktor yang telah mendaftarkan diri di Australia atau di negara-negara luar dengan tujuan untuk meninggalkan negara ini apabila berlaku sesuatu maka ini merupakan mereka yang tidak begitu taatsetia kepada negara ini dan mereka ini telah membelakangkan Rukunegara di dalam negara ini.

Saya minta kepada Kementerian berkenaan supaya mengkaji atau menyelidik berapa ramai doktor-doktor dan pakar-pakar yang mengambil tindakan seperti ini dan cuba hendak meninggalkan negara ini apabila mereka mendapati sesuatu kesusahan di negara ini dan tidak mahu hidup dan mati bersama-sama di negara ini dan ini cuba hendak melepaskan diri apabila sesuatu berlaku. Apakah perbuatan seperti ini oleh doktor-doktor dan pakar doktor yang mendaftar diri di luar negeri dengan tujuan ini apakah menjadi satu kesalahan di dalam perkhidmatan negara kita? Adakah boleh doktor ini mendaftar di dua buah negeri, mendaftar di negara kita kemudian mendaftar di negara luar dengan cadangan-cadangan yang tersendiri? Adakah ini merupakan satu kesalahan kepada perkhidmatan doktor di dalam negara ini dan apakah pihak Kementerian boleh mengambil tindakan sesuatu kepada doktor-doktor seperti ini ataupun pihak Menteri mempunyai kuasa tertentu bagi mengawal supaya perkara ini tidak berlaku dan dicegah daripada apa yang dilakukan oleh mereka ini.

Selain daripada itu kepada doktor-doktor ini saya rasa walaupun mereka ini seorang doktor di dalam bahagian penyakit tetapi mungkin mereka itu tidak begitu pakar dalam bahagian kejiwaan, taatsetia, Rukunegara dan juga lain-lain perkara yang boleh menentukan mereka itu sebagai warganegara yang sebenarnya di dalam negara ini. Oleh itu Rukunegara ataupun ilmu sivik dan juga ilmu-ilmu yang boleh membentuk jiwanya supaya taatsetia kepada negara ini patut diberi kepada doktor-doktor yang berniat seperti ini.

Tuan Yang di-Pertua, yang kedua saya hendak menyebutkan kita sekarang kekurangan doktor menyebabkan kita ramai mengambil doktor-doktor kontrak daripada luar negeri dan doktor-doktor ini telah datang bekerja di negara kita dan telah mendapat elaun yang baik tetapi malangnya ada di antara mereka ini, bukan semua, tidak memberi perkhidmatan yang baik, ada setengahnya tidak mahu menjalankan kerja "on call" misalnya, waktu malam, luar pejabat tak hendak. Apabila dia datang ke daerah, dia bertanya mana rumah doktor,

fasal apa rumah doktor ini buruk! Dia hendak kemudahan-kemudahan lebih daripada kemudahan yang ada pada doktor kita.

Kadang-kadang Pegawai Kesihatan duduk rumah batu besar maka dia berkehendak seperti Pegawai Kesihatan itu juga dan menyebabkan mereka ini tidak mahu menjalankan perkhidmatan yang baik. Jadi saya minta kepada pihak Kementerian supaya menentukan tiap-tiap doktor yang datang ke negara kita ini mereka itu benar-benar hendak berkhidmat sebagai seorang doktor dan hendaklah mengadakan suatu kontrak atau perjanjian yang boleh kita menamatkan perkhidmatannya kalau sekiranya kita tidak berkehendakkan dan kalau boleh perkhidmatan ini diberi tahun ke tahun, bukan dikatakan 3, 4 atau 5 tahun tetapi diberi tahun ke tahun. Kalau mereka hendak tahun ke tahun, perkhidmatannya diberi tahun ke tahun dan dalam masa 3 atau 5 tahun supaya senang kita dapat menamatkan kontraknya. Kalau kita ada seorang doktor kontrak datang daripada luar negeri yang malas, yang tidak memberi perkhidmatan yang memuaskan, bahkan menjadi racun kepada rakyat dan negara kita dan menjadi beban kepada negara kita maka hendaklah ditamatkan segera dengan kontrak sebagaimana kontrak yang saya cadangkan tadi. Jangan diadakan kontrak selama 3 tahun, menanti masa 3 tahun adalah lama tetapi adakan kontrak setahun ke setahun ataupun kalau boleh bulan ke bulan dalam masa 3 atau 5 tahun. Dengan cara ini dapat kita mengawal doktor-doktor seperti ini dan apabila mereka ada di negara ini mereka mesti mengikut peraturan perkhidmatan dalam negara ini, mereka tidak boleh mengikut kehendak dan selira dan mengharapkan sesuatu yang lebih daripada apa yang patut kita sediakan di sini. Jika sekiranya kita dapat mengadakan kontrak kepada doktor ini hendaklah kita juga boleh membatalkan kontrak-kontrak sekiranya perkhidmatan tidak memuaskan.

Selain daripada itu juga saya hendak menyebut tentang kekurangan doktor telah menjadi satu kenyataan umum dan saya rasa ramai kawan-kawan saya telah menyebut tentang kekurangan ini. Cuma saya hendak menyebutkan malangnya bagi kita ialah kadar pembahagian doktor di antara bandar dengan luar bandar ini tidak sama. Kita dapati beban

doktor di luar bandar adalah berat daripada doktor dalam bandar dan jangan lupa kalau kita pergi ke Hospital-hospital Besar, di Kota Bharu misal kata atau di Kuala Trengganu berpuluh-puluh doktor, ada di antara doktor yang goyang kaki yang datang pukul 9.00 pagi dan sebelum pukul 4.00, 3.30 petang sudah siap hendak balik tetapi ada doktor di kampung-kampung yang bekerja daripada pukul 8.00 pagi sampai pukul 5.00 atau 6.00 petang tak dapat balik dan waktu malam berkhidmat lagi, begitu juga Pegawai-pegawai Kesihatan terpaksa keluar malam, ini disebabkan kekurangan doktor di luar bandar.

Saya menarik perhatian di sini kadang-kadang kekurangan doktor ini disebabkan pembahagian yang tidak adil di antara bandar dengan luar bandar, jadi menyebabkan beban kepada doktor luar bandar adalah lebih berat kalau kita bandingkan dengan dalam bandar. Oleh itu perhatian pihak Kementerian Kesihatan supaya menentukan doktor-doktor di luar bandar itu dapat dikurangkan beban dan janganlah banyak sangat doktor di dalam bandar itu menggoyang kaki menanti masa untuk balik tanpa memperhitungkan perkhidmatannya yang baik.

Itulah beberapa perkara yang saya menimbulkan di dalam Dewan ini dan berharap mendapat perhatian daripada pihak Kementerian berkenaan. Oleh itu saya menyokong cadangan yang dibentangkan oleh pihak Kementerian Kesihatan di dalam memberi faedah kepada negara ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Panti.

6.25 ptg.

Dato Haji Yusof bin Malim Kuning (Panti): Tuan Yang di-Pertua, saya juga bangun bersama-sama menyokong Akta Perubatan 1971 yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan baru sebentar tadi, mudah-mudahan dengan lulusnya Akta ini akan dapatlah memberi peluang kepada Kerajaan menahan sedikit penghijrahan doktor-doktor yang ada.

Kita bersyukur dan mengucapkan terima kasih terhadap perkhidmatan doktor-doktor yang ada tetapi pada akhir-akhir ini didapati

sebahagian daripada mereka mengutamakan kepentingan diri sendiri daripada kepentingan negara. Maksud saya banyak terdapat di antara mereka yang meninggalkan perkhidmatannya dengan Kerajaan dan keluar sama ada membuka klinik sendiri atau berhijrah ke negara-negara lain semata-mata mengejar kewangan dan tidak memikirkan apakah akan terjadi kepada rakyat negara ini, apakah akan terjadi kepada masyarakat kita terutama di luar bandar yang pertambahan penduduk makin sehari makin ramai. Kalaupun mereka memikirkan semua ini saya percaya mereka akan terus berkhidmat dengan negara.

Tuan Yang di-Pertua, kekurangan doktor ini bukan hari ini baru kita tahu bahkan dalam Dewan yang mulia ini boleh dikatakan tiap-tiap kali persidangan, tiap-tiap kali diadakan budget tahunan bagi negara kita masalah kekurangan doktor ini sering kali ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat, begitu juga keadaannya pada masa sekarang ini. Kalaupun tadi ada Ahli Yang Berhormat mengatakan hitung panjang 4,000 atau 5,000 rakyat seorang doktor tetapi di setengah-setengah kawasan, umpamanya, kawasan saya sendiri Kota Tinggi, 30,000 orang rakyat baru seorang doktor. Di kawasan saya jumlah penduduknya hari ini sudah meningkat 110,000 orang, doktornya 3 orang. Bila cukup sahaja 4 orang doktor, kena tukar seorang ke Kluang atau ke daerah lain. Inilah keadaan yang berlaku dalam masa 10 tahun ini. Jadi bukan 4,000 orang satu doktor tetapi 30,000 orang satu doktor sedangkan matlamat kita sekurang-kurangnya 10,000 orang satu doktor.

Bagi mengatasi keadaan inilah barangkali pihak Kerajaan melalui Kementerian Kesihatan mengambil doktor-doktor daripada negara-negara jiran, daripada Indonesia, Bangladesh, Pakistan dan sedikit masa dahulu daripada Arab Bersatu, iaitu Egypt tetapi malangnya mereka ini tidak boleh lama meninggalkan negeri masing-masing kerana mereka juga mempunyai kontrak dengan negaranya masing-masing yang mereka itu dibenarkan keluar, umpamanya 5 atau 7 tahun, selepas pada masa itu walaupun Kerajaan kita berkehendakkan kepada mereka, mereka tidak dapat menyambung, ini

perjanjian di antara doktor itu dengan negerinya sendiri walaupun kita berhajat tetapi mereka juga memerlukan. Cara yang seumpama ini boleh mengatasi keadaan kita jangka pendek tetapi bagi mengatasi jangka panjang kita tidak boleh lagi bergantung kepada pertolongan negara-negara lain bagi membantu kita. Kita terpaksa berdiri di atas kaki kita sendiri.

Maka dengan sebab itu saya mencadangkan supaya perundingan selalu dibuat dengan Kementerian Kewangan supaya pihak Kementerian Kewangan melipatgandakan peruntukan kepada Kementerian Kesihatan dan kepada Kementerian Pelajaran bagi membolehkan universiti kita menampung banyak pelajar-pelajar yang hendak belajar di Fakulti Perubatan, sama ada di luar negeri ataupun lebih-lebih lagi di Fakulti Perubatan yang ada dalam universiti-universiti tempatan. Hanya dengan cara ini saya percaya kita akan dapat banyak doktor pada masa yang akan datang dan kita akan berdiri di atas kaki kita sendiri. Saya percaya kalaupun ini dapat dilakukan oleh negara kita besar kemungkinan kita juga bukan sahaja dapat melayan kehendak rakyat kita sendiri bahkan saya yakin dan percaya kita juga boleh meminjamkan doktor-doktor kepada negara-negara jiran.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat ada panjang lagi hendak berucap?

Dato Haji Yusof bin Malim Kuning: Ada sedikit lagi.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Baik, sementara itu duduk dahulu.

PENANGGUHAN

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato Chan Siang Sun): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa Dewan ini ditangguhkan sekarang.

Dato Lew Sip Hon: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

**UCAPAN PENANGGUHAN
SKENDAL DI JABATAN TANAH DAN
GALIAN NEGERI PULAU PINANG**

6.30 ptg.

Tuan Karpal Singh (Jelutong): Tuan Yang di-Pertua, identiti pegawai yang ada terlibat dalam skandal ini di Pulau Pinang ialah Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, Datuk Zainal Abidin bin Jamalullail...

Tuan Hussein bin Mahmood: (*Bangun*)

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, sila duduk sekejap!

Tuan Karpal Singh: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak beri jalan. Oleh kerana pegawai ini, Tuan Yang di-Pertua.....

Tuan Hussein bin Mahmood: On a point of order 13.....

Tuan Karpal Singh: Satu skandal di Pulau Pinang.....

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat.....

Tuan Karpal Singh: Beliau ada beri satu tender kepada satu syarikat dalam mana ada saudaranya. Oleh kerana itu, tindakan dalam Dewan ini sekarang nama dan identiti orang ini.....

Dato Haji Yusof bin Malim Kuning: (*Bangun*)

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, tolong duduk dahulu!

Tuan Karpal Singh: Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, Tuan Speaker, yang ada terlibat dalam skandal ini.....

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, tolong duduk dulu!

Tuan Hussein bin Mahmood: On a point of order 13 (1), saya kira koram sekarang tidak cukup. Itu sahaja yang saya hendak cakap.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Tolong bilang—oleh kerana koram tidak cukup, Mesyuarat ditangguhkan sekarang sehingga hari esok.

Tuan Lim Kit Siang: On a point of order. Loceng hendaklah dibunyikan. Mana Menteri, mana Menteri?

(*Loceng dibunyikan: Ahli-ahli dikira, kurang daripada 26 Ahli hadir*).

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Oleh kerana koram tidak cukup, mesyuarat ini ditangguhkan sekarang sehingga esok, Selasa, 9hb Jun, 1981, pukul 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.35 petang.